

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_204286

UNIVERSAL
LIBRARY

OUP—391—29-4-72—10,000.

OSMANIA UNIVERSITY LIBRARY

Call No.

Accession No.

Author

Title

This book should be returned on or before the date last marked below.

--	--	--	--

కందుకూరి వేదాంతాచార్యులు

సత్యరాజాపూర్వదేశయాత్రలు.

ద్వితీయభాగము.

లంకాద్వీపము.

సత్యరాజాపూర్వ దేశయాత్రలు.

ద్వితీయభాగము—లంకాద్వీపము.

మొదటి ప్రకరణము.

— ౧౦౪—

ఆంధ్రమళయాళములో నాకు సింహ డుగ్రహించిన పసరు యొక్క మహిమచేత నడవలసిన ప్రయాసములేక మనోవేగమున గగనమాగమునఁబోయి క్షణకాలములో నేను లంకాద్వీపమున వాలితినిని చెప్పియున్నానుగాదా ! హనుమద్దేవుని తరువాత నీకలికాలములో మనపెద్దలెవ్వరును పురాణములలోఁ దక్క దర్శింపనోచుకోని లంకాద్వీపమును నాయుపథమునఁ బోయి చేరఁ గలుగుటకు మన భరతఖండవాసులలో నెల్ల నేనే ప్రథముఁడగుటచేత, ఇంతటి ఘన కార్యమును నిర్వహించిన యాయుత్తమోత్తమదినమును మహాపుణ్య దినమును గా భావించి యేటేట మీ రుత్సవముచేసికొక మానరన్న దృఢవిశ్వాసమునుబట్టి నేనక్కడ నడుగిడినదినమును మీకు సరిగా తృటిలవలతో చెప్పచున్నాను. సావధానచిత్తులరై గ్రహింపుడు. నే నా దేశములో కుడికాలు మోపినపుణ్యకాలము హాణశకము ౧౮౮౩ వ సంవత్సరము మార్చినెల ౨౩ వ తేదీ మధ్యాహ్నము మూడుగంటల రెండుమినిట్ల నాలుగుసెకనుల ముప్పాతికమీఁద మూడువీసములకాలము. నేనా దేశమునందు వాలెనునప్పుడు సహితము మనదేశమందలి కాలజ్ఞులు తప్పపట్టుట కవకాశములేకుండ

తోవలోనే యెడమకాలుముడుచుకొని కుడికాలొక్కటియే భూమి మీఁద బెట్టినాను. హఠాపంచాంగములు లేని యాదేశములో సంవత్సరమును మాసమును తిథియు సరిగా నెట్లు తెలిసికొగలిగితి వని సూక్ష్మబుద్ధి లేనివారు కొందఱు అడుగవచ్చును. అనుమతయాల దేశమలో మూడు సంవత్సరముల రెండుమాసముల పందొమ్మిది దినములుండుటచేత దానినిబట్టి లెక్కవేసి చూడఁగా, నేఁక్కడ ప్రవేశించినదినము సరిగా నేనిప్పుడు చెప్పినదే యయినట్లు తేలినది. అంతేకాక లంకానగరమునందు జ్యోతిశ్శాస్త్ర విద్వాంసు లనేకు లున్నందున వారి నాశ్రయించి తరువాత కొంతకాలమునకు వారిచేత వేయించిన లెక్కను బట్టికూడ రెండుమూడుదినము లెక్కున తక్కువగా నేను జెప్పిన తిథి సరియైనట్లు సిద్ధాంతమయినది. ఆరెండుమూడు దినముల వ్యత్యాసమును లంకాద్వీపమునకును మనదేశమునకును గల కాలవ్యత్యాసమువలనను జ్యోతిశ్శాస్త్ర సిద్ధాంత భేదములవలనను వచ్చినదగుటచేత మీ రాయల్పభేదమును పాటింపక కర్మానుష్ఠానమునకు నేను చెప్పిన దినమే సిద్ధాంతము చేసికొనుఁడు. శాలివాహన శకాది హిందూశకముల న్నింటిని విడిచిపెట్టి సూర్యశకప్రకారముగా సంవత్సర పరిగణన మేలచేసితివని కొందఱుబుద్ధిమంతులు శంక చేయవచ్చును. దానికిని సమాధానమువినుఁడు. ఇప్పుడు మన భరత ఖండమునందంతటను వ్యాపించియున్న యింగ్లీషుపాఠశాలల మహత్త్వమువలన ముఖ్య పట్టణములయందెల్లవారును తెలుఁగు సంవత్సరములును తెలుఁగు తీథులును మఱచి యున్నారనియు, ఇప్పుడించు మించుగా కలిసిపిద్ధముగా నంగీకరింపఁబడుచున్న సంధ్యావందనమును జేయుచాందను లక్కడక్కడఁ గొందఱున్నను వారుసహితము “అస్మిన్ వర్తమాన వ్యావహారిక సూర్యమాసేన ౧౮౮౩ సంవత్సరే, మార్చిమాసే ౦౩ తిథౌ” అని సంధ్యావందనములో నింగ్లీషుతిథు

లనే వాడుచున్నారనియు, నేనక్కడి జ్యోతిష్కులవలననే యెఱిగిన వాడ నగుటచేత మీకు సుబోధమగుటకయి యింగ్లీషు తిథులను వాడితినేకాని నాకు తెలియక కాదు. ఈకలికాలమునందు సహితము జ్యోతిషమిట్లు ప్రత్యక్ష నిదర్శనముగా నున్నదికదా ! లంకాద్వీపము నందు జ్యోతిష్శాస్త్రమే ప్రబలియుండని పక్షమున, ద్వీపాంతరమునం దేకాకినయియున్న నేను దూరదేశమునందలి మిస్థితిగతుల నెఱుంగక తిథి మాస సంవత్సరాదులను మీకు దురవగాహమగునట్లు భార్గవ స్మత్యమాన ప్రకారముగా తెలిపియుంచును. నాకింతటి దివ్యజ్ఞానము ప్రసాదించిన యోజ్యోతిష్శాస్త్రరాజమా! నీకు పదివేల నమస్కారములు. పశ్చిమ ఖండమునుండి నూలులు తెచ్చి విడుచుటచేత నిప్పుడు భరతఖండమునం దెల్ల యెడలను పిశాచములనలె సూచించుచున్న ప్రకృతిశాస్త్రములకు భయపడక నీ మాదేశము నెప్పుడును విడువక మానాని హృదయపీఠముల నధిస్థించి రాజ్యము చేయుచుండును. సంధ్యావందన విసర్జనకథనముచేత శాస్త్రోల్లంఘనము చేసినట్లు పామరులు భావించురన్న భీతిచేత జ్యోతిష్శాస్త్రమునుబట్టి నేనెఱిగిన ఈసత్యమును మనవారు కొందఱు పలుకొప్పుకోక పోయినను, మన స్సులూో నయిన సత్యమును గ్రహించి జ్యోతిషమును మునుపటికంటె నెక్కువగా గౌరవించురని నమ్ముచున్నాను.

నేను లంకాద్వీపమును జేరినతరువాత నెటుపోదునాయని యాలోచించుచు తుణకాల మొక మఱ్ఱిచెట్టు నీడను గూర్చున్నాను. మఱ్ఱిచెట్టని చెప్పగానే యది మనదేశపుమఱ్ఱిచెట్టు వంటిదే యని మీరనుకో వచ్చును. కాని యది యాకారమునందు మన మఱ్ఱిచెట్టనే పోలినను పరిమాణమునందు మాత్రము శతగుణము లధికమైనదిగా నున్నది. దాని యాకులు మనదేశమునందలి తామరాకు లంత లేసి యున్నవి; దానిపండ్లు పెద్దతాటికాయలంతలేసి యున్నవి; చిన్న

యూడలు నాకొగిటి కడగినవి కావు; కొమ్మలారంభమైన మూనిప్ర
కాండముయొక్క యెత్తిన్నూటగుల కంటె హెచ్చుగానున్నది;
మూనియొక్క కైవారము సరిగా కొలవలేదుగాని నూటగులకంటె
నెక్కువగానే యున్నట్టు భోచినది; కొమ్మలు రెండుమూడు
యోజనములదూరము వ్యాపించియున్నవి. చెట్టంతయెత్తుండునోయని
యాకాశమువంక జూచితినిగాని నాదృష్టి వ్యాపించినంతవఱకు కొన
కనేబడలేదు. పయవంక జూచుచుండగా నొకకాకి కొమ్మలలో
గూరుచుండి కాపుమని కూసినది. ఉరుమువలెనున్న దానికూత విన
బడగానే నాగుండెలు పగిలిపోయినవి; దాని రూపమును జూచినను
నాభయము తక్కువకాలేదు. అది రూపమునందు గేదెదూడంత
యున్నది. దానినిజూచి యేపక్షినన్నెగ నెత్తుకొనిపోవునోయనిభయపడి
ప్రాణరక్షణార్థము యొక యూడచాటునకు బోయితిని. ఆపంక
చూడగానే యూడమీఁదల బ్రాకుచు రెండు కండచీమలు నాకంట
బడినవి. అవి మనదేశమునందలి యెలుకలంతలేసి యున్నవి. అవి
కుట్టినపక్షమున యేనుగునంటి దృఢకాయుండు సహితము నిమిషము
లో పీనుగగుటకు సందేహముండదు. శివు నాజ్ఞలేనిది చీమకుట్టదన్న
లోకోక్తి యధార్థముగా నేను సమీపమునకు బోయినను నన్నొక
చీమయు కుట్టలేదు. అయినను వానిదర్శనమువలన నై నభీతిచేతనే
నాదేహమంతయు గాలిలోపెట్టిన దీపమువలె కంపింప మొదలుపెట్టి
నది. అప్పటి నాదురవస్థ నేమని చెప్పుకోను! దుత్తారపక్షి పసరు
కొంచె మక్కడ దొరకినపక్షమున మరల కాలికి రాచుకొని శీఘ్రము
గా స్వదేశముచేరి ప్రాణరక్షణము చేసికోవలెనన్న బుద్ధి పుట్టినది.
నే నేవైపున జూడ్కినిగిడ్చినను దుత్తారపక్షి యొక్క మొక్కులు
నను చుట్టుపట్ల నెక్కడను చూపుమేర దూరములో నాదృష్టికి గోచ
రముగాలేకు. అప్పుడు మనపూర్వులు మహాబుద్ధిమంతులయి దూర

దేశయాత్రలు నిషేధించిన దూరదృష్టియొక్క మహిమ నామనన్ను, నకు బోధపడి వారిస్వర్ణజత స్పష్టపడినది. ఆహా ! మనపూర్వులను బోలిన ధీమంతు లిప్పుడున్న హరిలోను ముందు పుట్టబోవువారిలోను కూడ నుండరు. ఇప్పుడు మనపెద్దలబుద్ధిని మెచ్చుకొనుచు వారి యందు పూజ్యతాబుద్ధి కలవాడనయి నాభాగ్యమింతేయని యెంచు కొని, పెద్దలు నిషేధించిన ద్వీపాంతరయానమునకు పూనినసాపథల మనుభవింపక తీరదని నిశ్చయము చేసికొని, వడవడ వడకుచు ప్రాణ ములమీది యాశ వదలుకొని ఈశ్వరనానుస్మరణము చేసికొనుచు, చెట్టుక్రింద నిలువబడి యుంటిని. ఇట్లుండగా గాలిచేత మట్టిపండ్లా కటి నాకాలిసమీపమున రాలి కుండపగిలినట్లు బల్లన పగిలినది. ఈశ్వరకటాక్షముచేత పండు కొంచెము దూరముగా పడినది కాని నానెత్తిమీదనే పడినపక్షిమున తల రెండు వక్రకలము మీకీవృత్తాంతమును చెప్పవారు లేక నేసిపాటికి స్వర్గలోకమున ప్రాత కాపునయి యుండియుండును. ఈనాయాపదల కన్నిటికిని హూణులు చేసిన భూగోళ శాస్త్రము మూలము. వారిశాస్త్రములను వేనిని నమ్మనివాడనయినను వారు దేశములను తిరిగి చూచివచ్చి సత్యము వ్రాసినారన్న విశ్వాసముచేత లంక యనగా నాకు చెప్పినట్లు సింహళద్వీపమనియు, అక్కడ మనవంటి మనుష్యులే యున్నారనియు, వారు వ్రాసిన వాగ్రేతిలు నమ్మి భ్రమపడి మోసపోయి యాయాపదలను తెచ్చుకొన్నాను. కాని సత్యమునకు లంకయనగా సింహళద్వీపము కాదు సుండి. అదివేలు; ఇదివేలు. ఈరెంటికినిగల భేదమునుగూర్చి మీకు ముందు ప్రకరణమునందుఁ దెలిపెదను. మహారణ్యమధ్యమున నేర్పిల్ల భయభ్రాంతుడనయి యున్న సమయములో గోరుచుట్టుమీద రోటిపోటుపడ్డట్లు మఱియొకవిత్తుకూడ సంప్రాప్తమైనది. దిగ్భ్రమమొన నేను దిక్కులు చూచుచుండగా నిరువదిముప్పది యడుగుల యెత్తు

గల నల్లని దిగంబరపురుషవిగ్రహ మొకటి నావంక నడిచి రా నారంభించెను. ఆ ఘోరరూపము నాకంటఁబడఁగానే పురాణములలో వణిఁపఁబడిన రాక్షసుల రూపములును కథలును స్మరణకువచ్చి యది తప్పక రాక్షసదేశమనియు, ఆకూర్చి రాక్షసుని నాఁటిసాయంకాలభోజనమునకు నేనే ప్రథమకబళము నగుదుననియు తోచి నామనస్సులో నానావిధములైన యూహలుత్పన్నములు కానారంభించినవి. నేను కన్నులెత్తి యా విమృశివిగ్రహమువంకఁజూచునప్పటికి ముందుగా పెద్దగొడుగుంతయున్న యాభీకరముఖమునందు నిష్పబాతులవలెనున్న వెలగపండ్లంతలేసి మిడిగుడ్లు రెండు నిష్పలుగ్గిక్కుచుఁ గానఁబడినవి; అటుతరువాత మొసలినోరంత నోటిలో పులికోఱులను మించియున్న తెల్లని వ్రేలెడేసిముసిపండ్లు భయంకరముగాఁ గానఁబడి నాదృష్టిని మిటుమిట్లు కొల్పినవి. అంతట నే నాఘోరాకారమును జూడలేక కన్నులు మూసికొన్నాను. కాటుక కొండవలె నడిచినవచ్చుచున్న యావిగ్రహము సమీపింపఁగానే నాదేహము నిలుపునచెమచ్చి కంపమెత్తినది; నాలుకతడఁబడి నోట మాట రాకపోయినది; భయపడి ప్రాణములెక్కడకు లేచిపోయినవోకాని దేహస్మృతి సహితము తప్పిపోయినది. ఆక్షణమున నే నేను మూర్ఖులొమునిగి శవమువలెను మొదలునఱిగిన వృక్షమువలె క్రిందపడిపోయినాను. అటుపిమ్మట నక్కడ నేమిజరిగినదో నాకు తెలియదు.

నాప్రాణము లెంతసేపటికి మరల వచ్చి నాబొందిలో చేరుకొన్నవో నేను నిశ్చయముగా చెప్పలేనుగాని యవి చేరినపిమ్మట నేను కన్నులువిచ్చి చూచునప్పటికి నేను మునుపున్నచోట లేక భూమికిరువదియడుగుల యెత్తున చెట్టుక్రింద నాకగపడిన రాక్షసునియొక్క యొకయటచేతిలో నున్నాను. వానియొక్క రెండవచేతి వ్రేళ్ళు రెండు నానడుమును చుట్టుకొనియున్నవి. నాతోడలకంటెను నెక్కువలావుగా

అంక ద్వీపము.

నున్న యా వేళికి నడుమ నడకొత్తులోని పోకలాగున నిలుకుకొ బాధపడుచు పయివంక జూచినప్పటికి వానిముఖమప్పుడు సమీ మున నాకు మఱిత స్పష్టముగాఁ గానఁబడినది. తెఱచియున్న వా నోగు పర్వతగుహవలె నున్నది; నాలుక గుహలోనుండి పయికి వెడల చున్న కొండచిలువవలెనున్నది; దంతము లా కొండచిలువను పట్టుకొ నుటకయి చాలుపుగావచ్చి ముక్కులుచాచి క్రిందను మీఁదను గుహ ముఖమున నిలుచున్న గరుడపక్షులవలె నున్నవి. ఆస్థితిచూచి నప్పు డా రాక్షసుడు గులుక్కున మ్రింగుటకయి నోర వేసికొనఁ బోన చున్నాడని భావించి, ఆక్రూరకృత్యమును చూడలేక మొగము వెన కప్పక్కకు త్రిప్పకొన్నాను. అట్లు మొగము త్రిప్పకొనఁగానే ముల్లుపుచ్చి కొఱ్ఱడచినట్లు తొంటికంటెను ఘోరతరమైన వికృతరూ ప మొకటి నాకన్నులకు వెఱపుగొలుపుచు నావెనుక తట్టిన నిలువఁబ డియున్నది ఈకొత్తవిగ్రహము నాకంటఁబడఁగానే నన్ను చేతిలోఁ బెట్టుకొనియున్న యారాక్షసవిగ్రహము దానిముందు కేవలశిశు ప్రాయ మయినది. మొదటి రాక్షసవిగ్రహ మీనూతన రాక్షసవిగ్రహము మొలనద్దకయినను రాలేదు. మొదటి విగ్రహముకంటె మూఁడంత లున్న యీవిగ్రహ మెంత పెద్దదిగా నుండునో దీనిని చదివెడివారే యూహించుకోవచ్చును. సమస్తావయవములును మొదటివిగ్రహమున కున్న దానికంటె ముఁద్రేసిరెట్లున్నవి. ఆవిగ్రహముయొక్క మొగము చూడవలెనని నేను తలయెత్తితినిగాని జేవా యములోని గాలిగోపుర ముయొక్క శిఖరమువలె నున్న యాతనిశిరస్సు తిన్నగా కంటికి కనఁబ డినదిగాదు. అడవిపందియొక్క వెన్నమీఁది నిడుదవెండుకొలవలె నున్న యాతని కడుపుమీఁద నూగారు నడుమ సాదృప్తి కడ్డమువచ్చి బెదరింపఁగా క్షణకాలము తొలఁగిపోయిన భయదేవత మరలవచ్చి నాహృదయములోఁ బ్రవేశించి నాకన్నులను మూతవేసినది; అంగ

ముల నల్లలనాడించినది; మొగమును వెలవెలఁబాటించినది; పాణములను బాఱఁదోలి శరీరమునంతను మరల వివశముచేసినది. ఇట్లు కొంతసేపు మరలమూర్ఛపోయి రెండవసారి తెలివి తెచ్చుకొని కన్నులువిచ్చి చూచునప్పటికి నేను మొదట ననుకొన్నట్లుగా పయికి పిన్న రాక్షసుని నోటిలోనికిఁబోక క్రిందికి భూమిమీఁదికి వచ్చి యున్నాను. అప్పుడు భూమిమీఁదనున్న నన్నయిరువురు రాక్షసులును మోకాళ్ళ మీఁద గూరుచుండి వంగి నాయవయవములను శోధించి చూచుచున్నారు. ఆసమయమునందు నేను కదలి భూమిమీఁద నడువనారంభింపఁగా వారు సంతోషించి తమలోతామేమో చెప్పకొని నన్ను మరల చేతులతోఁబట్టి మనదేశమునందు పిల్లలు పక్షిపిల్లలను బట్టలతోఁ బెట్టుకొని తీసికొనిపోవునట్లు నన్ను తమ బట్టలతోఁ బెట్టుకొని మఱియొక యింటికిఁ గొనిపోయి వాకిట బల్లమీఁదఁ గూరుచుండి చదువుకొనుచున్న మఱియొక రాక్షసుని జూచి నమస్కరించి యాతనితో నేమేమోచెప్పి మెల్లగా నన్నాతని బల్లమీఁదఁ బెట్టెరి. అతఁడుచు నన్ను మొట్టమొదట తన చేతిలోనున్న పుస్తకముతో మెల్లగా కదల్చిచూచి, కొంతసేపు నా మొగమువంకను చేతులవంకను వంగిచూచి యాశ్చర్యపడి, పురుగును కఱిచిపోవునేమోయని భయపడి మనము నేర్పుతో పట్టుకొనునట్లు మెల్లగా తనచేయి నావెరుకకుపోనిచ్చి సాహసించి చటుక్కున ముందటి వ్రేళ్ళతో నానడుము పట్టుకొని పయికెత్తి, వెల్లవెలికిఁబట్టి మొగముచేరువను బెట్టుకొని కొంతసేపు నన్ను నిదానించిచూచి చిఱునవ్వునవ్వి, నన్ను మెల్లగా మరల బల్లమీఁదఁ బెట్టెను. కఱుతునో కుట్టుదునోయన్న భయముచేత నన్నతఁడు గట్టిగా పట్టుకొన్నందున వ్రేళ్ళమొత్తముచేత నానడుమున లిగి తరువాత మూఁడు దినములవఱకును నా నడుమునెప్పి పోయినది కాదు.

నన్ను మొట్టమొదట మట్టిచెట్టుకిందచూచినవాడు నాలుగేండ్ల ప్రియముగల బాలుడు. బాలుడైన హేతువుచేతనే యాపిల్లవాడు దిగంబరుడుగా నున్నాడుగాని చూలంకలోని కాపులం దటును దెస మొలవారు కారు. అక్కడ పెద్దవాండ్రందటును మనవలెనే తమకు తగిన వస్త్రములను ధరించుకొందురు. ఆబాలుడు డాడుకొనుటకయి యూనివేలువలనున్న మట్టిచెట్టువద్దకువచ్చి నన్ను చూచి మూర్ఛపోయి యున్నప్పుడు పసివాడగుటచేత నన్ను నిర్భయముగా పిల్లికూనవలె తన యింటికి బట్టుకొనిపోయి నేను మూర్ఛ తేలునప్పటికి నన్ను తన తండ్రికి చూపుచుండెను. అతడును నన్నాశ్చర్యపడిచూచి మనవ్యరూపమున నంతచిన్న జంతువున్న వాతఁ యెప్పుడును విననందున, ఇటువంటి యచ్ఛతవస్తువును గొనిపోయి తన యజమానునికి కానుక చ్చుట యుక్తమనిభావించి తత్తణమే కొనిపోయి చూతనికి సమర్పించెను. అతడును నారూపమును జూచి వింతపడి, అంతచిన్నదిగా నున్న ఈ మనుష్యరూపమగుటకు సందేహములేదని నిశ్చయించి అయినను లంకాద్వీపము జ్యోతిష భూమియగుట చేత జ్యోతిష్కుల నడిగి మట్టి సిద్ధాంతముచేయుట మంచిదని యెంచి, జ్యోత్యులనిమిత్తము సేవకులను బంపెను. ముహూర్తగ్రంథములను జాతక గ్రంథములను, సాముద్రిక గ్రంథములను చేతఁ బట్టుకొని కొంచెము సేవటికి నలుగురు సిద్ధాంత లక్కడకువచ్చిరి. అప్పుడతడు నన్నా కాలజ్ఞులకు చూపఁగా వారు నేనే జాతి జంతువునో నిర్ధారణము చేయుటకై గ్రహగతులను విచారించియు శ్వాసలు పరీక్షించియు శికునములనుజూచియు గణనవేయుట కారంభించిరి. ఆజ్యోతిష్కులలో నిద్దఱు మంచి పురాణవేత్తలు. మనదేశమునందువలెనే యాదేశమునందును పురాణములున్నవి. వారిలో నొకపురాణవేత్త కొంచెముసేపాలోచించి యొకచోట కలియుగములో నేలము

లగ చెట్లకు నిచ్చెనలు వేయునంతటి హస్తాంగులుపుట్టుదురని చెప్పియు
 న్నందున నట్టి వారిలో నేను ప్రథముడనని చెప్పెను. ఇంకొక పురా
 ణవేత్త తనవేలితో నన్ను కొలిచి వాలఖిల్యాదు లని యొక తెగమ
 హర్షు లంగుష్ఠమాత్రశరీరు ఋదురని పురాణములలోఁ జెప్పియున్నం
 దున నేను వాలఖిల్యాదులసంతతివాడ నని చెప్పెను. ఇట్లు పురాణ
 మాగాళమున మాత్రమే కాక తరువాత నలుగురు సిద్ధాంతమునుజ్ఞ్యో
 తిషమార్గమునకూడ నాలోచించి నేను మనుష్యుడనని యేకవాక్యము
 గాఁ బలికిరి. కొత్తగాఁ బోయినవానికి నీకునారిసిద్ధాంతములన్నియు నె
 ట్లు తెలిసినవని కొందఱుప్రశ్న వేయవచ్చును. నాకప్పుడాసంగతులేవి
 యు తెలియనేలేదు. తరువాతఁ గొంత కాలము వారి దేశములోనుండి
 నేను వారిభాష నేర్చుకొన్న తరువాత నాకీసంగతు లన్నియు వారుచె
 ప్పఁగా బోధపడినవి. వారిభాష కొన్ని దేశ్యపదములతోఁ గలిసియు
 న్నను విశేషభాగము సంస్కృతపదములతో నిండియున్నది. అందుచే
 త మన భరతఖండనివాసులకు వారిభాష నేర్చుకొనుట మిక్కిలి సుల
 భము. నేను వారిభాష నేర్చుకొన్న క్రమము చెప్పబూనుకొన్నచో
 మీకింపుగా నుండకపోవచ్చునని యెంచి మీకావివరములు చెప్పక నే
 ను మూఁడుమాసములలో వారిభాష నొకవిధముగా మాటాడుటకు
 నేర్చుకొన్నాఁని మాత్రము విన్నవించుచున్నాను. ఇట్టి స్వల్పాంశముల
 నుగూర్చికూడ వివరములు వివరలెనని వేడుకపడువారు కొందఱున్న
 పక్షమున, వారు శ్రద్ధాభివృద్ధి నాయెద్దకు వత్తులేని నేను మర్మము
 విడిచి వారికి సమస్తమును తనివిడిట వినిపించెదను.

రెండవ ప్రకరణము.

మొదట ప్రికరణములో నేను జెప్పిన సత్యములను విన్నవారు నాసత్యసంధతనుగూర్చి సంశయపడకపోయినను మనుష్యాశనుల జే శమునకుఁబోయి వారిచేత భక్షింపఁబడక యొక్కమనుష్యుఁ డెట్లు మ నకీకథలను జెప్పటకు జీవింపఁ గలిగెనోయని యాశ్చర్యపడక పోరు. నే ను రాక్షసులచే భక్షింపఁబడక పోవుటకుఁ గారణము లనేకములు కల వు. అందు ప్రధానమయినది నే నాఁడుమహాశయాశముగో నేర్చుకొన్న మంత్రముహిమ. రెండవది యీ కాలమునందు రాక్షసులు మనుష్యభ క్షణమును మానుకొనుట. “వ్యాఘ్రము లెప్పుడయిన మాంసాశనము మానివేయుచు? స్వభావముచేత మర్త్యాశనులయిన దనుజులు మను జ భోజనముత్యజించుట యెట్లుసంభవించును? ఈవారత నమ్మదగి యుండలేదు.” అని మనకర్మజ్యేష్ఠులయిన శ్రోత్రియులొక వేళ నామా టలు పూర్వపక్షముచేయఁ జూడవచ్చును. అయినను సత్యమెప్పుడును సత్యమే యగును. సూర్యచంద్రాదుల గతులు తప్పిననుతప్పవచ్చును. గాని నానోటినుండి మాత్ర మసత్య మెప్పుడును రాదు. నేను సూర్యు ఁడు పశ్చిమమున నుదయించి దక్షిణమున నస్తమించునన్నను నామాట సత్యముకావలసిందే. నాయథార్థమును పరీక్షించుటకయి మీలో నెవ్వరయిన నీదేశమున కొక్కసారి నావెంట వచ్చినపక్షమున మీకు నాసత్యవాక్య ధురీణత బట్టబయలగును. దానవులు మానవాశనతను మానుటకును కారణములేకపోలేదు. దానికిని రెండు కారణములున్న వి. అందొకటి మనుష్యులు క్రినుక్రిముముగా హాస్యశరీరులగుచు వ చ్చుటచేత నెందఱినిభక్షించినను నొక్క మిద్దఁ యినను చాలకపోవు ట. రెండవది విభీషణుఁడు లంకాధిపత్యము వహించి రాక్షసరాజయిన

తరువాత శ్రీరాములవారి నూడగల భక్తిచేత నిరముందు రాక్షసులెవ్వరును మనుష్యభక్షణము చేయఁగూడదని శాసనముచేయుట. ఇప్పటికిని లంకారాజ్యమును విభీషణుడే యేలుచుండుటచేత రాజశాసనమునుబట్టి రాక్షసులు మనుష్యాశనత్వమును విడిచిపెట్టికామరూపులైనను మనుష్యసంచారముగల దేశములకు బోవుట బొత్తిగా మానుకొన్నారు. నామాటయొక్క సత్యమును సిద్ధాంతపఱచుటకయి మనదేశమునకిప్పుడు రాక్షసులు రాకుండుటయే ప్రత్యక్షనిదర్శనముకదా? విభీషణు డిప్పుడు లంకారాజ్యము చేయుచున్నాడన్నమాట విన్నప్పుడు “త్రేతాయుగమునందు రాముని వరిజనుడైన విభీషణుని కాలమెక్కడ? ఈకలికాలమెక్కడ? అతఁడిప్పుడు లంక నేలుచుండుటయెక్కడ?” అని తెలియసినారు సందేహపడుచురేమో! తెలియనివారు తమ మనస్సులలో నేమనుకొన్నను తెలిసినవారు మాత్రము విభీషణుడు చిరకాలజీవులలో నగ్రిగణ్యుడని పురాణములవలన నెఱిగియుండుటచేత నేను చూచివచ్చి చెప్పిన యీసంగతిని గూర్చి యణుమాత్రమును సందేహపడరు. ఈవిభీషణుడు రాజయియున్న హేతువునుబట్టియే లంకాద్వీపము సింహళము కాదని వెచుకటి ప్రకరణమునందు వాగ్దానము చేసియున్న ప్రకారముగా నేనిప్పుడు సిద్ధాంతము చేయఁబోవుచున్నాను. పట్టాభిషేక కాలమందు శ్రీరాములవారే యీచంద్రితారార్కముగా లంక నేలుచుని విభీషణునితో నానతిచ్చినందున, ఇప్పుడింగ్లీషువారేలుచున్న సింహళద్వీప మెప్పుడును లంకాద్వీపముకాబాలను. అంతే కాక యీరెండు ద్వీపములకునుగల వైశాల్యాది భేదములనుగూడ విచారింపుడు. శ్రీమద్రామాయణములో వాల్మీకిులవారు కిష్కింధాకాండను లో

“కో వీరో యోజనశతం లంఘయేచ్ఛ ప్రవంగమః ”

అని యేవానరపీరుడు లంకకు నూఱుయోజనముల సముద్రమును

దాటునని య గదుఁ డడిగినట్టు చెప్పియున్నారు. శ్రీవాల్మీకులవారే యుద్ధకాండమునందు

శ్లో॥ “దశయోజనవిస్త్రీణాం శతయోజనమాయతం ।

దదృశుర్దేవగంధర్వా నలసేతుం సుదుష్కరం.”

అని నలుఁడు నూఱుయోజనములపొడుగును పదియోజనముల వెడల్పునుగల సేతువును కట్టినట్టు సెలపిచ్చియున్నారు. సింహళమే లంకయైనపక్షమున, రామేశ్వరమునకును లంకకును మధ్యనున్న సముద్రము నూఱుయోజనముల వెడల్పు గలదయియుండవలెనుగదా? నూఱుయోజనములనగా వేయిమైళ్ళు; వేయిమైళ్ళమాటయటుండఁగా నూఱుమైళ్ళయినను లేక రామేశ్వరమునకును సింహళద్వీపమునకును మధ్యనున్న సముద్ర మిగ్గి షువారి లెక్కపఁకారమే అటువదిమైళ్ళున్నది. రామేశ్వరమున కటువదిమైళ్ళదూరములోనుండి మిక్కిలి నిడువైనచోట ౨౭౦ మైళ్ళును, మిక్కిలి వెడల్పుయినచోట ౧౮౦ మైళ్ళునుగల చిన్న సింహళద్వీప మెన్నఁడయిన లంకాద్వీపము కానేర్చునా? సింహళమునకును రామేశ్వరమునకును నడుమనున్న యిసుక తిన్నె లే సేతువయినపక్షమున, పూర్వ మాంజనేయూదివానరవీరులు హిమవత్పర్వతాదులనుండి విడిచి తెచ్చి పడవేసిన పర్వత శిఖరములన్నియు నేమయిపోయినవి? సింహళమే లంకయైన పక్షమున, అందు మహాసర్వలయిన రాక్షస సత్తములుండక దుర్బలులైన యటవనాంధ్రుని సింగాలీవాంధ్రుని కాపురమేలయుందురు? కాఁబట్టి యిట్టి హేతువులను చక్కగా పరిశీలించి హాణులు న్నాసిన గ్రంథములను విశ్వసించక, సింహళద్వీపము లంక కాననియు నేనిప్పుడుపోయి చూచినదియే రావణలంకయనియు మీరు దృఢముగా నమ్ముఁడు.

మనమింక భూగోళశాస్త్ర ప్రసంగమును కొంచెముసేపు చాలించి పృస్తుతకార్యాంశమునకు వత్తము. నాకొత్తయజమానునిచే

రు మహాకాయుడు. ఆనామధేయముచేతనే యతడు రాజబంధువుడయినట్లు మీరూహింపవచ్చును. అతడు నాయందు పుత్రినాత్సల్యము కలవాడయి నాచున్న పానానలను గూర్చి పత్రిదినమును తానే విచారించుచు, మూషికమాజాకాలాదిజంతువులవలన నాకేవిధమయిన యపాయమును గలుగకుండ రక్షించుచుండుటకయి యెనిమిదేండ్ల ప్రియముగల తఃపుత్రికి కు నన్నొప్పుగించెను. మూషికమాజాకాలాదులవలన మనుష్యునకు భయమేమిట? మీరనుకొనఁగూడదు. అక్కడియెలుకలు మనదేశపు కుక్కలంతలేసియుండును. ఇక పిల్లలన్ననో మన గోవులకంటె కొంచెము పెద్దవి. కాబట్టి యిట్టి పెద్దజంతువులవలన నావంటి యల్పశరీరి కపాయము సంభవించుట యేమియాశ్చర్యము? నేచక్కడకుపోయిన చూడవనాడే నాకొక్క గొప్పగండము తప్పిపోయినది. మీరాకాశవిన్నచో నాసమయోచిత బుద్ధికిని నిరుపమానధైర్య సాహసములకును మహాశ్వర్యరసమగ్న మానసులు కాకమానరు. నేనిప్పుడు పేర్కొన్న చిన్నదాని వేషకకొఱకయి యింటివారు రెండు కంచమేకలను పెంచినారు. అందొకటి వారముదినములకిందట రెండుపిల్లలను పెట్టినది. నాని నొకటితల్లి పాలుత్రాగియాటలకయి చెంగుచెంగున గంతులు వేయుచు నేను సిలుచున్న వైపునకు పరుగెత్తుకొనిరామొదలు పెట్టెను. అటునాటి మహాజంతువు మృత్యుదేవతవలె నామీడికిపరుగెత్తుకొనివచ్చుచున్నప్పుడు బ్రాహ్మణుడ నయ్యును నేనణచూత్రమును జంకక వెనుకంజ వేయక, వ్యాఘ్రములు మొదలయి... కూరజంతువులు సహితము పత్రిఘటించినలువబడినవారిమీడికివచ్చుటకుభయపడునని వేటకాండ్రీవలన మనదేశమునగును పిన్నమాటనుబట్టి వీరభటునివలె ధైర్యముతో దానికెదురుగా నిలువఁబడితిని. అయినను మనదేశపు పులులకంటెను సధిక సాహసము గలదయి యామేకపిల్ల నాశూరగుణమును పత్రిత్యక్షముగాఁజూచియు వెఱచి వెనుకదీయక తలవంచుకొని నా

మీఁది కొక్కదుముకు దుమికెను. నేనప్పుడు సమయోచితబుద్ధిగల
వాడనయి పక్కకు తొలగి తప్పించుకొని యమపాశములవంటి నా
శాహుపాశములను దానిమెడకు తగిలించియుండవిపక్షమున, వజ్రా
యుములవంటి దానిముగదటికాళ్ళగిట్టులు రెండును నాతోమ్ముమీ,
దబడి పాణిపాయము చేయలేక పోయినను బలమయినగాయమునై
న జేసియుండును. అది మెడపట్టు వదల్చుకొనవలెనని పెనఁగులాడఁగా,
పట్టువదలిపక్షమున నన్నది కాళ్ళక్రిందనగదొక్కునని నేను భల్లూ
కపుష్పపుష్పి వదలకపోగా, అంశుటనూరుపురకును భారతయోధు
లకువలె ఘోరమున ద్వంద్వయుద్ధ మారంభమయినది. శాహాబా
హిని దంతాదంతిని నఖాంఖిని నేనుజేసిన యానుహాయుద్ధములో నేన
క్షుతశరీరుడనయి నాశత్రువును రెండుయూడచోట్ల గాయపఱచి విజ
యోన్ముఖుడనయి యూడఁగా, ఆమెఁగిల్లి పాణిరక్షణార్థమున క
డపటికీప్రయత్నముచేసి పర్వతగుహలు చూఱు మోయునట్లు మాపు
మని యొక్కసింహనాదముచేసి తనబలమంతను జూపి నన్ను బీరపాను
మొదటికీఁజ్ఞెను. నాబలశౌర్యములేమనిచెప్పను ! అంతచేసినను నా
పట్టు నేను విడువలేదు. అది రాక్షసభూమి యగుటచేత దేవతలు రా
వెఱచిరిగాని. ఆరణరంగ మే మనపుణ్యభూమియైనపక్షమున నాశౌర్యవీ
ర్యధైర్యములకు నామీఁద తప్పక దివినుండి సురలు విరులనాన
కురిసి యుందురు. నాశౌర్యకీర్తులను విద్యాధరకాంతలు దిగంత
ములయందు తమ నూతనగీతములతో గానముచేసియున్న పక్షమున,
జాగ్రహ్మణులు రణభీరువులని లోకములో నీవఱ కక్రమముగా
వ్యాపించియున్న యపవా దమొక్కని మిషముతో పటాపంచలయి
పోయియుండును. అయినను నాకంటెముందు భారతయుద్ధమునందు
ద్రోణకృపాశ్వత్థామాది జాగ్రహ్మణోత్తములుచూపిన శౌర్యమువలననే
యీ యపనింద కొంతవఱకు తొలగిపోయినది. ఆసంగతి యటుండ

నిండు. ఇట్లు యోధానుయోధుల మయి మేమిరువురమును బీరపాదు మొదలు చేరునప్పటికి మా కాలు నేలమీఁదనిలువక జారంగా పట్టునదలి మే ముభయవీరులమును చుట్టచుట్టుకొని కొత్తగా సేనకులు సీరుపోయుటచే మహాకావమువలె నిండియున్న యాపాచులోఁ బడితిమి. దైవికముగా నింతలో లోపలినుండి నాయజమానునికూతురే దోపనిమీఁద మాయుద్ధభూమికి వచ్చి మమ్మిద్దఱను పయికిఁదీసి విడిపించెను. ఈశ్వరానుగ్రహమువలన నాకిప్పుడు స్థలగండ మొకటియు జలగండ మొకటియు రెండు గండములు నొలఁగఁబోయినవి. “మనిషి కాటుకు నుండు లేదు.” అని మన దేశమునందు పామరు లూరక పలుకుదురు గాని నేను దయాగుణప్రధానులగు బ్రాహ్మణకోటిలోఁ జేరినవాఁడనగుటచేతనో మఱి యే హేతువుచేతనో నాకాట్లాఛాగశిశువున కేవిధమయిన యపాయమును జేయలేదు; తుదకు దానిచర్మమునైనను ఛేదించలేదు. ఛాగశాబక బ్రాహ్మణకుమార సమరోపాఖ్యానంబును సీపుణ్యకథను విన్నవారును భక్తితోఁ జదివినవారుచు స్థలజలగండములనుండి విముక్తులగు సర్వకార్యములయందును విజయము నొందుదురు. దీనికి సందేహించినవా రథోగతులగుదురు. ఈప్రథమయుద్ధ మయినతరువాత మొకనాఁడు నాయీచతుష్పాద శత్రువు మరల నామీఁదికి రాజూచినదిగాని, నేను ముందుగానే జాగరూకతపడి పూర్వానుభవమువలన ద్వంద్వయుద్ధముమాని దూరము నుండియే శిలాయుద్ధముచేసి దానిని తఱిమివేసి శత్రువిజయము పొందినాను. ఇటువంటి యపాయములు మరలమరల వచ్చుచుండునని భయపడి యాచిన్నది తనతండ్రిగారితోఁ జెప్పి తనబామ్మరింట న్నొక మూలను చిలుకపంజరము నొకదానిని బెట్టించి నాకు నిరపాయమయినగది నమర్చుటయే కాక, ఒకగిన్నెలో సీరుపోసి నన్నందుఁ బడవేసి మునిగిపోకుండ తనచేతులతోఁ బట్టుకొని దినమునకు రెండేసి మా

ఋణుచొప్పున నా కీతనేర్పి కొన్ని దినములలో జలమునకు భయపడ వలసిన యావశ్యకము లేకుండ జేసెను. ఇట్లు సుఖోపాయములుచేసి నాప్రాణరక్షణముచేసిన పుణ్యస్మృత్యాలయిన యాబాలికపేరు మం దోదరి. ఆదేశమునకు నడచిన నాయద్భుతచర్య లిట్టి వసంతములు గలపుగాని, నేనే వాని నన్నిటిని బ్రశంసింపఁ బూనినచో నాత్మస్తుతి గానుండునని యావణాన మిందు మానివేయుచున్నాను. దివ్యజ్ఞాన మానసియులయిన మహాత్ము లెవ్వరైనఁ బసిపూసి యాయమానుషచ ర్యలు నశింపనీక లోకోపకారార్థముగా మహానాయువులో ముద్రి తమయియున్న లిపిని జూచి ప్రచురింతురుగాక !

మాదోదరియొద్ద నుక నాటిప్రాతఃకాలమున నే నెంటిగాఁ గూరుచుండి మనదేశపితేషములనుగూర్చి ముచ్చటించుచుండఁగా లో పలినుండి యొకకొత్తపురుషుఁడు వచ్చి నన్ను “సత్యా!” అని పిలిచి పలుకరించెను. సత్యరాజాచార్యులని సాపేరంతయు నుచ్చరించుట కష్టముగా నున్నందున, ఇంటివారు నన్ను సత్యుడన్న సంగిహానామ ముతో పిలుచుచుండిరి. నామొగమెన్నఁడును జూడని ఈకొత్తవాఁ డు నాపేరెల్లెఱుంగఁ గలిగెనని నాలో నే నాశ్చర్యపడుచు మాఱు మాటచెప్పక తెల్లపోయి చూచుచుండఁగా, ఆపురుషుడంతలో తన రూపమును మార్చి నాయజమానుడయిన మహాకాయుడయి “యిప్పుడయిన నన్నెఱుఁగుదువా?” అని మరల నడిగెను. ఇదియే మో యింద్రజాలమయి యుండునని నాయద్భుతమప్పుడు మక్కిత యొక్క వ కాఁగా నానోటినుండి బొత్తిగానే మాటవచ్చినదికాదు. విశో దముకొఱకు కామరూపమును జూపిన నన్నుజూచి యిట్లేల యింత యాశ్చర్య పడుచున్నావని నాయజమానుఁ డడుగఁగా నేనప్పుడు మాన పురాణములలోని రాక్షసమాయలును కామరూపములును స్మరణ కుఁ దెచ్చుకొని, పూర్వము మారీచుఁడు మాయలేడి యగుటయు

వాతాపి మేఘయగుటయు శూర్పణఖ మనుష్యస్త్రీ యగుటయు, దలఁచుకొని మనస్సు సమాధాన పఱచుకొని, ఇప్పుడు తెలిసినదని గద్గదస్వరముతో నుత్తరము చెప్పితినిగాని నామాట యాతనికి వినిబడినది కాదు. ఆ దేశమునందు మా సంభాషణములో నాకొక్క పెద్ద కష్టమువచ్చినది. నేనెంత బిగ్గరగా నఱచినను వారిరాకాసి చెవులకు నామాటలు గుసగుసలు తెచ్చెక్కువ స్పష్టముగా వినిబడకుండెను. వారెంతమెల్లగా నేకాంతమాడినను వారి మాటలు నాసూక్ష్మ శ్రవణములకు పిడుగులవలె కణకణోరములుగా వినిబడుచుండెను అందుచేత నచ్చటి నిరంతరశబ్దములచేత నాచెవులు చెవుడుపడకుండ నేను కణారంభములలో గుడ్డలు కుక్కు కోవలసినచ్చినది. వారు నాతో మాటాడనలసినప్పుడెల్ల నన్ను చేతులతో బయికిఁ జెవులతో బట్టుకొని గట్టిగా మాటాడుమనుచుండిరి. దీనినిబట్టి మనుష్యుల మునున మన కున్న శ్రవణేంద్రియపటుత్వమును సూక్ష్మశబ్దగ్రహణశక్తియు రాక్షసులకు లేననుట స్పష్టమేకదా ! అయినను మనకంటె వారియెద్ద కామరూప మొకటి విశేషముగా నున్నది. సర్వసముదాయన యీశ్వరుఁ డొక్కొక్కస్పృష్టి యం దొక్కొక్క విశేషమును బట్టుచుండును. కామరూపు లగుటచేత రాక్షసులు తామరూపమును పొందఁగోరినను సంకల్పమాత్రమునఁ దా మరూపము ననాయాసముగా పొందఁగలుగుదురు. అయినను వారు సూక్ష్మరూపములను ధరింపఁ గోరినప్పుడు చీమలవలెను దోమలవలెను కాఁజూతురేగాని నావంటి సూక్ష్మమనుష్య రూపమును ధరింపవలెనన్న యూహ యీ వఱకెన్నఁడును నీ రిలో నెవ్వరికిని కలుగలేదు. అందుచేతనే నారూపమును జూచుటచేత నాదేశమునం దెల్లవారికిని సత్యాశ్చర్యము కలిగెను.

అదినము నాయజమానుడు మనస్సులో మిక్కిలి యల్లాసముగా నున్నందున నానావిషయములనుగూర్చి నాతో సల్లాపించుచు తన పెద్దల ప్రసంగము తెచ్చెను. అప్పుడు నేనందుకొని పూర్వచరిత్రమును తెలిసికొన వలెనన్న యభిలాషతో రామాయణమునందు వర్ణింపబడిన రావణుని మంత్రీయైన మహాకాయుడు మీకేమి కావలెనని యడిగితిని. అతడు పయివంకజూచి వ్రేళ్ళుమడిచి లెక్కవేసి యాతడు తన వంశమునకు మూలపురుషుడగుటయు, తానాతనికి పండ్రెండవ పురుషుడగుటయు, చెప్పి వెచ్చనూర్చెను. నేనును వ్రేళ్ళు మడిచి యుగప్రమాణమునుబట్టి రామరావణ యుద్ధము జరిగిన త్రేతాయుగమునుండి లెక్కవేసి, ద్వాపరయుగ ప్రమాణ సార సవత్సరములు ౮౬౮౦౦౦ ల తోను కలియుగమునం దిప్పటికి భుక్తమయిన ౪౯౮౨ సంవత్సరములను జేర్చి ౮౬౮౯౮౨ మొత్తము తేల్చి, దానిని పండ్రెంటిచేత భాగించి యొక్కొక్క తరమువారి జీవితకాలము ౭౨౮౦గి సంవత్సరముల రెండుమాసములని రాక్షసుల యాయుఃప్రమాణమును నిణాయముచేసి, మీరు వెచ్చనూర్చిన కారణమేమని నాయజమాను నడిగితిని.

మహాకాయుడు — మా పెద్దలస్థితిని దలచుకొని యిప్పటివారి యల్పాయుష్కతయు నల్పశక్తియు నల్పకాయత్వమును విచారింపగా దేశాభిమానము గలవారి మనస్సులో దుఃఖమెట్లు కలుగకుండును?

సత్య—మీమాటలు నాకు వింతగానున్నవి.

మహా—ఏమివింత? మాపూర్వు డొకడు భూమిని చాపగా చుట్టి చంకకింద పెట్టుకొని పరుగెత్తెనుగదా! ఆతని శక్తిమందట నిప్పటివారిశక్తియెంత? ఏదీ యిప్పుడొక్కరిని భూమిని కాదుగదా, యాద్వీపమును చాపగాచుట్టునును చూతము. పూర్వమొకమహాపురుషుడు సముద్రము మోకాలిబంటిగా తిరుగుచుండగానాతని మేద

స్మృతోఁగదా యీభూమిచేయఁబడినది ! ఇప్పుడు భూమండలమంత కాదుగదా శిరస్సులో మాద్యీపమంత మెదడున్నవాని నొక్కని శూపుము. జనులంతకంత కల్పకాయలగుచున్నందున కీయొక్క సిద్ధర్థము చాలదా ? అల్పకాయలు నల్పశక్తులు నగుటచేతనే మావారంతకంత కల్పాయుష్కులకూడ వగుచున్నారు.

సత్య—తేత్రాయుగమునుండి నేటివఱ కొక్క పురుషుడే మీలంకను రాజ్యము చేయుచుండఁగా మీవారల్పాయుష్కులనెదరేమి ?

మహా—దిరకాలజీవి గనుక విభీషణుఁ డొక్కఁడు మాత్రమింతకాలము రాజ్యము చేసినాఁడు. అప్పుడే రెండు యుగములలో నాతని రాజ్యకాలములోనే పండ్రెండు తరములు చెల్లిపోయినవి. ఆతని కిప్పుడు పండ్రెండవతరమువారు మంతులయినారు. తామొక్కఁడు బ్రతికియున్నను భార్యపుత్రాదులు మృతులగుటచేతనే కదా విరక్తుడయి విభీషణుఁ డిప్పుడురాజ్యము మంతులకొప్పగించి సువేలాదియందు తపస్సుచేయుచున్నాఁడు ! ఇట్టిదుష్కాలమును జూచి నేనెట్లు చింతిల్లకుందును ?

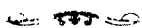
సత్య—ఓమహాకాయా ! మాదేశస్థితిని దలఁచుకొనఁగా మీకు కలుగుచున్న విచారమే నాకును కలుగుచున్నది. మావారంతకంత కల్పాయుష్కులగుచున్నారు. పూర్వము దశరథుఁ డటువదివేలయేండ్లు రాజ్యముచేసినాఁడు. ఇప్పుడాఱునూతేండ్లు బ్రతికినవా డయిననులేడు. అగస్త్యుఁడు సముద్రోదకమునంతను పానముచేసెను. ఇప్పుడొక్క చెఱువెడు నీళ్ళు త్రాగువాడయినను లేడు.

మహా—పూర్వము మీవారంతటి స్థూలకాయలుగానుండి నందుననే మాపెద్దలు మనుష్యాశకులయి కడుపునిండ తృప్తిగా భోజనము చేయుచుండెడివారు. నిన్నుబట్టిచూడఁగా మీమనుష్యులిప్పుడు

మాకొక్క ముద్దకయినను చాలనట్లు కనబడుచున్నారు. అయినను పూర్వాచారము విడిచిపెట్టరాదు. శిష్టాచారమును మీఱుటకంటె లోకములో పాపము మఱొక్కటిలేదు. కలిమహిమచేత చండశాస నుడైన మావిభీషణమహారాజు మనుష్యభక్షణము నిషేధించి పాప ము కట్టుకొన్నాడు గాని రాక్షసుల కులధర్మమయిన మనుష్యాశనత ను మాన్పించి శిష్టాచారము చెడిగొట్టుట సీతికాదు. నేనీసంగతి శిష్టాచారము బూజరాదని చెప్పుచున్నానుగాని యల్పాంగులయిన మనుష్యకీటకములను తినుటచేత మాకడుపులు నిగుడునని చెప్పుచుండ లేదు.

ఓభరతఖండ నివాసులారా! ఈతఁడు విభీషణనిపరిపాలనలో నున్నను మనస్సులో తన రాక్షసస్వభావము నెట్లు పడువకున్నాడో చూచినారా? నే నధికముగా మాటాడినచో నాపాపాత్ముఁడు నన్నె క్కడ నోర వేసుకొనునోయన్న భీతిచేత మత్తేమియు మాటాడక, జీవ హింసయు నందఱో నరవధయు నంతకంటెను ముఖ్యముగా బ్రహ్మ హత్యయు పాపములని చెప్పవలెనని నాలుక చివరకు వచ్చినను బల వంతముగా నాపుకొని యూరకున్నాను. ఇప్పుడు లంకలోఁగూడ రాజభక్తు లనబడెడు విభీషణ పక్షమునారై నవనాగరికులు కొంద ఱు బయలుదేరుచున్నను, మహాకాయుఁడు పూర్వాచార పరాయణుల యైన శిష్టాగ్రగణ్యులలోనివాఁడు. ఈకథ సాగినకొలదిని లంకలోనున్న యిరు తెగలవారి చరిత్రములును గొంతకొంత వచ్చును గనుక వస్త్రు త మావిషయమును విడిచిపెట్టుచున్నాను.

మూడవ ప్రకరణము.

కొందఱక్కడక్కడ శాస్త్రవిశ్వాసములేని నాస్తికవాదు లిప్పు డిప్పుడుద్భవిల్లు చున్నను మనదేశమునందువలెనే లంకాద్వీపమునందును సాధారణముగా జనులు శాస్త్రబద్ధులయి పూర్వాచారపరాయణులయిన శిష్టులుగానే యున్నారు. అందులను వారికి పరమ ప్రామాణికమయిన శ్లోతిషశాస్త్రమునందు విశ్వాస మత్యధికము. ఒక్కజ్యోతిశశాస్త్రమే లేక యుండినయెడల, ఆదేశమునం దేవ్యవహమునందును సత్యము గనుగొనుటయే దుర్లభముగానుండి యుండును. అక్కడి జనులందఱును కామరూపులగుటనుబట్టి తమ తమ యిచ్చనచ్చిన రూపములను ధరించి చౌర్యము మొదలయిన నేరములను జేయ సమర్థులగుటచేత సాక్షులను విమర్శించి వారినిదండించుట సాధ్యము కాదు. వృశ్చికరోముండు సర్పరోమునిరూపమును ధరించి వచ్చి దొంగతనము చేసినప్పుడును, సర్పరోముండు వృశ్చికరోమునిరూపమును ధరించి వచ్చి వాని భార్యతో వ్యభిచరించినప్పుడును, దీక్షునాసుండు హ్రస్వనాసుని రూపము ధరించివచ్చి హత్యచేసినప్పుడును, హ్రస్వనాసుండు దీర్ఘనాసుని రూపమునుధరించివచ్చి యెరునియింటికి నిప్పంటించినప్పుడును, చూచినవారిని పరీక్షచేసి యపరాధులను శిక్షింపఁబూనినచో దోషులు తప్పించుకొనిపోవుటయు నిష్కారణముగా నిర్దోషులకు శిక్షలగుటయు తటస్థించునుగదా ! కాబట్టియే యక్కడివారు నేరములను విమర్శించుటకంటె సాక్ష్యమును మానివేసి న్యాయసభలలో నెల్ల సత్యమును గనుగొనుటకై యయిదుగురేసి చొప్పున శ్లోతిషపండితులనుబెట్టి యున్నారు. వారు సత్యమును గనిపెట్టుటలో తఱుచుగా భిన్నాభిప్రాయములుగా నున్నను వారిలో నధికసంఖ్యాకుల యభిప్రాయము ననుసరించి ధర్మాధికారి దోషులకు దండనము విధించు

చుండును. అక్కడి వారికి దివ్యజ్ఞానమునూత్రము లేదు. భగవంతుడు వారికి దివ్యజ్ఞాన మనుగ్రహించకపోయినందుకు కారణములేకపోలేదు. కామరూపమును ప్రసాదించిన దేశమునందు దివ్యజ్ఞానమునుగూడ ప్రసాదించినపక్షమున, దివ్యజ్ఞానముచేత మాయ బట్టబయలయి కామరూపములవలని ప్రయోజనమే లేకపోవునని యెంచియే యపరిమిత బుద్ధిమంతుడయిన యీశ్వరుడు వారికి లోకోపకారార్థముగా దివ్యజ్ఞానము లేకుండ జేసినాడు. వారికంతకాలమునుండి కామరూపమును వహించు శక్తియున్నను వారేదైన సూక్ష్మరూపమును బొందవలెనన్న బుద్ధిపుట్టినప్పుడు చీమగానో దోమగానో నల్లిగానో బల్లిగానో మాటుచుండుటయే కాని నానంటి యంగుష్ఠమాత్రేశరీరముగల పురుషుడు కావలెనన్న బుద్ధి నేటివఱకును పరిలో నొక్కనికి నుదయించకపోవుటచేత నారూపముచూడగానే యెల్లవారికి నదృశ్యమును శారవమును గలిగెనని చెప్పితినిగాదా ! నన్ను శోధించిచూచి వాలఖిల్యమహ్నినిగా నిశ్చయించిన పౌరాణికులును జ్యోతిశ్శాస్త్రవేత్తలు నారాకను గ్రామమునం దంతటను ప్రకటించినందున జనులు తీర్థప్రజవలె వచ్చి నన్ను దర్శించిపోవ మొదలుపెట్టరి. అక్కడి వారు నాస్తికులుగా కయవతారములను మహామహిమలను నమ్మెడు ప్రమాణబుద్ధిగల భక్తిపరులగుట జేసి నన్ను దర్శింపవచ్చువారందఱును నాయందు భక్తిగలవారయి ఫలములను కానుకలను దెచ్చుచు వచ్చుటచేత మాయింట ప్రతిదినమును ఫలరాసులు పర్వతోపమానములగుచు వచ్చెను. నాయజమానుడు వానినన్నిటి నంగడికీబాపి యమ్మించుచు వచ్చుటచేత తద్విక్రయము కొంతవఱకాతనికిని లాభకరముగానే యుండెను. నామూలమున తనయప్పులుగూడ తీటుమాగ్గమేర్పడినందున నాయజమానుడు తనహృదయమునా సంతోషించి కొంతకాలమున తరువాత దక్షిణలుగూడ నేర్పఱచి యాత్రాపరులను ప్రోత్సహింపఱుచు

చు వచ్చెను. ఈప్రకారముగా నే నాదేశమునం దల్పకాలములోనే చి
ఱుదేవతనయిపోయినాను. నామహిమలు శీఘ్రకాలములోనే చుట్టు
పట్లగ్రామములలోను దూరదేశములోనుకూడ వ్యాపించినందున యా
తాప్రభులు రేయింబగళ్ళు విరామములేక దూరదేశములనుండి సహి
తము మహాహాహములను సువర్ణమంత్రపుష్పములను ధరించి యి
సుకచల్లిః రాలకుండునట్లు తీర్థప్రజలవలె రాదొడగిరి. నేను జంగ
మదేవతను గాగానే నాయజమానుడు తన మగిరమునందుగల
యొక విశాలమయినగదిని దేవాలయమునుగామాట్టి యొకమూల భీత
మమర్చి మాంబిగ్రహమువలె నందు నన్నెత్తుగాఁ గూరుచుండఁబెట్టి
జనులు తెచ్చుకానుకలు మొదలయినవానిని గ్రహించుటకయి నాపై
నొకయర్చకుని నేర్పఱిచి తాను ధర్మకర్తయయి వచ్చిన ధనమునంత
ను యథేచ్ఛముగా తననిమిత్త ముపయోగించుకొనుచుండెను. నా
యందు జనుల కింతపూజ్యతాబుద్ధి కలిగినందున కింకొక కారణము చె
ప్ప మఱచిపోయినాను. మన్నించి వినుడు. నేనక్కడకుఁ బోయిన
నాలవనా డొకవృద్ధకాంత నానద్దకు వచ్చి, వాలఖిల్యాది మహాఘో
లకు దివ్యజ్ఞానమును మహిమలును గలవని పురాణశ్రవణాదాలవలనఁ
దెలిసికొన్నదగుటచేత భక్తిపూర్వకముగా నాకు నమస్కరించి, ప
సవవేదనపడుచున్న తన కోడలికి కొడుకుపుట్టునో కూతురుపుట్టునో
చెప్పవలసినదని ప్రార్థించెను.

ఆమె ప్రశ్నయడిగిన కాలమునందులగ్నమురవి గురుచంద్రులు
విషమరాశి నవాంశములయందుండుటచేత.

శ్లో. ఓజ్జ్వలే పురుషాంశ కేషు బలిభిర్నగ్నగుర్విందుభిః
పుంజన్మప్రదేత్సమాం శకగతైర్యుగ్నేషు తైర్వోషితః
గుర్వర్కావిషమేనరిం శశిసితా వక్రశ్చయ్యుగ్నేస్త్రీయం
ద్వ్యంగస్థా బుధవీక్షణాచ్చయమశౌ కుర్వంతి పక్షేస్వకే.

అను బృహజ్జాతకవచనమునుబట్టి కుమారుడు కలుగునని చెప్పినాను. శాస్త్రము లెప్పుడు నబద్ధములు కావు గనుక వృద్ధాంగన యింటికిఁబోయిన జాములోపల కోడలికి నేను జెప్పినట్లు పురుషశిశువు కలిగెను. అక్కడి జ్యోతిష్కులు మాత్రము లెక్క వేసి తమ శాస్త్ర ప్రకారముగా తప్పక స్త్రీశిశువు కలుగునని చెప్పిరట! చూచినారా? వారి శాస్త్రములకంటె మనశాస్త్రములయం దెంత యాధిక్యమున్నదో! ఆవృద్ధాంగన నేను జెప్పిన సంగతి జ్యోతిష్కులకుఁజెప్పగానే వారందఱు నావద్దకు మహాకోపముతో పరుగెత్తుకొని వచ్చి నీవే శాస్త్రప్రకారముగా కొడుకుపుట్టునని చెప్పినానో చెప్పుమని పట్టుకొనిరి; వారిశాస్త్రములకు విరుద్ధముగానున్నదన నశాస్త్రప్రమాణమును జెప్పిన స్వదేశాభిమానముచేత శాస్త్రబద్ధమైనవారు నాకేయి హాని చేయుదురోయని జడిసి యసత్యము పలుకుట కిష్టములేనివాడయి వారిప్రశ్నల కుత్తరముచెప్పక మానముధరించి యూరకూటిసి. అందుచేత వారు నే నాఫలములను జ్యోతిశ్శాస్త్రముచేతఁ గాక మునులకుఁగల యాంతరదృష్టిచేతనే చెప్పినని తమతో దాము సిద్ధాంతము చేసికొని యాసిద్ధాంతము గ్రాసుముతో నాదివ్యజ్ఞానమునుగూర్చి గొప్పవారితో నెల్లఁ బ్రశంసించిరి. అందుమీఁదనన్ను ప్రశ్నలడుగుటకయి గొప్పవారిదిఱును రా మొదలుపెట్టిరి బుద్ధిమంతుడనుగనుక నాలో నే నాలోచించుకొని జ్యోతిషభూమియైన యాదేశముతో నేమియుత్తరముచెప్పిన జ్యోతిష్కులవలన నేమి చిక్కువచ్చునోయని భయపడి యేమియు నుత్తరముచెప్పక యెచ్చ రేప్రశ్న వేసిఁ ను తలయూచి యూరకుండుచు వచ్చితిని. తరువాత నావద్దఁజేసిన జ్యోతిష్కులు తమ శాస్త్రములనుబట్టి నాశిరఃకంఠమున కథముచేసి యడిగిన ప్రశ్నల కన్నిటికి నుత్తరములు చెప్పి భక్తులను సమాధానపఱచి పంపుచువచ్చిరి.

నాయొద్ద నుంచఁబడిన యచ్చకులు మన దేశములోని పూజారు

అవిలెతో ధనాధనోపాయములయందు మహాబుద్ధిమూతు లగుటచేత నాహాసాదము సర్వాభీష్ట ప్రదమని ప్రశ్నలకుగవచ్చిన నాగిహోత్రెప్పి యగరణిపండ్ల మొదలయినవి విద్యచేత చెడిపోని యాభిర్భులచేతుల లో బెట్టి నాకర్పణము చేయసాగిరి. ఇట్లుండగా నొకనాడు చేగువ పల్లెనుండి చాకిలివాడ యొకఁడువచ్చి నాకు స్వాస్థాంగనమస్కారము చేసి తప్పిపోయి కొత్తగాకొన్న తనగాడిద కనబడునట్లునుగ్రహించి నలసికదని ప్రార్థించి దక్షిణాయును పండ్లను పశ్చిముఖబెట్టి యగ్ర కాలకు సమర్పించెను. ఆయర్చకు లాదక్షిణను స్వీకరించి తిన్నగాపం డని యరణిపండ్లవంటి చాకిచేతిలో బెట్టి యాదేశా ప్రసాదమును దేశాంతాసర్వధానమునందే పరిగ్రహించి ముక్క పొన్నకు నానికాజ్ఞ నాడుప్రకారముగా ప్రసాదము స్వీకరించి భక్షించి తన యాహార ప్రాప్తము వఱకు త్రోవవోనే యాప్రసాదము వరగానములు, భక్తికళివోగనాధకములు వానిచేపులో తూలనుపుట్టించి నిరేచన మువమీంద వానిని చెయ్యి గల్లుమీదికి పరుగెత్తించి యక్కడ తు న్నాచెట్టికి ద మేయుచున్న నాని గాడిదను జూపెను. నాడు నాహా సాదమహిను కత్యచ్ఛతపడి తన గాడిదను తిన్నగా తన యింటికి నోలుకొనిపోయి తన బంధువులకెల్లను జూపి నామహిమలను గాధలుగా పోగెడెను. ఇట్లు నామహత్త్వములు దేశమంతటను వ్యాపించినందున, గాడిదలు, నేదెలు, ఆవులు మొదలయినవి తప్పిపోయినవారందఱును చుట్టుపట్ల గ్రామములనుండి ప్రసాద స్వీకారార్థము నాదర్శనము నకు రావొడగిరి. ఆమఱునాడే యాచాకలివాని గ్రామమునుండి తనగాడిద తప్పిపోయిన దని నాని చుట్టమొకఁడును, తనయెద్ద తప్పి పోయిన దని కాపువాడొకఁడును రాగా, మాయర్చకులు వారివలన విద్యుక్తిములగు దక్షిణాలను గ్రహించి యరణిపండ్ల ప్రసాదమును వారిచేతిలో బెట్టి నాయెదుటనే వారిచేతఁ దినిపించి పంపివేసిరి. అయి

నను చాకలి నానిగాడిదగాని, కాపువాని యెద్దుగాని పోవునలో నారికి కనబడలేదట ! గాడిదమాత్రము మఱియెప్పుడును కనబడనేలేదట గాని తరువాత గొన్ని దినముల కెద్దు పోగునూ బందెలవొడ్డలూ ముడగా కాపువాడు బందెలుచ్చి దానినివదల్చి తెచ్చుకొనెనట ! ఈ సాతక నాచెవిని బడగానే యొకరి విషయమున నెట్లునే ఫలించిన నాప్రసాద మింకొకరివిషయమునో నేని ఫలింపక పోవలెనని నాలో నేనాలోచించుకొన మొదలు పెట్టితిని. తగువాత నచ్చివచ్చానికి నాయెడల నిజమును భక్తి దేమోయని సంశయించి భక్తియే వేకపోయినయెడల వారంతదూరము శ్రమపడినచ్చి భూరిదక్షిణలు సమ్మోచుట తటస్థపడుగాన నారి కార్యవైఫల్యమునకు భక్తిహీనత కారణము కాదని నిశ్చయించి గూఢవిషయమున చారిని నిర్దోషులగుగా నిజముంచి నాను. భక్తిహీనత కారణము, కాకపోయి పక్షమున నాయనెఱుఘప్రసాదము విఫలమగుట కేమి కారణమై యుండునని నాలోచించు తలపోయుచు కన్నులు మూసికొని యీశ్వరధ్యానము చేయుచుండగా మంత్రద్రష్టలైన మహాఘోషకు నేడనుత్తరములు పరిశ్రమింపి నాయనల్లే నాకును స్వప్నమునంద గొన్ని యాహూతు సాక్షాత్కారము కాగా, శాస్త్రజ్ఞముయొక్క క్రిమిమిట్టిదేకదా యని తెలిసికొని తోడినే నే నొకయభినవశాస్త్ర విర్లాణమున కారంభించినాను. మేలుకొన్నప్పుడును సిద్ధిప్రార్థనను ఇప్పుడు స్వప్నరూపమున నిశ్చరా దేశముచేత సన్నిధి చేసినయాహూతును బట్టియు నాయనుదిన ప్రియతమభినయమును బట్టియు మూడుమాసములలో మహాత్తరమును ప్రిసాది జ్యోతిశ్శాస్త్రము నొకదానిని సాంగోపాంగముగా సాంతముచేసితిని అశాస్త్రమంతయు వినిపించినతో గురూపదేశము లేనివానికి గురవగాహ మగుట మూలమిచ్చి పూర్వోక్తరహస్యకథనమునుబట్టి మీరు గ్రహించి గలిగిన మూల సూత్రములను ముఖ్యముగా పఠించుదాహరించుచున్నాను:—

గీ. కొత్తగాడిదఁ బోఁగొట్టుకొన్నవాఁడు
 వాలఖిల్యప్రసాదంబు పచ్చియరఁటి
 పండ్లు దక్షిణ యిచ్చి సాపడియె నేని,
 దొరకు గాదఁభంబది యింటిలోవలొనె. ౧

గీ. గోవువంబులఁ బోఁగొట్టుకొన్నవాఁడు
 వచ్చి కదలిఫలంబుల వాలఖిల్య
 సన్నధినిబుచ్చుకొన్నఁ బక్షంబులొన
 దొరకు గోవది బండెలదొడ్డిగొన. ౨

గీ. తనదుగాడిదఁ బోఁగొట్టు కొనినవాఁడు
 వచ్చి రాహుకాలంబున భక్తితోడ
 వాలఖిల్యప్రసాదంబుఁ బడసెనేని,
 కంటఁబడ దెప్పుడును వానిగాదఁభంబు. 3

మూలసూత్రములు దేవభాషయందే యున్నను స్త్రీశూద్రులు వానిని
 పఠింప రాదని సర్వజనోపయోగాధికముగా వానిఁజెల్లు తెనిగించినా
 ను. ఈయభినవమహాశాస్త్రమునకు ప్రసాదజ్యోతిశ్శాస్త్రమన్న పేర
 జ్ఞు సార్థక మగునో మీరేయూహించి తెలిసికోవచ్చును. వాలఖిల్య
 ప్రసాదమువలనఁ గలుగు ఫలములను దెలుపుశాస్త్రమగుటచేత ప్రసా
 దశాస్త్రమును, ఆయాఫలములను జ్యోతిశ్శాస్త్ర సంబాధమునుగల్పిం
 చుటచేత, గొంతవఱకు జ్యోతిశ్శాస్త్రమును, అయి యీపేరీయపూర్వ
 శాస్త్రమున కన్వధికమయినది. ప్రసాదమును స్వీకరించుకాలమునుబ
 ట్టి వారదోషములు, తిథిదోషములు, నక్షత్రదోషములు, రాహుకాల
 దోషములు, మొదలయిన కాలదోషములన్నియు నీయపూర్వశాస్త్రము
 నందు జూపింపఁబడియున్నవి. మొట్టమొదటనచ్చినచాకలివాఁడుతనగా
 డిద తప్పిపోయినందునకయి ప్రశ్నయమగుటకు శుక్రవారమునాఁడు
 పదిగడియల పొద్దెక్కి వచ్చి ప్రసాదస్వీకారము చేసినందున, నాఁడు

“నూ॥ విధు స్సార్థీ భృగుసుతజ జీవభౌమార్కః॥ త్రిషాద త్రి

ణి వృద్ధిః॥” అను ముఱూర్తదీపికా సిద్ధాంతమునుబట్టి రాహుకాలము సోమవారము ౩౪౪ గడియలకును, శనివారము ౭౪ గడియలకును, శుక్రవారము ౧౧ | గడియలకును, బుధవారము ౧౧ గడియలకును, గురువారము ౧౨ గడియలకును, మంగళవారము ౨౨ గడియలకును, ఆదివారము ౨౬ గడియలకును, మూడుగడియల ముప్పాపు వృద్ధివౌఁప్పనవచ్చుచుండును. ఈప్రసాదజ్యోతిశ్శాస్త్రములోని జ్యోతిశ్శాస్త్రమున్న యంతిమ శబ్దసారస్యమువలన, అభినవ వాలఖిల్య మహర్షి నఱున నాసిద్ధాంతముననుసరించియే పూర్వమహర్షులును మన దేశములోని జాతక ముఱూర్తభాగముల నేర్పఱచిరన్న పరమరహస్యమునుగూడ బుద్ధిమంతులూహించి తెలిసికొవచ్చును. ఈప్రసాదజ్యోతిశ్శాస్త్రము బహుఫల ప్రదమయినదగుటచేత శాస్త్రవిశ్వాస మహానీయులయిన మన దేశపు పెద్దలు దీనిని గురుముఖమున నుపదేశము నొంది భరతఖండమునందు వ్యాపింపజేసి యాసేతు హిమాలయమున సర్వజనులకును దానివలని యనంతములైన ఫలములను శీఘ్రకాలములోనే కలిగింతురనుటకు సందేహము లేదు. అయినను వాలఖిల్యమూర్తిఁ ప్రస్తుతమున మన దేశమునందు లేకపోవుటయొక ప్రతిబంధము గాఁగనఁబడి దూరాలోచన లేనివారికి వాలఖిల్య ప్రసాదశాస్త్రము వ్యాపింపజేయుట దుస్సాధ్యమని భోచవచ్చును; గాని, రామకృష్ణాదుల విగ్రహములను ప్రతిగ్రామమునందును నెలకొల్పి పూజింపఁగలిగిన మహాపురుషులకు వాలఖిల్యమూర్తిని ప్రతిగ్రామమునందును ప్ర

తిష్ఠించి యనంత ఫలప్రదమయిన తత్ప్రసాదశాస్త్రమును వ్యాపింపఁ జేయుట పరమసాధ్యమే యని స్ఫురించకపోదు. నేను వాయుటకుఁ దగిన యాకులు గాని గంటములు గాని యాదేశములతో లేనందున నా ప్రసాదజ్యోతిశ్శాస్త్రమున కధికి శరవము కలుగుటకలు నేను దానిని నాగూహకముగానే యుంచి నున మహర్షులు వేదమును కాపాడినట్లు కాపాడుచున్నాను. ఆదేశమునందలి గంటములు మన గుంపముల కంటె ముడురెల్లు పొడుగును రెండురెల్లు లావును గలిగియుంటచేత నాని నెత్తుటకే నాకు సాధ్యముకాదు. ఇది నక్కడి తాటాకులన్న నో మనపెద్ద పరుపులంతలేసి నెడిల్చుకలచును వానికంటె దశగుణములు నిడివి కలవిగా నుండును.

సాధర్మికర్త యైన మహాకాయుఁ డొకవాఁడు నావద్ద నియమింపఁబడిన యర్చకుని నాకు మొక్కుకొనువారు చెల్లించు ముఱపులు కానుకలు దక్షిణలు నిలుపుదోపులు మొదలయిన వానినిగూర్చి క్రిమమున లెక్కలుంచి వచ్చినసొమ్మంతయు ప్రతిదినమును సరిగా ధర్మార్థకుల బాపుచున్నారోలేదో విచారింపుటకలు సన్నుతిన యీలయమునకువచ్చి నాయా వాయవ్యయములను వినుగ్గించి వారిసింధుకుల బాపివేసి తరువాత నగు స్వామిసొమ్ము నేమయిన సపహించుచున్నారాయని నన్నడిగెను. నేను చిటువప్పనవ్వ యడిగినదానికి తగిన సమాత్తరమియ్యక జ్యోతిషభూమిలో దనుకు విశదముగాని దేమున్నదని పలికి, జ్యోతిశ్శాస్త్ర ప్రశంసచేసి మొదటిసంగతి ముఱపించి మెల్లగా నతనిని శాస్త్రచర్చకుదింపితిని తరుమల మొదలయిన దివ్యస్థలములలో భక్తులు సమర్పించు దేవుని సొమ్మలో పూజారులు మొదలును వారు కిత్తికృత్తిముగా చేసెనై కైంకర్యరహస్యములు మీకు కొట్టినపిండియగుటచేత మీ కాదేవరహస్యములను తెలుపవలసిన యానశ్యకము మొదలే లేదగదా? నేను శాస్త్రచర్చకు దింపినతరువాత మహాకాయుఁడు జ్యోతిశ్శాస్త్రమునందు మహాభిమానమును సాఫూ

ర్విశ్వాసమును గలవాడయ్యెను, తమ దేశమునందిప్పుడు గ్రహగతి
యనుకూలముగా లేనందునకుఁ గొంత సంతాపపడి యిట్లు సంభాషణ
కారంభించెను:—

మహా—పూర్వమునందు మా రావణమహారాజు కాలములో
గ్రహములన్నియు సదా మంచి స్థలములందునుండి యెల్లవారికిని
సత్ఫలములనే యిచ్చుచుండెను. అనుహారాజుపోయి విభీషణుడు రా
జ్యమునకు వచ్చినతెనువంత గ్రహములు మోటిభయమువిడిచి యగ్రే
చ్ఛముగా సంచరించుచు తమ యచ్చవచ్చిన ఫలములనే యిచ్చుచు
న్నవి. అయినను శ్రోతిశ్వాస్త్రమునందఖండపాండిత్యముగల మహాను
భవుల యచుగ్రహమువలన గ్రహ గతులవలని ఫలాఫలములుమాత్ర
ము మాకిప్పుడు తెలియుచున్నవి.

సత్య—గ్రహములగతి విభీషణులను తప్పించుకొనుటకు ను
యీ దేశమునందు సాధనములున్నవా ?

మహా—హియో! నాగులయందు మంచి ముహూర్తములు పె
ట్టించుకొని హరి యారంభించుట మొక్కసాధనమగుపడుచున్నది. అం
తరము వేయిగిరితెను.

సత్య—ఈదేశస్థులు హియో! నాది సమస్తకార్యములయందు
ను మంచి ముహూర్తములు పెట్టించుకొని శుభలగ్నమునందే
ర్యారంభము చేయుచున్నారా ?

మహా—సాధ్యమయినంతవఱకు చేయుచునేయున్నారు. మఱి
మీ దేశమునందో ?

సత్య—మాదేశమునందును జనులు శాస్త్రబద్ధులయి నడుచు
కొనుచున్నారు కాని—

మహా—ఏమిట “కాని” యనుచున్నావు. మీవారు శాస్త్రవి

శ్వాసము లేనివారయి కొందఱు విహితధర్మములను మీటి నడుచుచున్నారా ?

సత్య—నూనా రెప్పుడును బుద్ధిపూర్వకముగా శాస్త్రమర్యాదలను మీఱువారుకారు. అటునను మాదేశమునం దిప్పుడు ప్రభుత్వముచేయుచున్న హుజులు క్రొత్తగానావిరియంత్రములనుకల్పించి, నీటి యావిరియొక్క బలముచేత నినుపదారులమీఁద తిథి వార నక్షత్రహోరానియమమును పాటించక నిరీత సమయములయందు ప్రతిదినమునుపొగ బండ్లను వాయువేగమున నడిపించుచు జనులశాస్త్రచోదితాచారములకు భంగము చేయుచున్నారు. అందుచేత జనులిప్పుడు శాస్త్రమర్యాదల నంతగా పాటించక ప్రయాణసౌలభ్యమును బట్టి పొగబండ్లలో నెక్కి జ్యోతిష్కులు పెట్టినముహూర్తములను మాని జాతివా రేర్పఱచిన వేళలలోనే యాత్రలుచేయ మొదలు పెట్టినారు.

మహా—ప్రయాణసౌలభ్యమును బట్టి శాస్త్రవిధుల నతిక్రమించుట మహాదోషము. అందులోను జ్యోతిష్శాస్త్ర సిద్ధాంతములను మీఱిన పాపమును మించిన మహాపాతకము లోకములో మఱియొకటి యుండదు. మఱియే పాపమునకైనను నిష్క్రమింపదుగాని యీపాపమునకు నిష్క్రమిలేదు. దేశాభిమానులందఱును జేరి పొగబండ్లలో పోయినారిని జాతినుండి బహిష్కారము చేసెదమని దోషజ్ఞసమయము చేయరాదా ?

సత్య—శిష్టాచార సంపన్నులయిన శ్రోత్రియశిఖామణులనే కులు పొగబండ్లలో ప్రయాణము చేయుట పాపమని బోధించినారుగాని జనుల యనాదరమువలనను ధర్మ సంస్థాపకులయిన ప్రభువుల లేని లోపమువలనను వారి యుపదేశములన్నియు నరణ్య రోదనములయిపోయినవి. ప్రయాణములకు ముహూర్తములు పెట్టించువారు

లేక విధివిహితమున తమ వృత్తికే భంగమురా నారంభించినందున జ్యోతిష్కులందఱును జేరి ముహూర్తములు పెట్టించుకొనకుండ యాత్రలుచేయుట పాతకములలో నెల్ల ఘోరపాతకమనియు కాలజ్ఞులయిన విప్రోత్తముల జీవనాధారమును మూలచ్ఛేదము చేయుట దోషములలో నెల్ల మహాదోషమనియు ఘోష పెట్టిరి. రాజావలంబము లేక పోవుటచే వారిఘోషము లన్నియు చెవిటివానిముందఱి శంఖ ఘోషములే యయినవి.

మహా—అహహా ! మీ దేశమున కిప్పుడెంత కష్టమువచ్చినది ! అయ్యో! శాస్త్రమన్యాయముగా చెడిపోవుచున్నదే ! జనులను సన్మార్గముననగ్గించుటకు మీదేశములో మతగురువులు లేరా? పీఠాధిపతులు లేరా? ఎవ్వరును లేకపోయినను మతాభిమానులందఱును జేరి పొగబండ్లను ప్రతిస్థలమునుండియు రాహుకాలములను వర్జ్యములను వారశూలములను గ్రహవేధలను నక్షత్రదోషములను తారాబలములను చంద్రబలములను విచారించి మఱి బయలుదేరి దీయునట్లు శాసన మేర్పఱుప నలసినదని పృథుత్వమువారికి సంఘవిజ్ఞాపనములు పంపుకొనరాదా ?

సత్య—ఈయూర్లోచన సర్వోత్తమముగానున్నది. ఇటువంటి మంచి యూర్లోచన యీవఱకు మావారలబుద్ధులకు గోచరము కాలేదు. మాదేశము చేరఁగానే యీసంఘవిజ్ఞాపనల విషయమయి నేను కృషిచేసి దొరతనమునా రొకవేళ నామొట్ట వినకపోయినను నాదేశాభిమానమాననీయతను గనఁబడిచి దేశమునకు మహాపకారము చేసెదను.

మహా—అట్లుచేయుము. అక్కడ మీకేగాని మీప్రభుత్వమువారికి జ్యోతిశ్శాస్త్రవిశ్వాసము లేనట్లున్నది.

సత్య—లేదు. వారికి ముహూర్తములు లేవు; జాతకములు లేవు; ఏమియు లేవు.

మహా—గ్రహములు వారిని బాధించవా ?

సత్య—బాధించవు. అమావాస్యనాడు బయలుదేరినను వారికి కార్యసిద్ధి యగుచున్నది. శూన్యమాసములో శనివారమునాడు నుర్గుళూర్తపువేళ లగ్నముపెట్టి వివాహము చేసికొన్నను దంపతులు సంతానవంతులును వర్ధిల్లుచున్నారు. గ్రహములుకూడ వారికి భయపడినట్లు చోచుచున్నది.

మహా—నీకు చోచుచున్నది సత్యమే. పంచభూతములను లోబఱుచుకొని విప్లవేతను సీత్యచేతను బండ్లులాగించువారికి గ్రహములు భయపడి లోపడుట యాశ్చర్యము కాదు. ఏమియు భయము చేత కార్యసిద్ధిచేసినట్లు భక్తిచేత చేయవు. వెనుక మారావణునికిని భయముచేతనే కదా సూర్య చంద్రాది గ్రహములును వాయువైశ్వానరాది భూతములును చెప్పినచోట్లనుండి సేవచేయుచు వచ్చినవి.

సత్య—అదిసత్యము. ఆహా ! ఏమి మీబుద్ధివిశేషము ! మీకు గల వర్ణనీయమైన శాస్త్రాభిమానము మీబుద్ధి విశేషమునకు వన్నె తెచ్చుచున్నది !

మహా—దేనిని విడిచినను శాస్త్రాభిమానమునుమాత్రము విడువరాదు. శాస్త్రవిశ్వాసముచేత నేను విధ్యుక్తముగా వివాహము చేసికొన్న ధర్మవత్తిని సహితము తృణహ్నియముగా విడిచిపెట్టినాను.

సత్య—ఓహో ! మీరు త్రిలోకపూజ్యులుగా కనబడుచున్నారు. మీచిత్రిచరిత్రమును నాశోత్రపేయముచేసి నన్ను చరితార్థునిజేయుఁడు.

మహా—నాపరీథమభార్య వృషభలగ్నమున లగ్నమందు చంద్రుడును సింహమందు సూర్యుడును వృశ్చికమందు గురుడును కుంభమందు శనైశ్చరుడును ఉండఁగా పరీథమకుమారుని గన్నది. అట్టి లగ్నమందూ బుట్టినవాఁడు జారజాతుఁడని శాస్త్రదృష్టిచేతఁ జూ

చినవాడనయి గుణవతియైన యాభార్యను తత్క్షణము స్మరించినాను.

సత్య—“వృషస్థేనాలగ్నే సవిత్తుగురుతీక్షణంశుతనయై స్సు
హృజ్జాయాఖైర్భవతినియమాన్మానవపతిః” అనువరాహమిహిరవా
క్యమునుబట్టి మీరుచెప్పిన రాజయోగమునందుఁ బుట్టినవాడు జార
జాడు గాక మానవపతికావలెను—

మహా—అవిషయమును చర్చయక్కరలేదు. జారజాడు
మానవపతియైనను విసర్జింపనలసినదే.

సత్య—మీభార్యయందు జారత్వనోషమున్నట్లు మీరావతి
కెన్నడయిన విన్నారా?

మహా—పుత్రజన్మముచేత శాస్త్రము చెప్పువఱకును నాభా
ర్యయట్టిదని నేను స్వప్నాచ్ఛయందును ననుకోలేదు. అది మహాపతి
వ్రతయనియే యెల్లవారును నేటినఱకును విశ్వసించి, నేను దానిని
నిష్కరుణుడనయి నిష్కారణముగా పరిత్యజించితిని నన్నారక నిం
దియిచ్చుచున్నారు. జారత్వ మెప్పుడును గూఢముగా జరుగునదిగాని
యొకరికిఁ దెలియునదికాదు. సర్వజ్ఞకృతమున శాస్త్రము చెప్పదా
నికంటె జనుల కెక్కువ తెలియునాయని శాస్త్రవిశ్వాసము గలవాఁ
డనయి, జనులనిందలను లక్ష్యముచేయక పృథ్వీసాక్షియైన శాస్త్ర
మును బట్టి భార్యాపరత్యాగముచేసి నేను నూవంశపరిశుద్ధతను నిలు
పుకొన్నాను.

సత్య—పాపము! ఆమెగతి యేమయినది?

మహా—దానికేమిలోపము? దానికిఁగిన భరణమేర్పఱచి
నేను మఱియొక కన్యను పాశిగ్రహణము చేసికొన్నాను. నాద్వితీయ
భార్యకు నిర్దోషమయిన సుముహూర్తమునందు ప్రళయపుత్రజవన
మయినది. ఆశిశుజన్మమైనది యెంత మంచిలగ్నమో యెఱుఁగుదువా?
వాని జననసమయమునందు బృహస్పతి యేక రాశిగతులయిన సూర్య

చందులిను చూడక చక్కగానున్నాడు.

సత్య—అహా ! ఏమి మీశాస్త్రవిశ్వాసము !

మహా—ఏమి ? నాశాస్త్రవిశ్వాసమున కంతయాశ్చర్య పడుచున్నావు ! మీదేశమునందు శాస్త్రవిశ్వాసములేదా ?

సత్య—కావలసినంత యున్నది. మాతుల మరణ యోగము నందు శిశువులు పుట్టినపక్షమున తమగండములను తప్పించుకొనుటకయి మేనమామలు మొదలయినవారు శాస్త్రవిశ్వాసముచేతనే మంత్రసానులకు లంచమిచ్చి శిశువులను చంపించివేయుదురు. అయినను మాదేశమునం దింగ్లీషు చదువుచేత నట్టి సత్యములనునమ్మని నాస్తికులు కొందఱిప్పుడు బయలుదేలుచున్నారు.

మహా—కలికాలమహిమచేత నట్టిజాద్గులు మాద్వీకమునందును గొందఱు వెలసి జ్యోతిష మబద్ధమని కుల్పితబుద్ధివాదములు చేయుచున్నారు. ఈసారి నిన్ను వారిసభలకుఁ దీసికొనిపోయెదను.

సత్య—ఆనాస్తికాధముల సభలకు నన్నుఁ గొనిపోవుటకంటె ముందుగా మీరీవఱకు వాగ్దానముచేసియున్న ప్రకారముగా నన్నొకసారి శాస్త్రవిశ్వాసము గల పండితసభకుఁ దీసికొనిపోయి జ్యోతిషములు న్యాయములేర్ప విధమును జూపుడు.

మహా—మంచిది. ఈమాటలసందడిలో నీకు శివపూజాసమయము మించిపోయినట్టున్నది. ఆరిలిచేత నీకన్నులు గుంటలు పడిపోయినవి. నేను లోపలికిఁ బోయి ముదోదరిచేత నీకు నైవేద్యము పంపెదను. భక్తులు దేవతాదర్శనమునకు వచ్చెడువేళకూడ నగుచున్నది. (అని లోపలికిఁ బోయెను.)

అమహాకాయుడు చెప్పినదానినిబట్టి యాతనిరెండవభార్యకు పుట్టినకొడుకు జారిజాతుడని యెఱింగినవాడనయి,

స్లో : స్వల్పగ్నమిందుంచగుర్నిరీక్ష లేననా శశాంకంగవిజానమాగతమ్

సహప కోర్కె : యాతొధవాశశి సరేణజాతం ప్రపదంతి నిశ్చయాత్ .

అని యేకరాశి గతులయిన సూర్యచంద్రులను బృహస్పతి చూడకున్న కాలమునఁ బుట్టినవాఁడు నిశ్చయముగా జారజుడన్న బృహజ్జాతక వచనమునకు ప్రత్యక్ష విరుద్ధముగానున్న వారిశాస్త్రము సత్యము కాదని నాలో నేననుకొని, ఆతనికిఁ గోపము వచ్చునన్న భయముచేత నతనితో నేతద్విషయమును గూర్చి ప్రస్తావించక వారిది రాక్షస శాస్త్రమగుటచేత నట్లు వ్యత్యస్తముగా నున్నదని నిశ్చయము చేసికొని యప్పటి కూరకుంటిని.

నా ల వ ప్ర క రణ ము.

—:)(:—

వెనుకటి ప్రకరణమునందుఁ జెప్పిన ప్రసంగము నడిచిన నాలుగుదినముల కొకనాఁటి మధ్యాహ్న సమయమునందు నాయజమానుఁ డయిన మహాకాయుఁడుగారు నాయొద్దకువచ్చి, నేఁడు రాజసభ జరగఁబోవుచున్నది గనుక జ్యోతిషవిద్వాంసులు చెప్పు తీర్పులయొక్క రీతిని జూచి యానందించుటకయి నీ కోరిక ప్రకారముగా నిన్ను క్కడకుఁ గొనిపోవ వచ్చినానని నెలవిచ్చెను. నే నాయాసయాజ్ఞను శిరసావహించి తత్తణమే యుచిత వస్త్రాదులను ధరించి యరగడియలో పలనే ప్రయాణమునకు సంసిద్ధుడను కాఁగా నాయజమానుఁడు నాయాలయముయొక్క తలుపులు మూయించినన్నుఁ గొనిపోయి తన గుట్టపుబండిలో తాను గూర్చుచున్న మెత్తమీఁద నన్ను తన కుడివైపుఁ గూర్చుండఁజెట్టుకొనెను. నేనెక్కిన బండి రాక్షసిబండి యనియు, దానికిఁ గట్టఁబడిన గుట్టములు రాక్షసి గుట్టములనియు, నేనిప్పుడు వేటుగఁ జెప్పనక్కఱలేదుగదా ! ఆబండి ధవళేశ్వరపు కొండంతయున్నది; దానికిఁ గట్టఁబడిన గుట్టములును ఒక్కొక్కటి పదియేనుగు

లంతలేసియుండి నాదృష్టికి నడగొండలవలె గానఁబడినవి. ఉత్సవ విగ్రహములను దేవాలయములలోని యర్చకులు మోసికొని పోవునట్లుగా నాయజమానుని సేవకులు నన్ను తమచేతులలోఁ గొనిపోయి యాశకటమునందుఁ గూరుచుండఁ బెట్టఁగా, భయముచేత నిశ్శేష్ఠుడనయి దేవాలయములోని పీఠముమీఁద దేవుడు కూర్చున్నట్లుగా భూదేవుడనైన నేనును కదలమెదలక యందలి మెత్తమీఁద గూరుచున్నాను. కొంతసేపటికి తెలివి తెచ్చుకొని నేను ముందు చూచునప్పటికి గుట్టములు బండి నీళ్లుకొని వాయువేగమునఁ బరుగెత్తుచుండినవి; బండిచక్రముల చప్పుడు మేఘగర్జనమువలె చెవులు చిల్లులు వోవునట్లు కర్ణకఠోరముగా వినఁబడఁ జొచ్చినది. ఈయవస్థలో గాలిలోఁ బెట్టిన దీపమువలె వెనుకకును ముందునకును గడిచుచువుచేత నూగులాడుచు పాఠములు విగఁబట్టుకొని మెత్తకుఁ గుట్టిన పగ్గములవంటి దారములను రెండుచేతులతోను గట్టిగాఁ బట్టుకొని యగగంటసేపు కూరుచుండునప్పటికి సభామందిరము సమీపించినందున బాడినిలిచినది. అప్పుడు మహాకాయుడుగారు బాడిదిగి సభాస్థిపాద్యారమువద్దకి నడవఁగా వెనుకనుండి భృత్యులు తద్బాహుసారముగా నన్ను గొనివచ్చి యాయనచేతి కందిచ్చిరి. నావంటి యల్పునిఁ దమవంటి ఘనులు మోచుట ధర్మముకాదని నేనాయనతో నా వినయవిధేయతలు తేటపడుటలుగా మనవిచేసి నన్ను మఱియొకరి చేతికియ్యవలసినదని ప్రార్థించినను, ఆయన నాప్రసంగికిఁగిరింపక నీచసేవకులు సభాభవనములోనికిఁ బోఁగూడదను హేతువుచేతఁ గాఁబోలును నన్ను స్వయముగానే చేతులలో నెత్తుకొనిపోయి ధర్మాధికారిగారు చూపిన పీఠముమీఁదఁ దాను గూరుచుండి నన్ను తన ప్రక్కను గూరుచుండఁ బెట్టుకొనెను. మేముక్కడకుఁ బోవునప్పటికే సభాస్థానములందఱును వచ్చి తమ కర్తవ్యములయిన పీఠములమీఁద నాసీనులయి యుండఁగా,

సభయంతయు వ్యవహారమును జూడవచ్చిన మహాజనులతో నిండిపోయినది. వారిలో ధర్మాధికారియగు ఖరుడు దక్షిణముఖముగా నొక్క యున్నతాసనముమీదఁ గూరుచుండి యుండెను. ఆయనకు కుడిపక్కను రెండుమూఁడు బౌరల దూరములో వరుసగా వేసియున్న పీఠములపయిని పంచామరతరువులవలె శైలివిహ్వంసు లయిదుగురు తలలకు శాలువులు చుట్టుకొని చెవులను కుండలము లల్లలనాడ గంభీరముగాఁ గూరుచుండి యుండిరి. వారి నామములు వరుసగా వృశ్చిక గోముఁడు, సర్ప గోముఁడు, ఖడ్గ గోముఁడు, అగ్నిగోముఁడు, కంటకగోముఁడు, అసి తరువాత నేను మాయజమానునివలనఁ దెలిసికొన్నాను. గోమకసిద్ధాంతము నభ్యసించుటచేతనో మఱియే హితువుచేతనో కాని యాదేశమునందు సామాన్యముగా శైలివిహ్వంతులు నామముల చివరను గోమశబ్దము చేర్పఁబడుచున్నది. అనుహవిద్వాంసులకును ధర్మాధికారికిని నడుమగా లేఖనోద్యోగి యొక్కఁడు నిలువఁబడియుండెను. అప్పుడు నిలువఁబడియున్న యాలేఖకునిపేర తిక్కాయుఁడు. రాజభటులు చేతు లాడించుచు మాటాడుచున్నవారి నూరకుండుడని కేకలు వేయుచుండఁగా, ధర్మాధికారి తలయెత్తి చూచి లేఖకుని వైపుఁకుఁ దిరిగి వ్యభిచార వ్యవహారమును విమర్శించుటకు ముందుగా నందలి వాడి పృతివాదుల నెదుటఁ బెట్టింపుమని యుత్తరువు చేసెను. అతఁడు రాజభటులను జూచి పృహస్తుని పజ్జిహస్తుని కైకసిని దీసికొనిరండని చెప్పెను. వారు వెంటనే పోయి యిద్దఱు పృహస్తులను కైకసిని దీసికొనివచ్చి యెదుట నిలిపిరి.

లేఖ—భటులారా! మీరిద్దఱు పృహస్తులను దెచ్చినారేమి? ఏఱి నజ్జిహస్తుఁడెవరు? పృహస్తుఁడెవరు?

భటు—మేము వాదిపృతివాదులను గొనిపోయి యొక్కగదిలోఁ బెట్టి యీవలఁ గూరుచుండఁగా పృథువువారు పిలిచెడిలోపల వారి

లో వజ్రహస్తుడు తన కామరూప ప్రభావముచేత ప్రహస్తుడుగా మారిపోయినాడు.

ఇట్లైకరూపమును బొందినవారిరువురిలో నెవ్వడు ప్రహస్తుడో యెవ్వడు వజ్రహస్తుడో నిర్ణయించుటకు శక్యముకానందున వారిలో నొకని మొదటి ప్రహస్తుడనియు నింకొకనిని రెండవప్రహస్తుడనియు నిజము తెలియువఱకును జెప్పవలసి యున్నది.

ధర్మా—నిష్కారణముగా మాకు శ్రమ కలుగఁజేయక మీలో నిజమైన ప్రహస్తుఁ డెవఁడో శీఘ్రముగాఁ జెప్పఁడు.

మొ-ప్రహ—నేనే నిజమయిన ప్రహస్తుడను. ఇతఁడు మాయప్రహస్తుఁడు.

రె-ప్రహ—నేను నిజమయిన ప్రహస్తుడను. ఇతఁడుమాయ ప్రహస్తుఁడు.

ధర్మా—మీ రబద్ధము లాడఁగూడదు. మీలో వజ్రహస్తుఁ డెవఁడు?

మొ-ప్రహ—అతఁడు వజ్రహస్తుఁడు.

రె-ప్రహ—అతఁడు వజ్రహస్తుఁడు.

లేఖ—ఈ వ్యవహారము చక్కగానే యున్నది. సత్యమునుకనుగొని శిక్షించువఱకును వీరిలో నొక్కరును నిజముచెప్పరు. ఈసత్యాసత్యముల నిష్ప డీవిద్వాంసులే నిర్ణయము చేయవలెను.

ధర్మా—అసంగతి తరువాత చూచుకొందము గాని ముందుగా మీయభియోగమేదో వాది సభవారిలో మనవిచేయవలెను.

మొ-ప్రహ—కైకసియను నీకామిని నాభార్య. నేనింట లేనప్పడీ వజ్రహస్తుఁడు నావేషము వేసికొనివచ్చి—

రె-ప్రహ—చీ! చీ! అబద్ధములాడకు—ప్రహస్తుడవు నీవా? నేనా?—ఓ మహాప్రభూ! న్యాయప్రభువులు నామొట్ట యాలకింపవ

అను. కైకసియను నీ కామిని నాభార్య. నేనింటలేనప్పుడీ పృహస్తుడు నావేషము వేసికొనివచ్చి—

ధర్మా—ఇది నీకివలన సత్యము బయలబడదు.—ఓకైకసీ! వీరిలో నీభర్త యెవ్వడో నీవు చెప్పు.

కైక—(ఇరువుర మొగములవంకల జూచి, ఓమహాపృథ్వా! నేను గదిలోనున్నప్పుడు నాభార్యకు కుడివైపున గూరుచున్నాను. అప్పుడు కూరుచున్నట్లు కూర్చుండబెట్టిన పక్షమున నాభర్త యెవ్వరో నేను జెప్పగలను. రాజభటులు వారి స్కంధకుం దీసికొనివచ్చునప్పుడు తమతమ స్థానములను వదిలి వారిద్దఱును గలసి పోయినారు. ఇప్పుడు నేనెవ్వరివంకలజూచిన నతడే నాభార్యగాఁ గనబడుచున్నాఁడు.

మొ పృహ—ఓప్రాణేశ్వరీ! నావంక తిన్నగాఁ జూడు. నేను నీభార్యను కానా?

రె-పృహ—ఓప్రాణేశ్వరీ! అతవివంకల జూడఁ నావంకల జూడు. నేనే నీకుభార్యనుకానా? —ఓరీ వగచకుండా? నీవు మాయచేసినంతమాత్రమున పెండ్లివాటినుండియు నన్నెఱిగిన నాభర్త పత్ని నిన్ను భరితయరుకొను ననుకొన్నావురా? —ఓప్రాణేశ్వరీ! నిజము చెప్పవేమి?

కైక—మీరే సాప్రాణవల్లభులలాగున నున్నారు.

మొ-పృహ—ఓప్రాణేశ్వరీ! యీమోసగాని మాయమాటలను నమ్ము మోసపోకు. నీవింబాక నాకుడిప్రక్కను గూరుచుండలేదా? యితలోనే నన్ను గుఱుతువట్టవక పోయినావా? నేనే నీకు నిజమునైన భార్యనగునా? కాన నా మొగముచూచి చెప్పు.

కైక—మీరును నా సాప్రాణవల్లభులలాగుననే యున్నారు.

ధర్మా—ఈయనకిమిలాగున వేలెను. నీభార్యయెవ్వరో యీ మాట యటకుండనిచ్చి నేరముజరిగినదో లేదో నిజముచెప్పు.

కైక—నాభతానుడప్పు నేను పరపురుషుని కన్నెత్తి చూడలేదు.

ధర్మా—అది కాదు. ఈయభిమోగ సత్రికలో జెప్పబడిన కాలమునం దొకపురుషుడు శయనగృహమున నీయొద్దనున్నాడా?

కైక—నా భతా నాయొద్దనున్నాడు

మొ-ప్రహ—అప్పుడున్నవాడు నీభతాగాడు. నీభతాయొక్క యాపమును ధరించినచ్చిన వజ్రహస్తండు.

రెం-ప్రహ—ఆమాట పరమసత్యము. ఆవేషము వేసికొని వచ్చి నీతో నున్న వాడు వగచకుడయిన వజ్రహస్తండు.

ధర్మా—ఇటువంటి వ్యవహారములలో పెద్దమనుష్యులు సభల కెక్కరాదు. ఎక్కినపక్షమున నుభయుల గౌరవమును బోవుటయే కాక యిల్లాండ్రోకుగూడ సహభూతినచ్చును. ఈవిషయములో వాది ప్రతివాదు లిద్దఱును సఖ్యపడి సమాధాన పడవలెను.

మొ-ప్రహ—సభ కెక్కిన యీవ్యవహారములో నిక సఖ్యము కుదురదు. ధర్మాధికారులు సత్యము కనపెట్టి దోషిని క్రూరముగా శిక్షింపవలెను.

రెం-ప్రహ—ఈ వజ్రహస్తండు చెప్పినమాట సర్వజనశ్లాఘాపాత్రముగా నున్నది. ఏలివారు దోషికి క్రూరదండనము విధింపవలెను.

మొ-ప్రహ—ఓరిదోహీ! వజ్రహస్తండును నీవా! నేనా?

రెం-ప్రహ—ఓరివంచకుడా! నీవు వజ్రహస్తండువుగా క మఱి యెవ్వడవురా? నీవు లోకమును వలచింపదలచుకొన్నను శ్రీమహేశ్వరుని పంచముఖములవలె గూరుచున్న యీపండితపంచకమైనను నీమీసము తెలిసికోలేదనుకొన్నావురా? ఓరిపాపాత్ముడా! ఓరి క్రూర—

ధర్మా—మీలో మీరు పోల్చడక యూరకుండుడు.—ఓ
విద్వదగ్రగణ్యులారా ! మీరే యిప్పుడు ! శాస్త్రసిద్ధాంతానుసార
ముగా ధర్మవిర్షయము చేయవలెను. నిజముచెప్పక యంతసేపు
మాకు సింహారణముగా నాయాసము కలుగఁజేసినందునకయి యీ
సారి యపరాధికి మే మభిషేకరతికి విధింపఁదలచుకొన్నాము. మీరి
ప్పుడు సిద్ధాంతకఠింపపలసిన యగతములు— ౧. ఏమిటో వజ్రహస్తం
దేవడు; ౨. వజ్రహస్తం నేరము చేసినాడో, లేదా? 3. ఈమె
నిజమయిన కైకిసి యగునా ! కాదా?—ముఖ్యముగా నీమూఁ
డంశములను మీరు శాస్త్రపద్ధతిని నిర్ధారణము చేయవలెను.

అని ఖరాసురుడు సెలవియ్యగానే సిద్ధాంతు లాకాశమువం
కఁ జూచియు వేళ్ళు మడచియు నేలమీఁద నంకెలు వేసియు ముకు
పుటముల వేళ్ళు చొప్పియు నెండొరులతో గుసగుసలాడియు లె
క్కలువేసి తలపోతలకుఁ జొచ్చిరి. ఈలోపల ధర్మాధికారి పీఠ
ముమీద వెనుక కొఱ్ఱి యొక్క కునుగు గుబికెను. సభలో నిలిచి
యున్న యుభయవాగుల వక్షములవారును విద్వాంసు లేమి సెల
విత్తురో యని విసనతున్నకులై వేచియుండిరి. చూడవచ్చినవారందఱును
వివిధవిషయములనుగూర్చి తమలోఁబాము సంభాషించుకొనుచుం
డిరి. ఈప్రకారముగా రెండుగడియలసేపు నడచునప్పటికి సిద్ధాంతు
లలో నొకగు లేఖకునిఁ బిలిచి తమయభిప్రాయములను వ్రాయవల
సినదని చెప్పెను. మహాదేవమునందు వలెనే యాదేశమునందును
విద్వాంసులకు శాస్త్రజ్ఞానమేకాని యక్షరజ్ఞాన ముండదు. అందు
చేతనే యాదేశమునందు వైయాకిరణండు తన చుట్టముల కుత్తరము
వ్రాయవలసినచ్చినను లోకికుల యొద్దకుఁబోయి వ్రాయించుకోవలసి
నవాడే కాని స్వయముగా వ్రాసికోనేర్చినవాఁడు కాడు. ఆసంగ
తి యటండనిచ్చి కార్యాంశమును చిత్తిగింపుడు. లేఖకుడు ధర్మా

ధికారిని లేపినపిమ్మట శ్రోతృమ్ములు తమ సన్మానములను చెలిపిరి. వారిలో వృద్ధికరోముఁడును కంటకరోముఁడును రెండవ ప్రహస్తుఁడే వజ్రహస్తుఁడని చెప్పిరి. తక్కిన ముగ్గురును మొదటిప్రహస్తుఁడే వజ్రహస్తుఁడనిరి. ఇది రెండవసారాంశముతో వృద్ధికరోముఁడును కంటకరోముఁడును వజ్రహస్తుఁడు కేరముచేసినాడనిరి. అగ్నిరోముఁడును సర్పరోముఁడును వజ్రహస్తుఁడు నేరము చేయలేదనియు నతనియందలి ద్వేషము చేత భార్యాభర్త లేకను యీదోషారోపణముచేసినారనియు పలికిరి. మూడవసారాంశమును గూర్చి యేర్పరుసిద్ధాంతములు నైకకంఠ్యముతో నామె విజయమునకైకిసి యనియే సిద్ధాంతము చేసిరి. అప్పుడు వాదిబంధువు లగ్నిరోమ సర్పరోములు వజ్రహస్తునివలన లంచముగొనిరని కేకలు వేయఁజొచ్చిరి; ప్రతివాదిబంధువులు వృద్ధికరోమాదులు ప్రహస్తునివలన లంచములు గైకొనిరని కేకలు వేయ నారంభించిరి. ధర్మాధికారి వాదకలకలములువారిని సిద్ధాంతములలో నధికసంఖ్య గలవారి యభిప్రాయానుసారముగా వజ్రహస్తునికి రెండు సంవత్సరములు గారాగ్రహవాసశిక్ష విధించివల్లు తీర్పు వ్రాసి వినిపించెను. సిద్ధాంతముల యభిప్రాయము ననుసరించి తనకు శిక్షయగునని మొదటిప్రహస్తుఁడు వడచడ నడకుచు భూమిమీఁదఁబడి మూర్ఛపోయెను. అందఱును మూఁగి చన్నిళ్ళు చల్లి యాతనిని మూర్ఛ తేర్చునపుటి కా సందడితో రెండవ ప్రహస్తుఁడు కనఁబడక యదృశ్యుడయ్యెను. అప్పుడా యంతఃకానము నొందివాడే నిజమయిన వజ్రహస్తుఁడని యెల్లవారికిని బోధపడెను. ధర్మాధికారి రాజభటులను జూచి యీగయలు యతఁ డెగిరిపోయి యూహను. పట్టుకొండని రాజభటుల కాజ్ఞాపించెను. నారు నానాముఖముల నరచుచు పరుగెత్తిరికాని వారికంటి కెవ్వరును నక్షత్రమండలము లోపలఁ గాన బడలేదు. ఈప్రకారముగా మొదటి వ్యవహారము

తీర్చబడిన తరువాత నొంగతనపు న్యవహారమును తీర్చుటకలు నేరము మోపినవానిని మోపబడినవానిని పిలిపింపుమని మరల ధర్మాధికారి లేఖకుని కుత్తురువు చేసెను.

అంతట లేఖకుని యొక్క యాజ్ఞాప్రకారముగా రాజభటులు దూషణుని భూమిపైనుండి గొనివచ్చి ధర్మాధికారియొద్దకు నిలువఁజెట్టిరి.

ధర్మా—ట దూషణా ! నీవు తెచ్చిన యభియోగమేమి ?

దూష—ఈ సూక్ష్మాత్ముడు మాబంధునగఁములోనివాఁడు.

దుస్సహవాసము చేతి నితఁడు చిన్న నాటినుండియు మాప్తనర్తనుడలు జూదములాడుచు పూర్వు లార్జించియుంచిన ధనమునంతయు పాడుచేసి విచ్చలవిడిగాఁ దిరుగుచున్నాఁడు. ఇతఁడు తన తల్లిదండ్రులు విధ్యుక్తముగా వివాహము చేసిన భార్యను విడినాడి జారవృత్తి నవలంబించి యొకవేశ్య నుంచుకొని యున్నాఁడు. విత్తములేనిదే వేశ్యచిత్తమును లోఁగొనుట యెప్పుడును సంభవింపనేరదు గనుక, విత్తహీనుడయినప్పుడు జారత్వమును చోరత్వ మనుసరించి యండకమానదు. ఇతఁడు కొంతకాలము క్రిందట మాయింటికి చుట్టపుజూపుగావచ్చి చావడిలో నాడుకొనుచున్న మాచిన్నదానినగ యొకటి తెంపుకొనిపోయి వేశ్యకిచ్చినాఁడు. రక్తస్పర్శ గలవాఁడుటచేత మేమప్పు డీతనిని రచ్చకీడ్వక చీవాట్లుపెట్టి తుమించి యూరకున్నాము. నిట్టిదినినము మాయింటికి మరల వచ్చి నా భార్యనగలపెట్టె యెత్తుకొని పాటిపోయినాఁడు. పిల్లది చూచి యహవగానే మేము వెంటఁబడితిమిగాని యితఁడు వీధినిబడి యేదో సందులోదూటి యదృశ్యుడయినాఁడు.

ధర్మా—తరువాత నగలపెట్టె దొరకినదా ?

దూష—దొరకలేదు. నేను వెంటనే రాజభటులను గొని యు

తనియింటికిఁ బోయినాను. అప్పుడితఁడింటలేడు. ఇట్లు శోధించినాము గాని పెట్టె దొరక లేదు.

ధర్మా—ఇతఁడింటికిఁ రానప్పుడు పెట్టె యెట్లు దొరకును ? మీరు మొట్టమొదట వేశ్యయింటికిఁ బోవలసినది.

దూష—ఆపనియుఁ జేసినాము పెట్టెకాని యితఁడు కాని యింట దొరకకపోగా మేనుక్కడనుండి తిన్నగా వేశ్యయింటికిఁబోయి దానియిట్లు శోధింపఁగా నొక నూలగదిలో నితఁడు దొంగకెనుగాని పెట్టె మాత్రము దొరకలేదు. రాజభటు వీతనిని పట్టుకొని దేవరసన్నిధికిఁ దెచ్చినారు. ఇతఁడు నగలపెట్టెను చంకక్కిందఁ బెట్టుకొని పరుగెత్తుచుండఁగా మేనుండఱముచు గిన్నులారఁ జూచినాము.

ధర్మా—ఘామాత్మా ! నీవేమి చెప్పుకొనెదవు ? నీవు రాజబంధుఁడవయ్యను నీనుష్ఠినతఃసముచేత బంధులమయిన మాకందఱికిని తలపంపులు తెచ్చుచున్నావు.

ఘామాత్మా—నావెనుకటి సడతనుబట్టి నేనేమి చెప్పినను నామాట యెవ్వరుచు నమ్మరు. మొదట చిన్నదాని నగయెత్తుకొని పోయినమాట వాస్తవమేకాని యీసారిమాత్రము నగలపెట్టెను నేను దొంగిలించలేదు. నగలపెట్టె పోయినదన్న సమయమున నేను వేశ్యయింటనే యున్నాను.

ధర్మా—జూర చోరులమాట నమ్మరాదు.—ఓవిద్వచ్చిభాణులారా ! నగలపెట్టె పోయినదోలేదో, ఆపెట్టె నితఁడవహించినాడోలేదో, ఆపెట్టె యిప్పుడెక్కడనున్నదో, మీరే శాస్త్రదృష్టిచేతఁజూచి సత్యము చెప్పుడు.

న్యాయస్థానమునకు వచ్చిన పత్తభియోగమునందును మూడు సారాంశముల నేర్పఱుచుట యచ్చటి శాస్త్రమర్్యాద. ధర్మాధికారి యీప్రకారముగా సాగ్రాంశముల నేర్పఱించి వ్యవహారనిర్ణయ

ము చేయఁ గోరఁగా వెనుకఁ జెప్పినప్రకారముగానే సిద్ధాంతములు య
 ఛావిధిగా చేయవలసిన తంత్రములను నడపి యాలోచించి యీసారి
 యభిప్రాయభేదము లేకుండ సారాంశముల మూటని శాస్త్ర దృష్టి
 తో సావధానముగాఁ జూచి యేకవాక్యముగా సిద్ధాంతీకరించి సత్య
 మును తెల్పిరి. నగలపెట్టె పోవుట సత్యమేయనియు, దానిని తస్కరిం
 చినవాఁ డీహూమ్మాత్ముడేయనియు, ఇతఁడాపెట్టెను తానుంచుకొన్న
 వేశ్యకయ్యగా నావేశ్య యాపెట్టెను తానుంచుకొన్న ఓటపురుషుని చే
 తికిచ్చి యిల్లు దాటించె ననియు, వాచేర్పటచిన నిష్కృష్టాశయమును
 లేఖకుఁడు వ్రాసి ధర్మాధికారి చేతికిచ్చెను. అదిచూచుకొని ధర్మాధి
 కారి యాకాశమునంకఁ జూచి కొంతసే వాలోచించి, రాజబంధుని నీ
 చతస్కరునివలె చెఱసాలకుఁ బంపుట యుచితము కాదని నిశ్చయించి,
 ధూమ్మాత్మునకు నూలు సుమూలములు ధనదండమును విధించి, ఆ
 మొత్తమును నెలదినములలోపల చెల్లించునట్లు తీర్పు చెప్పెను. అతీ
 ర్పు వినిపించఁగానే సభలోనుండి తీగిరుఁ డనురాజకుమారుఁడు ధ
 ర్మాధికారివద్దకు నడిచివచ్చి దొంగిలించఁబడిన నగలపెట్టెను దెచ్చి యా
 తనివీరముమీఁదఁ బెట్టి, ఆపెట్టెను ధూమ్మాత్ముచూపుముతో తానే
 దొంగిలించితి నని చెప్పి, శిక్షిగా విధించిన నూలుసువణములను చె
 ల్లించి ధూమ్మాత్ముని విడిపించెను. అంతట ధర్మాధికారి మఱియొక్క
 వ్యవహారమును పరిష్కరించుటకయి వాది ప్రతినాదులను పిలిపింపు
 మని లేఖకుని కుత్తురు విచ్చెను. అప్పటికి నాపూజాసమయమును భ
 క్తులు నాయాలయమునకు వచ్చు సమయమును సమీపించినందున,
 మహాకాయుఁడుగారు సభ ముగియునటకు నుండక నన్ను వెంటఁబె
 ట్టకొని బండియెక్కి- యింటికివచ్చిరి.

బండికుదుపుచేతఁగలిగిన యాయూసము కొంత శాంతిపొందినపిమ్మ
 ట నేను నాయజమానునితో వాటి సభావ్యవహారములను గూర్చి

యు జ్యోతిష్కుల సిద్ధాంతనిర్ణయమునుగూర్చియుమాటాడ నారభించి 3 ని. నాయజమానుడు కొంతసేపు తానావిషయమయి నాతో మాటాడుట కిష్టములేని వానివలె గనబడినను నేను విడిచిపెట్టక వేసిన ప్రశ్న నే మరలవేయుచు నచ్చుటచేత తుదకిష్టములేకయే నాప్రశ్నల కుత్తరము చెప్పవలసి వాడయినందున మాయరుప్రకృతి సిక్కిందీరితి సంభాషణముజరిగినది - -

సత్య—ఓమహాప్రభూ ! ఈజ్యోతిష్కులవ్యవహారనిర్ణయ మెల్లప్పుడు నీప్రకారముగానే యుండునా ? వేటువిధముగా నుండునా ?

మహా—ఎప్పుడు నిదేప్రకారముగా నుండును.

సత్య—ఏకశాస్త్రమువలననే సిద్ధాంతనిర్ణయము చేయవలసినప్పుడు వీలోవీరి కభిప్రాయభేదము లేకలుగును ?

మహా—శాస్త్రమొక్కటికాదు; శాస్త్రములనంతములు.

సత్య—శాస్త్రము లనంతములయినను, అన్నియు నేకవిధముగా ఫలమును జెప్పునో లేదోన పక్షమున వానిలో కొన్ని యసత్యములు కావలసివచ్చును.

మహా—శాస్త్రము లసత్యము లేన్నటికినికావు. ఈభేదమునకుఁ గారణము శాస్త్రాస్థిముచేయువారి బుద్ధివిశేషముతో నుండును. ఫలములను జెప్పవారు తమతమ బుద్ధ్యనుసారముగానూహించి చెప్పుట వలన నిట్టి భిన్నాభిప్రాయములుకలుగుచుండును.

సత్య—నియమములేక యెవరిబుద్ధి తోచినట్లు వారర్థము చేయుచువచ్చినచో శాస్త్రములవలన ప్రయోజనమేమి?

మహా—శాస్త్రము లేవబుద్ధి తోచినట్లు వారి కర్థమిచ్చునవికావు. అవి యాదానికి నేకార్థమునే యిచ్చును. అయినను శాస్త్రార్థ నిర్ణయముచేయువారు ముహూర్తము తిన్నగా కట్టలేక పోవుటవలనను గణన తిన్నగా చేయలేకపోవుటవలనను ఫలములఁ గొన్ని పృథ్విసములుకలుగుచుండును.

సత్య—జనులు ధనప్రాణములతో సంబంధించిన వ్యవహారములలో సత్య నిర్ణయము చేయుట కేర్పఱుపఁబడిన పండితోత్తములనైనను చక్కగా కాలము కట్టఁగలవారిని, సరిగా లెక్కవేయఁగలవారిని విచారించి యేర్పఱుపరా ?

మహా—పండితోద్యోగమునకు దేశములోఁ గల జ్యోతిషవిద్వాంసులలో శ్రేష్ఠతములనే యేరి యేర్పఱుతురుగాని యిది గుప్తశాస్త్రమగుటచేత నెవ్వరు గట్టివారో యెవ్వరు కారో యేర్పఱుచుట యసాధ్యము. ఇటువంటి శాస్త్రములు రహస్యముగా నుంచఁబడినంతకాల మే తమమహిమలను గలిగి యుండును గాని యందఱికిని వెల్లడించినచో మహిమలను గోల్పోయి పాటితిప్పిపోవును. కాఁబట్టి శాస్త్రమన్నది యెవరికిని దెలియకుండ సదా గోప్యముగా నుండవలెను.

సత్య—తమరు సెలవిచ్చినది కొంతవఱకు సత్యమేకాని—

మహా—కాని యని నీవేమో సంతయపడుచున్నావేమి? నేను చెప్పినది సత్యమగునా ? కాదా ?

సత్య—తమరు సెలవిచ్చినది నిస్సందేహముగా సత్యము. అంద సత్యమణుమాత్రిమునులేదు. నాకు వేదవాక్యమునకం ఁను తమవాక్యమునం దెక్కువ గౌరవము. సూర్య చంద్రులు గతులుతప్పినను తమ నోటినుండి యసత్యవాక్కు బయలు వెడలునా ? శాస్త్రమర్థము లేర్పడును సర్వజనులకును వెల్లడిచేయఁగూడదు అందులో ముఖ్యముగామూడు శాస్త్రములు పరమగుహ్యములు. అందుచేత నే మా దేశమునందుఁ గూడ చదువెఱుంగనివారు సహితము జ్యోతిశ్శాస్త్రములోను, వైద్యశాస్త్రములోను, మంత్రీశాస్త్రములోను, మహావిద్వాంసులయి జనసమ్మానముపొంది కోటిశ్వురు లగుచున్నారు.

మహా—ఈ సంభాషణమునుబట్టి నీవు రహస్యపదేశమునకు పాత్రిఁడవయినట్టు నాబుద్ధికి పొడకట్టింది కాఁబట్టి నేనిప్పుడు మర్మమువి

డిచి సిద్ధాంతులు చెప్పు ఫలమునలో వ్యత్యాసము కలుగుటకుఁగల సజమయిన కారణమును తెలిపెదను. నీవిది విశ్వాసహీనులతోఁజెప్పక మహారహస్యముగా నుంచవలెను. ఇట్టిజ్ఞానదానమున కెల్లవారును నర్హులుకారునుమా !

సత్య—తమరు సెలవిచ్చినది పరమసత్యము. జ్ఞానోపదేశమున కిందఱును యోగ్యులుకారు. నేను యోగ్యుడనని తమచిత్తమునకుఁ జొరచిన పక్షమున—

మహా—నీయోగ్యతావిషయమై మాకణనూత్రిమును సందేహములేదు. జ్యోతిషము తప్పిపోవుటకు నిజమైన కారణము పరమేశ్వరశాపము. నీవు భక్తాగ్రేసరుడవగుటచేత పరమరహస్యమైనను దాచక నీకిది నేను సమర్థకముగా నుపదేశించినాను. నీ విది భక్తిహీనుల కెప్పుడును చెవిని వేయఁగూడదు. ఇప్పుడు నీకు తృప్తి కలిగినదా ?

సత్య—నిజమై కారణమును గ్రహించుటచేత నే నిప్పుడు పరమసంతుష్టాంతరంగుడ నయినాను. ఇది యత్యంతగుహ్యమైన పరమరహస్య మగుటకు సందేహములేదు. ఇది దేవరహస్యమే కాకపోయిన పక్షమున, పురాణములనురచించిన మాదేశములోని సర్వజ్ఞులయిన మహర్షులకొక్కరికైన దెలిసియుండకపోవునా ? నేను మాదేశము చేరిన లోడనే దీనిని పద్మపురాణముయొక్క యుత్తరభాగములోని యష్టోత్తరశతసహస్రాధ్యాయమునందుఁ జేర్చి వ్యాససోక్తిము చేయించెదను. తమ రీశాపకారణము నామూలాగ్రిముగా సెలవియ్యవలెను.

మహా—పూర్వమునందు శ్రీసాంబమూర్తివారు తిరిపురాసుర సంహారము చేయఁ బూని యుద్ధ సన్నద్ధులయియున్నప్పుడు ముందుగా శుక్రాచార్యుల వారావృత్తాంతమును తమ జ్యోతిశ్శాస్త్ర మహిమచే దెలిసికొని శిష్యులకు తెలుపగా, వారు శివుడు వచ్చులోపల తమ పురములతో పాతాళలోకము

నకు యాత్ర వెడలిరి. తరువాత సమస్త సన్నాహములతోను శివుడు వచ్చి త్రిపురములను గానక తనదివ్యదృష్టిచేత నిది యంతయు శుక్రాచార్యుల కృత్యమని తెలిసికొని జ్యోతిషమెల్లప్పుడును యథాధాము కాకపోవును గాకయని శపించెను. దీనిమర్మ మిది.

సత్య—నేను ధన్యుడనయినాను. తమరు మర్మమువిడిచి యీ రహస్యమును నాకానతిచ్చినందున, నైవాయిసపక్షమున నాకు తెలిసిన రహస్యము నొకదానిని దేవర వారిలో మనవిచేసెదను. జ్యోతిషము నకు పార్వతీశాపమున్నమాట మీపురాణములయం దెచ్చటనైన జూచియున్నారా?

మహా—లేదు. జ్యోతిషశాస్త్రమున కొక్కయీశ్వరశాపమే గాక పార్వతీశాపము కూడ నున్నదా? ఏమి యీవింత!

సత్య—జ్యోతిషశాస్త్రము సంద్ధిఫలముల నిచ్చుటకు ముఖ్య కారణము పార్వతీశాపమే. పూర్వము సాంబశివులవారు సభలోగూర్చుండి జ్యోతిషశాస్త్రముయొక్క సత్యమును పరీక్షింపవలెననియెంచి బృహస్పతినిజూచి యిప్పుడు పార్వతీదేవి యేమి చేయుచున్నదో చెప్పుమని యడిగెను. అతడు శాస్త్రదృష్టిచేత జూచి పార్వతీదేవి వస్త్రహీనయై యభ్యంజనస్నానము చేయుచున్నదని చెప్పెను. ఆవాక్యముయొక్క యథార్థతను కన్నులార చూడవలెనని శివుడు తతఃకాలమే కొలువు విడిచి లేచి తిన్నగా సంతోపురమునకుబోయి, నలుగురినితోడ జేసి పాణిపత్రము చేసి కావలియుంచిన విఘ్నేశ్వరుడు లోపలికి పోనీకపోగా నతనిశిరస్సు ఖండించి పోయి చూచి జ్యోతిషశాస్త్రముయొక్క సత్యమున కత్యాచర్యపడెను జ్యోతిషశాస్త్రమువలన స్త్రీలగుట్టు మగవారికి తెలిసిపోవుచున్నదిగా యని పార్వతీదేవి యాగ్రహముతో జ్యోతిషశాస్త్రము ఫలింపక పోవునుగాక యని ఘోరశాపముచ్చెను. జ్యోతిషములు చెప్పినఫలము తప్పిపోవుట కీశాపములే కారణముగాని శాస్త్రమంతమాత్రము నబద్ధముకాదు.

మహా— దేవతలందఱును మహాదుర్భాగములు. అందులోను దేవగురువైన బృహస్పతి పరమదుర్భాగముడు. కాకపోయినపక్షమున నమూల్యమైన జ్యోతిశ్శాస్త్రమునకు నిష్కారణముగా శాపము తెచ్చి పెట్టినా? ఇటువంటి దుష్కార్యమును జేసినందుకు మారావణమహారాజుగారు లేకపోబట్టి బ్రతికిపోయినాడు. పాపీ చిరాయు వనుట చేత నెల్ల కాలము నాతనినే బ్రతుకనిమ్ము. సత్యమిప్పుడు నాకు పూర్ణముగా బోధపడినది. జగత్తునకు తల్లిదండ్రులయిన పార్వతీ పరమేశ్వరు లిద్దఱును శాపములు పెట్టిన తరువాత సిద్ధాంతులు చెప్పినఫలము తప్పిపోవుటలో నాశ్చర్య మేమున్నది? సిద్ధాంతులు లంచములు పుచ్చుకొని తప్పుఫలములను చెప్పుదు రగుడుగుగాని చెప్పినఫలములు తప్పిపోవుటకు లంచము లక్కఱలేక యీశాపములే చాలును.

ఇంతవఱకు సంభాషణ జరుగునప్పటికి నాపూజనీయమును భక్తులు దర్శనపఱచు సమయమును సమీపించినందున నాయర్చకులు రాగా మహాకాయుడుగారు నన్ను విడిచి లోపలికి బోయిరి. అంతట నేనీవఱకు వడించినప్రకారముగా నానిత్యకృత్యములు యథావిధిగా జరుగ నారంభించెను.

అ యి ద వ ప్ర క ర ణ ము .

సభాసందర్శనము చేసి వచ్చిన తరువాత మూడవనాడు మధ్యాహ్నము మూడు గంటలవేళ మహాకాయుడుగారువచ్చి, నేడు జ్యోతిశ్శాస్త్రమునుగూర్చి సభ జరుగఁబోవుచున్నది గనుక తనవెంటఁ జూడ రమ్మని నన్ను పిలిచిరి. మొన్న బండిలో తగిలిన కుదుపువలన

గలిగిననొప్పు లింకను తిన్నగా పోకపోయినను, ఆయనమాటకు మా
 టుపలుక వెఱచి ప్రియాణమై యాయనవెంట బయలుదేరితిని. బండి
 లో నెక్కినది మొదలుకొని సభామందిరము చేరువఱకును జరిగిన
 కథ యంతయు నించుమించుగా వెనుక వ్రేకొనినరీతిగానే యున్నది;
 గాని బండి దిగినతరువాత వెనుకటివలె మాయజమానుడుగాక సేవ
 కులే నన్ను లోపలికిఁ దీసికొనిపోయి యొక యున్నతాసనముమీఁదఁ
 గూరుచుండఁబెట్టెరి. మేము వీధిగుమ్మముచేరఁగానే నాటిదినము సభ
 లో తాను ధూమాక్షవేషముతో నగలపెట్టెను దొంగిలించితినిని
 తెచ్చియిచ్చిన త్రిశిరుడు మాకెదురుగా వచ్చి పృథ్వీతానముచేసి
 మమ్ము లోపలికిఁగొనిపోయి యచితాసనముమీఁదఁ గూరుచుండఁ
 బెట్టెను. మేము పోవునపుటికే సభాభవనము మహాజనులతో నిండి
 యుండెను. అందులోఁ గొందఱు జ్యోతిశ్శాస్త్రమబద్ధమని నాదించు
 టకయి యక్కడకువచ్చిరి; మఱికొందఱు వారివాదమును ఖండించి
 పూర్వసిద్ధాంతమును స్థాపించుటకయి వచ్చిరి; తక్కినవా రుభయవా
 దములను విని వేడుక చూచుటకొఱకును నవనాగరికులను గేలిచేయు
 టకొఱకును వచ్చిరి. అప్పు డుపన్యాససమయమునందున పూర్వప
 త్నులలో నొకరు లేచి త్రిశిరుడుగారి నగ్రాసనాసీనునిగా నేర్పఱుపఁ
 గోరెను; వెంటనే సిద్ధాంతులలో నొకరు లేచి నవనాగరికాగ్రగణ్యు
 డయిన యాయన నాపనికి నియమించుటకాక్షేపించి మహాకాయుడు
 గారి నగ్రాసనాసీనునిగా నేర్పఱుపఁగోరెను. అట్టి పూర్వనాగరికాగ్ర
 గణ్యు డగ్రహీతమాన కనర్హుడని మఱియొకఁడులేచి నిషేధించెను. ఈ
 ప్రకారముగా వీరు నియమించినవారిని వారు పనికిరారనియు, వారు
 నియమించినవారిని వీరు పనికిరారనియు, ఉభయపక్షములవారును
 రెండుగడియలు తగవులాడినపిమ్మట నుభయపక్షములవారు సంగీకరిం
 చినవా రొక్కరును దొరకకపోవుటచేత నాటికి సభ ముగియునట్లు

కనబడెను. ఇంతలో నొక బుద్ధిమంతుడు లేచి లంకానగరవాసులందఱు నేదో యొక పక్షములోఁ జేరినవారగుటచేత వారిని విడిచి విదేశీయుడయి నిష్పక్షపాతబుద్ధి గలవాడయిన వాలఖిల్యమహర్షిని అగ్రాసనాసీనునిజేసి సభసాగింపవచ్చునని యాలోచన చెప్పెను. ముల్లొకములను మ్రింగజాలిన దేవాంతక నరాంతకులవంటి మహాసమఘాలంత మంది స్వదేశస్థులుండఁగా వేలికణఃపెను లేని యంగుష్ఠమాత్రశరీరునికి పుదేశస్థుని కగ్రీష్ఠమిచ్చుట యనమానకరమని దేశాభిమానులు కొందఱాక్షేపించినను, అర్హతయు మతియెవ్వరును దొరకనందున పరస్పరజయకొంతులగు యున్న యుభయపక్షములవారిలో ప్రధానపురుషులు నాఁడే తమవిజయమును లోకవిశ్రుతము చేయవలెనన్న మపేక్షచేత నన్నగ్రాసనాసీనునిగా నంగీకరించిరి. నేను సూక్ష్మకాముడనగుటచేత కుర్చీలోఁ గూర్చున్న పక్షమున నన్ను సభికులు చూడజాలరని యుపన్యాసకుని ముందుంచిన బల్లమీద నన్ను గూర్చుండఁజెట్టిరి. ఉపన్యాసకునిపేరు దీర్ఘరోముడని సభవారిలో నొకరు నాతోఁజెప్పిరి. అతఁడు నచ్చి బల్లముందు నిలువఁబడినప్పుడు మన దేశపునరచరిమాణమునుబట్టి నీలివర్ణములవలె మూఁడునాలుగు నిలువుల పొడవుగలిగి నేను గూర్చుచున్న బల్లనంటుచున్న యాతని గడ్డపు చెండుగ్రీకల దీర్ఘత్వమునుబట్టి దీర్ఘరోముడన్నది స్థావరక నామధేయము. నేను భావించితిని. ఉపన్యాసవిషయమయి నేను సభవారికి నున్నవించినపిమ్మట నుపన్యాసకుఁడు తనయుపన్యాసము నుపక్రమించెను. మనవారు గ్రంథములలో మేఘగంభీరభాషణము లని వణిగింపగా వినుటయేకాని పిడుగులుపడినట్లు కణకతోరముగా నాఁడతఁడమాటలు చెవినిబడువఱకును మేఘగంభీరభాషణములయధఃముగా కనుభవమునకు రాలేదు. ఆదుస్సహాయిన శ్రీవణవిదారణదాసణశబ్దములకు తాళలేక నేను నాచెవులలో గుడ్డలు చొనుపుకొంటి

ని, ఆయుపాయముచేత సద్దణంగినగునను బండికుడుపుచేతఁ గలిగిన
యాయాసముచేత నిద్రవచ్చినందునను నాకెనుకనుంచిన దిండునకుఁ
జేరగిలఁబడి నేను హఁసగా నిద్రపోయినాను. సభికులుమాత్రము
నాగుట్టు తెలిసికోలేక నేను యోగమువట్టి యోగనిద్ర నవలంబించి
దివ్యదృష్టిచేతను దివ్యజ్ఞానముచేతను నాటియుపన్యాసమునుమాత్ర
మే గాక జ్యోతిశ్శాస్త్రముయొక్క సత్కమనుగూడ గ్రహించుచు
న్నానని తలఁచిరి. అందుచేత నుపన్యాసముయొక్క పథమభాగము
ను మీకుఁ దెలుపకపోయిన తప్పిదమను దీనిని జడవువారు మ
న్నింతురని నమ్మెదను. ఆవిషయమును తరువాత నితరులనడిగి తెలిసి
కొని మీకు తెలిపియుండునుగాని అట్లుచేసినచో నాయోగమహిమ
కే భంగమకలిగి జనులలో శాస్త్రమునం దవిశ్వాసము కలుగునన్న
భీతిచేత నేనితరుల ననుగక శాస్త్రమర్యాదను కాపాడుటకు కంకణ
ము కట్టుకొన్న మీరు నాసమయోచితబుద్ధిని శ్లాఘితురన్న పూ
ణవిశ్వాసముచేత శాస్త్రగౌరవమును ఎలువఁబెట్టినాను. నేను గా
ఢనిద్రలోనుండఁగా నుపన్యాసకుఁ డేదో మాఖ్యాంశమును జెప్పచు
బల్లమీఁద నొక గుడ్డుగుద్దెను. ఆగుడ్డుతో న న్నావఱంశ్రయించి
యున్న నిద్రాదేవి భయపడి నన్ను మందుకుఁ బడఁద్రోచి తుణకాల
మున నన్ను విడిచి పాటిపోయెను. నేనును కన్నులు తెఱచిచూచి
మెల్లగాలేచి మరల యథాస్థానముచేరి దిండువానుకొని నావధానవి
త్తుఁడనై కూరుచుంటిని. అప్పుడు నన్నుజూచిన సభాస్థారు లీమహా
మునియొక్క యోగనిష్ఠకు ననుమ భంగమువచ్చినదని కొందఱును,
ఈమహర్షి తనంత తానే లేచినాఁడు కాని సమాధి చెడలేదని కొంద
ఱును, సమాధి చెడినపక్షమున మానముద్రీపూని ప్రాణాయామము
వట్టి మరల యోగనిద్ర వహించునని కొందఱును, నానావిధములఁ
జెప్పకొనసాగిరి. ఇంతలో నుపన్యాసకుఁ డితరులచూపుచు చెవిచొ

రకుండ తానే యుచ్చైస్వరముతో మాటాడఁజూచ్చినందున వారిమాటలు పూర్ణముగా వినుటకు నాకవకాశములేకపోయినది.

ఉపన్యాసకుఁడు — ఈపాడుజ్యోతిశ్శాస్త్రము వివేకమును పాటఁద్రోలి బుద్ధిని మ్రింగివేసి యాలోచన నడఁగఁదొక్కి తెలివిగలవారిని సహితము సమస్త విషయములయందును వంచకులయినమూఢులకు దాసులను జేయుచున్నది. శాస్త్రనామము ధరించిన యీపిశాచముయొక్క సమ్మోహనయంత్రమునో జిక్కి భ్రమపడి మనుష్యప్రకృతి కలంకారమున స్వాతంత్ర్యమును పోగొట్టుకొని మనమందఱమును నిష్కారణముగా బుద్ధిపూర్వకముగాఁ దెచ్చుకొన్న కష్టములపాలము బాధపడుచున్నాము. మనమొకరియెల్లు కట్టుకొనవలెనన్నచో మనకిష్టమున తావునను సమయమునను కట్టుకొనక మూర్ఖసిద్ధాంతిచెప్పిన తావునను ముహూర్తమునను కట్టుకొనవలసినవారమగుచున్నాము; నుయ్యి త్రవ్వించుకోఁ దలచుకొన్నచో మనమనస్సువచ్చిన యనుకూలమైన తావున త్రవ్వించుకొనక మూర్ఖసిద్ధాంతిచూపిన మూలను త్రవ్వించుకొనవలసినవారమగుచున్నాము; మనబిడ్డకు పెండ్లిచేయఁదలచుకొన్నచో మనకనుకూలుఁడుగా కలబడువరుని నిర్ణయించి వీలయిన కాలమునందు వివాహముచేయుక మూర్ఖసిద్ధాంతి పెట్టిన నిశాముహూతమునందో యెప్పుడో ప్రవర్తనచేతఁగాకపోయినను జన్మపత్రముచేత నతఁడు మంచివాడన్నవరుని కిచ్చి పెండ్లిచేయ వలసినవారమగుచున్నాము. మనమొక యూరికి పోఁదలచుకొన్నచో మనకు తీసికయైన సమయము బయలుదేరిక మూర్ఖసిద్ధాంతిచెప్పిన దినమునందును వారమునందును కాలమునందును ప్రయాణము కావలసినవారమగుచున్నాము; మనము ఊరము చేయించుకోఁ దలచుకొన్నచో మన కవకాశముగాచున్ననాఁడు చేయించుకొనక మూర్ఖసిద్ధాంతి చెప్పిన తిథివా

రములయందే తల గొణిగించుకోవలసిన వార మగుచున్నాము. మనము కొత్తబట్టరు కట్టుకోదలచినచో కావలసినప్పుడు కట్టుకొనక మూర్ఖునిదాంతి తెలిపిన దినమును వారమును నచ్చునటకును వేచియుండవలసినవార మగుచున్నాము. వేయేల ? మనము కొత్తగా భార్యవద్ద పరుగుడ దలచుకొన్నను, గృహమునఁ బ్రవేశింపదలచుకొన్నను, రోగమునకు మందుపుచ్చుకోదలచుకొన్నను, మూర్ఖునిదాంతియే మనకు కాలనిణాయము చేయవలెను. ఇట్టి నిత్యకృత్యములలోనే మనకు స్వాతంత్ర్యము లేనిచో లోకములో నింతకంటె కూర్మదాస్యము మఱియేముండును ? మూర్ఖునిదాంతి—;

వృద్ధికోముడు—మీరు మూర్ఖునిదాంతియని లోకోపకారములయి మహావిద్వాంసులయిన జ్యోతిష్కులను నిష్టేతుకముగా దూషించి మహాదోషము కట్టుకొనుచున్నారు. ఈసిద్ధాంతలే యుండి వివాహాదికార్యములయందు మంచిముహూర్తములుపెట్టి లోకమునకు పకారము చేయనిచో లోకమెట్టి దురవస్థల పాలగునో—

ఉప—మీరుపన్యాసమధ్యమున మాటాడరాదు—

మహాకాయుడు—మీరు సిద్ధాంతులను మూర్ఖులని దూషింపరాదు.

త్రిశిరుడు—మీరికముందు సిద్ధాంతికిఁముందు మూర్ఖశబ్దము పెట్టక మాటాడఁడు.

ఉప—సిద్ధాంతులు లోకమునకు జేయుచున్న యుపకారము చెప్పనక్కఱలేదు. లోకములోనున్న జాతక పత్రికలలో నెల్ల నుత్తమమైనదిని చెప్పి యొకవరుని నిణాయించి మంచిముహూర్తము పెట్టి వివాహముచేయించి యీసిద్ధాంతి మంచిదోవతులచాపు కట్టుకొనిపోయిన మూర్ఖమానసుల వదిలినములలో జాతక పత్రికలోని నూతేండ్లును మహూర్తబలముచేత నూలుదినులుగా మాఱఁగా నా

చెల్లెలు వైధవ్యదుఃఖి మనుభవింపవలసినదైనది. ఈసిద్ధాంతిచెప్పిన ముహూర్తమునందు కట్టించి, పెట్టిన ముహూర్తమునందు గృహప్రవేశమయిన మాపొరుగువారు నెలదినములలోపల గృహయాజమానుడు స్వర్గస్థుడుకాగా తా మాటుమాసము లిల్లుపాడుపటిచి పొరుగువారిపంచను జేరవలసినవారైరి. నామిత్రునితండ్రి యెన్ని యోదినమూలాగి యాసిద్ధాంతిచెప్పిన ముహూర్తమునందు గాగ్రమాంతరమునకు బయలుదేరినను త్రోవలో దొంగలు కొట్టగా బుడివిటుగబడి కాలువిటుగఁగొట్టుకొని యధరాత్రమునందు మరల స్వగృహమును జేరవలసినవాడయినాడు.

వృశ్చి—అయ్యలారా ! చిత్తగించినారా ? ఈయన నన్నెట్లు దూషించుచున్నాడో ! మూర్ఖపదము ప్రయోగించినప్పటికన్నును, ఈదూషణభాషణము లధికకర్ణకఠోరములుగా నున్నవి. పెద్దమనుష్యులింతమందియండి పండితదూషణ జరుగుచుండఁగా చూచి యూరకుండుట మీకు ధర్మమా ? వారిగృహచారముచాలక యాపదలు తటస్థమయినప్పుడు నేనేమిచేయఁగలను ? ముహూర్తములు పెట్టుట నాపనికాని యాపదలు తప్పించుట నాపనికాదుకదా ?

త్రిశి—మీరు మంచిముహూర్తములు పెట్టుటచేత విపత్తులు తొలఁగనిపక్షమున మీముహూర్తములతో నేమిప్రయోజనము ?

మహా—మధ్య మీరు మాటాడుట యుక్తముకాదు. సామాన్యముగాఁ జెప్పక వక్కాణించి యొక్కరినిగూర్చి చెప్పట యుపన్యాసకునికి మంచిపనికాదు. జ్యోతిషమువలన లాభమే లేకపోయిన పక్షమున నింత కాలమునుండి సర్వజ్ఞులయిన మహాపెద్దలాదలును జన్మపత్రములు వ్రాయించుకొని సమస్తకార్యములకును శుభముహూర్తములు పెట్టించుకొనుచుందురా ? వ్యవహారదత్తులయిన ప్రభుత్వమువారు వ్యవహార నిమిత్తము జ్యోతిషవిద్వాంసులను నియమించుచుందురా ?

తీర్తి—వీరి వ్యవహార నిణాయమునందలి సత్యము మొన్ననే కదా సభలో బయలబడినది ? కల్పవృక్షములవలె పండితు లయిదు గురుచేరి సభలోఁగూరుచుండి నేను గొనిపోయిన సగలపెట్టెను ధూమాక్షుఁడు దొంగిలినట్లు సిద్ధాంతముచేసినారు.

మహా—అదియంతయు మోసము. నిజమైన వ్యవహారము లో నిజము తెలియును గాని పరీక్షింపవలెని మోసముచేసిన వ్యవహారములో సత్యమెట్లు బయలబడును ?

ఉప—నాయుపన్యాసము ముగియనియ్యరా ?

మహా—కానిండి.

ఉప—లోకమునకుఁ గలిగెడియుపకారము లోకములోనివారైన యీసిద్ధాంతులకేకాని యితరలోకమున కణుమాత్రము గలుగదు. మనయింట కన్య రజస్వలయైనచో శాంతికావలెనో లేదో తెలిసికొనుటకయి ముందుగా సిద్ధాంతిగారికి దక్షిణముట్టవలెను; మనయింట నెవ్వరయిన పుట్టినపక్షమున పితృగండమున్నదో లేదో తెలిసికొనుటకయి ముందుగా సిద్ధాంతిగారికి దక్షిణముట్టవలెను; మనయింట నెవ్వరయిన చచ్చిరేని యిల్లు విడిచిపెట్టి లేచిపోవలయునో లేదో తెలిసికొనుటకయి ముందుగా సిద్ధాంతిగారికి దక్షిణముట్టవలెను. ఈప్రకారముగా పుట్టినది మొదలుకొని చచ్చువఱకును చెవులు కుట్టినను, పుట్టుపెండ్రికలు తీయించినను, అన్నము నుట్టించినను, చదువ వేసినను, మఱియేపనిచేసినను సిద్ధాంతిగారిచేత ముహూర్తము పెట్టించుకొని యాయనకు ముట్టవలసినముడుపు నెప్పుడో యొకప్పుడు చెల్లింపక తప్పదు.

మహా—మీరు సిద్ధాంతులను వారివృత్తిని నిందింపఁగూడదు. వారు జనులకు ఫలములు చెప్పియు ముహూర్తములు పెట్టియు పడిన ప్రియోపజనమును ప్రియఫలముగా ధనస్థి కాశము శత్రువునున్నారో

కాని యూరక చిల్లిగవ్వయైనను గ్రహించుచుండలేదు. చేతనైన పక్షమున మీరు జ్యోతిశ్శాస్త్ర మబద్ధమనుటకు చాలిన యుక్తులనుచెప్పుడు. అప్పుడు మీ హేత్వాభాసములను ఖండించుటకు మేము పూరుకొందుము.

ఉప—ముహూర్తజాతక భాగము లసత్యమనుట కణుకూత్రిమును సందేహములేదు. ఈగ్రామమునం దిద్దఱు రాజపుత్రు లొక స్త్రీనిమిత్రమున గర్భశత్రువులను యొకరి నొకరు చంపవలెనని నిశ్చయించుకొని యిద్దఱును చెటియొక జ్యోతిష్కునియొద్దకుఁబోయి యుద్ధ విజయమునకు ముహూర్తము పెట్టుమని యడిగిరి. ఇద్దఱు జ్యోత్యులును శాస్త్రవిచారముచేసి నాటినాయం కాలము నాలుగు గడియల పొద్దుండఁగా శత్రువిజయమునకు మంచి సమయమని ముహూర్తము పెట్టిరి. తనకే విజయము కలుగునని మొదటివాఁడును తనకే గెలుపు కలుగునని రెండవవాఁడును మనస్సులతో నమ్మి తాము జ్యోతిష్కుల నాలోచించిన మాట యొందొలకు తెలియ నీయక రహస్యముగానుంచి యుద్ధాహ్వాములు మాత్రము చేసికొని యిద్దఱును బయలుదేలి ముహూర్తసమయమున కూర్చుబైలికి పోయి ఘటికాయంత్రములు ముందుంచుకొని సరిగా యుక్తసమయమున దుడ్డుకట్టతో యుద్ధమారంభించిరి. ఇద్దఱును పరస్పర జయకాంక్షచేత చావమోఁదుకొనఁగా నందొకఁ డప్పుడే దెబ్బలచేత కాలధర్మమునొందెను. రెండవవాడు కంటికిదెబ్బతగిలించుకొని చావుతప్పికన్నులొట్టబడి యొంటికంటితో బ్రతికెను. ఆమహాశూరులెవ్వరో, వారికి ముహూర్తము పెట్టిన మహాసూరు లెవ్వరో మీరందఱు నెఱుఁగుదురు. శాస్త్రమే యసత్యము కానిపక్షమున, ఏకముహూర్తమునందే యుద్ధ మారంభించినయొక్కరి కపజయమును నెక్కిరికి జయమును నేల కలుగ వలెను? ఇంకొక్క నిదర్శనము చూడుడు. మా

పెద్దతమ్ముడును మాపాలికాపువాని పెద్దకొడుకును తృటికాలమైనను భేదము లేక సరిగా నేకముహూర్తమునందే జననమొందిరి. జనన సమయమునందెరువురకును గ్రహము లేకస్థానమునందే యున్నందున సమాన ఫలమునే యియ్యవలసినను, మాచాడు చదువుకొని పరీక్షల నిచ్చి గొప్ప యద్యోగము చేయుచుండగా మాపాలికాపుకొడుకు చదువెఱుగక పొలము దుర్గుడు సీచనశయందే యున్నాడు. శాస్త్ర మబద్ధము కానిపక్షమున, ఏకసమయముననే జననమొందిన యిరువురకును గ్రహములు విరుద్ధఫలముల నేల కలుగజేయవలెను? సిద్ధాంతము చెప్పిన ఫలములు కొందఱికి సరిగా కలుగవచ్చును. అప్పుడు సహిత మాఫలములు దైవికముగా కలిగినవే కాని సిద్ధాంతి యెఱిగి చెప్పటవనగలిగినవి కావు. ఏదెట్లుబ్రతుకుచున్న జన్మపత్రములలో వ్రాయఁబడియున్నవారు కొందఱుతలము జీవించినను, పురు రంతకులోపలను ముగ్గురు నలుగు రటు తరువాతనుగూడ మృతులగుదురు. ఈప్రకారముగానే కష్టములును సుఖములును దైవికముగా కొందఱికి చెప్పినట్లు కలిగినను పలువురకు కలుగవు. కార్యసాఫల్యమెప్పుడును యుక్తసమయమున తగినపని చేయుటవలన గలుగునుగాని ముహూర్తమువలన గలుగదు. ఇట్లు కాలుచున్నప్పుడు మెటనే నీరు పోసినచల్లాను గాని ముహూర్తము నిమిత్తము వేచియుండినచో చల్లాదు. పాముకఱిచినప్పుడు తత్తామే విషవైద్యునికొఱకు పరుగెత్తి చికిత్స చేయించిన విషము దిగుచుగాని ముహూర్తము నిమిత్తము వేచియుండినచో విషభాధ తగ్గను. ఈవిధముగానే న్యవసాయమునందైనను, వాణిజ్యమునందైనను, వాణియేయితరవ్యాపారమునందైనను ముహూర్తముల నిమిత్తము వేచియుండక యుక్తసమయమునందు కృషిచేసినప్పుడు మాత్రమే కార్యసాఫల్యమగును. నుంచిముహూర్తమును నిరీక్షించుచు పనిచేయక యోగ్యసమయమును శ్రద్ధపుచ్చి

నచో మేలు కలుగుటకు మాటుగా కార్యవిఘాతము గలిగి కీడు మూడును.

మహా—మీరు చెప్పెడు మాటలు యుక్తికిని లోకానుభవము నకును శాస్త్రమునకును విరుద్ధముగా నున్నవి. మంచిసిద్ధాంతి శాస్త్రముచూచి యాలోచించి చెప్పినప్పు డొక్కయక్షుర మైనను హెచ్చుతగ్గులు లేక ఫలములు సరిగా కలుగురు. నాతమ్మునిజన్మపత్రమును మొన్న నే నొక సిద్ధాంతికి చూపగా వెనుక జరిగిన దంతయు పూసగుచ్చినట్లు సరిగా సత్య దేశరుద్రు పెట్టినాడు. శనిమహాదశలో నాకు ప్రాణాంతకరమైన రోగము వచ్చునని ముందుగానే యొకసిద్ధాంతి చెప్పి తప్పించుకొనుటకు ప్రతిక్రియ చేసికొన్నది యుపదేశింపగా, నేను మెలకువపడి యుక్త సమయములో శరీరగ్రహజపముచేయించి గ్రహశాంతినిమిత్తము సంకల్పణము చేయించునప్పటికి నాకు రోగము రానేలేదు. జ్యోతిశ్శాస్త్రము నిజమనుట కింతకంటెను ప్రబల నిదర్శనములు మఱేమి కావలెను ?

ఉప—మీరు నెలవిచ్చినవానిలో నొక్కటియు నిదర్శన మని చెప్పటకు ఏలుపడదు. గతము చెప్పట యొక గొప్పకాదు. అట్లు చెప్పిన దంతయు శాస్త్రజ్ఞానము వలననే చెప్పబడిన దనుటకును వలన పడదు. ఈజ్యోతిష్కులవద్ద సాధారణముగా లోకులసంగతులను తెలిసికొనివచ్చి గ్రహములకంటె సూటిగా రహస్యముగా గురువులకు తెలుపగలశిష్యులుందురు అంతేకాక వారు తఱచుచుగా మాయోపాయముల చేతను కొన్ని సమయములయందు ధనదానముచేతను కుటుంబములయందలి పరమ రహస్యములను సహిత మాకుటుంబములోని స్త్రీలవలనను పిల్లలవలనను సేవకులవలనను గ్రహించి యవి తమకు ప్రాణములేనిగ్రహములు చెప్పినట్టుగా చెప్పి విచార్య లేనివారి కా శుభముగా కలిగింతురు. గ్రహపూజవలన మీకు రావలసినరోగముల

రాక తప్పిపోయినట్లు మీరు నెలవిచ్చుచున్నారు. శాస్త్రమే నిజమయి దానివలన తప్పుక రోగము రావలసియుండినపక్షమున రోగము వచ్చి తీతవలెనుగదా? గ్రహశాంతికయి సంతర్పణములు సమారాధనములు చేయటవలన రావలసినయపాయము తప్పుననుట జ్యోతిష్కులును పురోహితులును చేరి స్వోదరపూర్ణాధ్యయనము పన్నిన మాయోపాయము. నిజముగా రోగము వచ్చినపక్షమున, గ్రహచారము తిన్నగాలేక శాస్త్ర ప్రకారము వచ్చినదందురు. రోగము రాక పోయినపక్షమున, నవగ్రహజపాచులవలనను సంతర్పణములవలనను తప్పిపోయిన దందురు. ఈక పటోపాయమువలన జ్యోతిష్కులు చెప్పినఫలము తప్పిపోయినయెడల తమమీఁద నిందలేకుండు తప్పించుకొనుటకును, పురోహితులు మొదలయినవారి కందఱికి నుదరపోషణము జరుగుటకును, మాగము కలుగుచున్నది. అంతేకాక యాకాశమందలి యచేతనములైన గ్రహము లెక్కడ? సచేతనులైన జీవులకు ఫలములిచ్చు లెక్కడ?

మహా—మీకుయుక్తు లెంతమాత్రమును విశ్వాసార్హమయినవి కావు. గ్రహములు జీవకోట్లకు తప్పుక ఫలములిచ్చును. గ్రహములకును మనకును సంబంధము కలదనుటకు మీకు నేను కొన్ని ప్రత్యక్షనిదర్శనములు చూపెదను. చంద్రోదయోస్తమానములను బట్టి సముద్రమునకు పోటును పాటును వచ్చుచుండుట మనకు ప్రత్యక్షమేకదా? దీనికి మీరేమి చెప్పగలరు? అదిగాక పూర్ణిమమొదలయిన పర్వదినములయందు వెట్టి మొదలయినరోగములు ప్రబలుచుండుట యనుభవసిద్ధము. గ్రహములకే మనరోగాదికమునువృద్ధి చేయుట మొదలైన శక్తులు లేకపోయిన పక్షమున, అట్లేల జరగును. దుర్మహాత్మునం దారంభించిన ఐదులు చెడుట నేను స్వానుభవముచేత నెఱుఁగుదును. నేను కొన్ని దినములక్రిందట బృహస్పతికాల

మునందు బయలుదేలి దేవతాదర్శనమునకు వెళ్ళి పూజారులు దేవాలయముయొక్కతిలుపులు తీయకపోగా దేవతాదర్శనము చేయకయే యెండలో మరల నింటికి రావలసినవాడనయినాను.

బృహస్పతి కాలమునగా నేమో మనభరతఖండవాసులకు తెలియకపోవచ్చును. లంకలో బుట్టినవారెల్లరునురాక్షసులగుటచేత రాక్షసుడైన రాహుగ్రహము వారికి శుభగ్రహము; దేవతాగురు వగుటచేత బృహస్పతి వారికి పాపగ్రహము. ఈదేశమునందు మనము రాహుకాల మశుభసూచకమని యెఱుఁగుతుమో యట్లే యాదేశమునందు వారు ప్రతిదినమును తొమ్మిదిగడియలకాలమును బృహస్పతి కాలమని చెప్పి యాకాల మశుభసూచకముగా పరిగణించి యేకార్యమును జేయక విడుతురు.

ఉప—వేడియెండ కాసినప్పుడు తీక్షణములయిన సూర్యకిరణములచేత నేయిమొదలయినవి కరగివట్టును మన దేహములకు తాపమెక్కువట్లును మొత్తముమీఁద చంద్రాదిగ్రహములు పదార్థములకు కొన్ని మార్పులను గలుగజేయు గలుగును; గాని యొకపదార్థమున కొకవిధముగాను మఱియొక పదార్థమునకు మఱియొకవిధముగాను మార్పులను గలుగజేయజాలవు. ఎండలో బెట్టినప్పు డన్ని గిన్నెలలోని నేయి కరుగవలసినదే కాని యొకగిన్నెలోనినేయి కరగిండుటయు, నొకగిన్నెలోనినేయి కరగక పోవుటయు తటస్థమదు. చంద్రోదయాదులచుట్టటి పోటో పాటో సమస్త సముద్రములకును నేకరీతిగాకలుగునే కానిచంద్రోదయముచేత నొక సముద్రమునకు పోటును మఱియొక సముద్రమునకు పాటును గలుగవు. ఆవిధముగానే గ్రహగతుల వలనను గ్రహస్థితులవలనను ఫలము గలిగెడుపక్షమున సమస్తజనులకు నేకఫలము కలుగవలెనేకాని వివిధజనులకు వివిధఫలములు కలుగుట యెన్నడును తటస్థమ నేరదు; కాబట్టి వివిధజనులకు వివి

ధఫలముల నిచ్చుననిచెప్పెను జ్యోతిశ్శాస్త్రము విశ్వాస్వార్థమునది కాదు. బృహస్పతికాలమునందు వెళ్ళినవారికి కొందఱికి దైవికముగా కొన్ని సమయములయందు కార్యవిఘాతము కలిగినను కొందఱికి కొన్ని సమయములయందు కార్యసిద్ధి యగుటయుఁ గలదు. నే ననేక పర్యాయములు బృహస్పతికాలములో బయలుదేరినను నాకు కార్యసిద్ధి యగుచునే వచ్చినది కాఁబట్టి కార్యసాఫల్యమునకుఁగాని కార్యవైఫల్యమునకుఁగాని, బృహస్పతికాలాదులు కారణములు కావు. నికాలములు మంచివని కొన్ని కాలములు మంచివి కావనిభావించి యుక్తకాలమునఁ బనికిఁబూనక వృథా కాలహరణమును జేసెను మాధ్యమునుబట్టి పెక్కుకార్యములు చెఱుచున వి. ప్రతిసావత్సరమును శూన్యమాసములని కొన్ని మాసములు వ్యర్థఁపరుపఁబడుచున్నవి; మిగిలినమాసములలో శుభదినములు కావని కొన్ని దినములు వ్యర్థఁపఱుపఁ బడుచున్నవి. శేషించిన తిథులలో మంచినారములు కావని కొన్ని నారములు వ్యర్థఁపఱుపఁబడుచున్నవి; ఆ యున్న కొన్ని నారములలో సహితము దుర్ముహూతఁమని, వజ్రసమయమని, బృహస్పతికాలమని, నక్షత్రము మంచిదికాదని, విశేషకాలము వ్యర్థఁపఱుపఁబడు చున్నది. ఈప్రకారముగా మూఢవిశ్వాసముచేత మంచి కాలమును వృథాగా పోగొట్టక యనుకూలకాలమునం దెల్లను పనులు చేయుచు వచ్చినచో దేశమున శంతక్షేమము కలుగును?

వృశ్చి—ఇది యాతయు శాస్త్రదూషణము. శాస్త్రనిందచేత నెంతయైనచాపమున్నది. ఏమయ్యా? నాలఖిల్యా! అగ్రాసనాధిపత్యము వహించి శాస్త్రోక్తిరస్కారము జరుగుచుండఁగా చూచుచు నూరకున్నా వేమి?

మహా—అగ్రాసనాసీనుఁడు తనయభిప్రాయమును జెప్పి దూషణమాన్వవలెను. ఇప్పుడు నాకు గొప్పచిక్కు. తటస్థమయినది. ఇంక మాటాడక యూరకుండుటకు వలనుపడదు. మాటాడినచో నెవ్వరి పక్షమున నేరుచెప్పిన కోసావేశముచేత మూఖరాక్షసు లెవ్వ రేమిచేయుదురో ! అయినను నేను బుద్ధిమంతుఁడ నగుటచేతను, వరు సు ప్రమాణములైన మనశాస్త్రములు వచ్చి సమయముతో నాకు తోడుపడుటచేతను, ధైర్యము తెచ్చుకొని యెవ్వరిమనస్సును నొవ్వ కుండ సమయోచితముగా నిట్లంటిని—

“ఓ సజ్జనాగ్నిగణ్యులారా! దూషణ యెవ్వరికిని కూడదు. అందులోను ముఖ్యముగా జ్యోతిశ్శాస్త్ర దూషణ కూడదని మీశాస్త్రములుమాత్రమే కాక మాశాస్త్రములును భేరిధ్వనితో ఘోషించుచున్నవి. జ్యోతిష్కులమాటలను గాని జ్యోతిశాస్త్రమునుగాని పరిహసించినవారు లామిసౌనరకముతో పడుదురని వరాహ మిహిరులవారు బ్రూత్సంహిత రెండవ యధ్యాయములో సెలవిచ్చియున్నారు. అయినను దీర్ఘురోములవా రిప్పుడు చెప్పుచున్నది పరిహాసముకానందున శాస్త్రదూషణమని చెప్పటకు వలనుపడదు. చెప్పెడిదంతయు పూణముగావినక యిది యిట్టిదని నిర్ధారణము చేయటయు మంచిదికాదు. కాబట్టి సభవారు దయచేసి వారు చెప్పెడిదంతయు పూణముగా విని తరువాత నాగివాదమును ఖండించి తమపక్షమును సిద్ధాంతము చేయఁబూసవలెను. ”

వృత్తి—ఇవి తప్పక దూషణ వాక్యములే. ఇటువంటి మాటలు మనము విననుకూడదు; ఇతరులను చెప్పనియ్యనుకూడదు.

మహా—ఈవఱకు కొంత విన్నాముగనుక కడముట్టనిని యీ యుక్త్యాభాసములను ఖండించి యెల్లవారికిని భ్రాంతినివారణముచేయుదము. జ్యోతిశ్శాస్త్ర మబద్ధమని యిటువంటివారు లక్షనగది లక్ష

యుపన్యాసము లిచ్చినను, ఎవ్వరును నమ్మరు. జ్యోతిశ్శాస్త్రములో చెప్పినట్లు సంతానము కలుగుచుండలేదా? కలిగిన సంతానమునకు విద్యాబుద్ధులు వచ్చుచుండలేదా?

ఉప—మీరు సంతానమునుచున్నారగునక చెప్పెదనువినుడి. మా పెద్దన్నగారి జన్మపత్రిముగ్గో నాతని కాటుగురు పుత్రులు కలుగునట్లున్నది; ఆయన భార్య జన్మపత్రిమిగ్గో పిద్దలు కొడుకులును ముగ్గులు కూతులును కలుగునట్లున్నది. ఆయన వృద్ధుడగుచు భార్యకు ముట్టుడిగినను వారి కీవఱకును సంతానయోగ్యత కలుగుచిన్న ములేవియుఁ గానరాకున్నవి. ఈప్రకారముగానే నామిత్రుల జన్మపత్రిముల ననేకములను శోధించి చూడఁగా సంతానవిషయమున వానిలోఁ జెప్పఁబడినదానికిని సరిగా జరిగినదానికిని మిక్కిలి వ్యత్యాసము కనఁబడుచున్నది. ఇఁక విద్యావిషయ మన్ననో యంతకంటెను తాఱుమాఱుగా నున్నది. ఈవఱకు నేను జెప్పినప్రకారముగా నాచిన్నన్నగారికుమారుఁడును పాలికాపువానికుమారుఁడును సరిగా నేకలగ్నమందును, ఏకముహూర్తమునందును, ఏకతారయందును, పుట్టినవారయినను మాయన్నగారి కుమారుఁడు పండితుఁ డగుటయు పాలికాపువానికుమారుఁడు నిరక్షరకుఁడై యగుటయు మీరిందఱు నెఱుఁగుదురు. దీనికి మీరేమి సమాధానము చెప్పఁగలరు? ఇదంతయు నేల? మఁకు సమీపమునందే హిరణ్యాక్షద్వీప మున్నదిగదా? అక్కడ వసించువారందఱును మూఢులను మనుష్యభక్షకులయి యనాగరికులుగా నున్నారు. అక్కడివారనేకులు విద్వాంసులు కావలసినముహూర్తములలోఁ బుట్టినను వారిలో మెక్కిరికిని విద్య యన్న వాసనయే లేక యందఱును జ్ఞానశూన్యులుగా నున్నారు. నేసిపని నిమిత్తమయి యక్కడకుఁ గోయి యనేకులజన్మపత్రిమును వ్రాసికొనివచ్చి చూచినాను. చేతనైవపక్షమున నీవైపరీత్యమునకు కారణమేమో జ్యోతిష్కులను చెప్పుమనుడు.

వృశ్చి—జ్యోతిశ్శాస్త్ర మూర్ఖుడనునకు చెల్లదు.

మహా—విశ్వాసహీనులకును నిరక్షరకుక్షులకును గ్రహములు సహితము ఫలములను కలిగింపవు.

ఉప—పృథ్వీవిరోధము చూపినను చూడనొల్లక కన్నులు మూసికొని జ్యోతిశ్శాస్త్రము సత్యమని చెప్ప నిశ్చయించుకొని వచ్చి ననారిముందట యుక్తివాదమువలన కంఠశోషణము కలుగుటతప్ప వేఱుప్రయోజనము కలుగదు. ఈపాడు జ్యోతిశ్శాస్త్రము మన దేశమున కెంతహానినైనను జేయుచున్నది. కొందఱు సిద్ధాంతులు చెప్పినయాయుఃపరిమాణమును నమ్మి తమకు చావుసమీపించిన దనుకొని బెంగపెట్టుకొని నిష్కారణముగా దీక్షు విచారమును కొన్నిసమయములందు మరణమునుకూడ పొందుచున్నారు. కొందఱు సిద్ధాంతులు రోగాదికము వచ్చునని చెప్పినమాటలనునమ్మి రోగములు వచ్చినప్పుడు బాధపడుటకు మాటుగా రానిరోగములనుమితము మనోవ్యధచెంది వానిని తప్పించుకొనుటకయి తమవిత్రమును వంచకులపాలు చేయుచున్నారు. శిశువులు పుట్టిననక్షత్రములనుబట్టి సిద్ధాంతులు చెప్పినమాతృగండములను పితృగండములను మాతలగండములను భ్రాతృగండములను విశ్వసించి శిశుహత్యలను గూడఁ జేయించుచున్నారు. అనేకులు సిద్ధాంతులు చెప్పినయోగములు నమ్మకొని నుర్భాగములు పడి కాలము వ్యర్థమవుచు తుద కాశాభంగము పొంది వ్యాకుల పడుచున్నారు. ఒకజ్యోతిష్కుడు మనయూరిలో నొక కాపువానివద్ద ధనము స్వీకరించి వానికి తోటలో చెట్టుమొదట పాత దొరకునని చెప్పఁగా వాఁ డొకటితరువాత నొకటిగా చెట్లమొదలెల్లను త్రొవ్వి యెందును ధననిక్షేపమును గానక చెట్లు చచ్చుటచేత దరిద్రుడయి మున్నున్నది సహితము పోగొట్టుకొని కలకాలము దుఃఖపడవలసినవాఁ డయ్యెను. ఇట్లనేకనిదర్శనములు కనఁబడు చున్నను

జనులు తమమూఢ విశ్వాసమును విడువజాలక సూర్యచంద్రాదిజడ పదార్థములవలన తెలిసికొని ఫలములను జెప్పదు మన్న మహాత్ములకు బానిస లయి బుద్ధిపూర్వకముగా కష్టములకు తల యొగ్గుచున్నారు. మనమనసువచ్చినప్పుడు కన్నబిడ్డకు పేరుపెట్టుకొనుటకును, కొత్త తలగుడ్డ ధరించుకొనుటకును, కొత్తనగ పెట్టుకొనుటకును, పొలమును దున్నుకొనుటకును విత్తములు చల్లుకొనుటకును, పండినవంట కోసికొనుటకును, గుఱ్ఱమునో గోవునో కొనుటకును, మందు పుచ్చుకొనుటకును, ప్రభుదర్శనము చేయుటకును విజ్ఞాపనపత్రీకను పంపుకొనుటకును, ఇటువంటి మఱియేయల్పకార్యమును చేయుటకును కూడ స్వతంత్రముకాక మనమ సహస్రమునకును, మింటనుండు గోళాకారముగల నోరులేని జడపదార్థములు చెప్పనట్లే నడుచుకోవలసినయెడల లోకములో నింతకంటె బానిసతనము మఱియేముందును ? ఓయగ్రాసనాసీనా ! ఇది మనము కోరి తెచ్చుకొన్న బానిసతన మగునో కాదో నీవు చెప్పుము. దురభిమానముచేత మావారు తెలిసియు తెలియనట్లు నటించినను పక్షపాతమును దురభిమానమును లేని నీవైన సత్యముచెప్పుము. ఈపాడునమ్మకము మనుష్యులహృదయను లలో ననావశ్యకము లయినభయములను, విచారములను, బాధలను తెచ్చిపెట్టుచుండలేదా ? ఇది పలుమాఱు దురాశలను కలిగించి క్రిమమైనప్రయత్నమును మాన్పుచుండలేదా ? ఇది ప్రజలయొక్క పండునంటి బుద్ధిని పడటగలిపి వారిని జడవస్తువులను వమ్మి పొట్టపోసికొనువారికి దాసులనుగాఁ జేయుచుండలేదా ? ఓమహర్షీ ! నీమానము చాలించి యీప్రశ్నలకు సదుత్తరము చెప్పు.

వెనుక సభవారు నన్ను హెచ్చరించినప్పుడు నేను తనకనుకూలముగాఁ జెప్పట చూచి యీదీర్ఘరోముండు నేను శాస్త్రప్రమాణబద్ధుడ నైనశిష్టాచారపరాయణుడ నన్న సత్యము తెలిసికోక నేనే

మో తన కనుకూలముగా నుత్తరము లిత్తునని భ్రమపడి యిప్పుడీప్రశ్నలు వేసెను. అప్పు డీదీర్ఘరోముడు చెప్పినదానిలో శాస్త్రదూషణ మంతగా లేదని చెప్పినదానిని బట్టియే ప్రాచీనాచార పరాయణులైన సభచారందఱును మనసులో నామీద కొఱకొఱగా నుండుట బుద్ధి మదగ్గిగణ్యుడ నగుటచేత నేనావటకే కనిపెట్టి యున్నవాడను గాన మహాజను యగుగ్రహమునకు మరల శాస్త్రుడ నగుఁడుగా—“ఓ యీ దీర్ఘరోమా ! త్రికాలవేదివై నీ నేను సత్యము పలికెదను వినుము. నేనిప్పు డాంతరదృష్టిచేతఁ జూచి యథార్థమును కరతరామలకముగా గనిపెట్టినాను. శాస్త్రమెప్పుడును లవలేశమైన నబద్ధము కాదు. జ్యోతిశ్శాస్త్రము పరమసత్యము. సత్యమునం దాదరముగల శాస్త్రబద్ధులయిన యాస్తికులందఱును శాస్త్రవిశ్వాసముచేత నీవిప్పుడు చెప్పినవిగాక యింక పేయిరెల్లెవ్వములు వచ్చినను నానికన్నిటికి సహింపవలెను. మనకు శాస్త్రము ప్రమాణము గాని బుద్ధి ప్రమాణము కాదు. ఈసత్యమును శిష్టులందఱు—” అని చెప్పుచుండఁగా దీర్ఘరోముడు నావంక కన్ను లెఱచి చూచి నానోటనున్న వాక్యమైనను ముగియకమునుపే తనయగు బల్లమీదనున్న నన్ను కుడిచేతితోఁ బట్టుకొని పలుకెత్తి నోట వేసికొని గుటుక్కున మ్రింగెను. చూచితిరా ? ఆకూర రాక్షసుఁడంతపనిచేసినాఁడో ! ఎంతచదువుకొన్నను రాక్షసులకు మనుష్యభక్షణముచేయు స్వభావగుణము విడువదుగదా ? మహాపాయసంపన్నుడ నగుటచేత నాతనినోటఁబడి నేనుకాబట్టి బ్రతికి బయలుబడితిని గాని సామాన్యమానవుఁడైనపక్షమున నంగుష్ఠప్రమాణముగలవాని జఠరాగ్ని కాహుతి కావలసినవాడే. నేను సూక్ష్మబుద్ధిగనుటచేత వాడు నన్ను తనగొంతుకొ్రివి చొప్పించగానే తిన్నగా లోపలికిపోవక యందుండి యేమిచేయుదునా యని యాలోచింపఁ జొచ్చితి

ని. అప్పుడు నాకు గరుత్మాతుడు మ్రింగిన కిరాతకా తనుంచుకొన్న బ్రాహ్మణోత్తమునివలె గొంతుకలోనుండి మండి పుకి వత్తునాయని యొకయూగోచన కలిగినది. రామరావణయుద్ధమునందు కుంభకర్ణుడు కపులను మ్రింగినప్పుడు వారు నవరధ్రీమూల్యోనుండియు వెడలి వచ్చునట్లు వెడలి వత్తునా యని యొకయూగోచన కలిగినది. కంఠనాళమునుండి గర్భమూల ప్రవేశించి యక్కడ జరుగుచుండు విశేషముల నెల్లను కన్నులార చూచివచ్చి జీవించియున్న పురుషుని యుదరమున నేమేమి విచిత్రములు నడుచుచుండునో తెలిసి సత్యము తెలియక చిక్కులు పడుచున్న యిప్పటి శారీరశాస్త్రజ్ఞులకు జ్ఞానోపదేశము చేయుచునా యని యొకయూగోచన కలిగినది. ఇట్లు నాకప్పుడ నేకములైన యూహలుత్పన్నములు కాగా దీర్ఘవిచారముచేయక వేగిరపకి కార్యనిశ్చయము చేయుట బుద్ధిమగుతుల లక్షణము కాదని యెఱిగినవాడనగు దీర్ఘముగానాగించి, గర్భకుహరము ప్రవేశించిన పక్షునున నపవిత్రమైన మలద్వారమున పుకి వెడలనలసి యుండునుగాన బ్రాహ్మణుడనైన నాకది తగదని శారీరశాస్త్రజ్ఞులకుపకారము చేయుపనిని విడిచిపెట్టి, శ్వాసకోశములనుశోధించి వైద్యసాస్త్రజ్ఞులకుపకారముచేయవలెనని నిశ్చయించి గొంతుకోవిగోనున్న పాణిద్వారమునబోయి తిన్నగా నూపిరితిత్తులలో బ్రవేశించితిని. అక్కడ నాయిష్టదైవమైన ముఖ్యప్రాణదేవుడు నాకు దర్శనమిచ్చి తనభక్తుని నిట్లు చేసికందుకయి కోపముచేతనో యన నన్ను తతణమే తనబలముకొలదిని బయికి బంపివేసెను. వాయుబలముచేత నేప్పు డాకాశబాణమువలె పురుకెగసి బయలుబడి యేప్రకారముగానో తుణకాలములో నాతని శ్మశ్రువుల నడుమ జిక్కుకొని యక్కడనుండి యుట్టిచేగులలోనుండి యొక క్రిందికి ప్రికినట్లుగా నిలిపగ్గములవంటి గడ్డపువెండుకలు పట్టుకొని మెల్లగా క్రిందికి

దిగజాటి బల్లమీద నాయథాస్థానముచేరి మరల నగ్రాసనాసీనత్వము వహించి కూరుచుంటిని. నేనప్పు డాహతునుని నోటినుండి పయికి వెడలితిన్నో ముక్కునుండి పయికి వెడలితిన్నో చెప్పలేనుగాని మఱి యే యితర మార్గమునుండియు వెలువడలేదని మాత్రము దృఢముగాఁ జెప్పఁగలను. నేను పయికి నచ్చునప్పటి కానుష్టరాక్షసుఁడు మెతుకు గొంతుకఁబడి పలకఁ జాతినప్పుడు మన కగున్లుగా క్రిందిగ్నిష్ఠు మీదికిఁ బూరిగ్నిష్ఠు క్రిందికిని వచ్చినవాఁ డయి యుక్కిరిబిక్కిరి యను దగ్గుచు వెంటోసే పాయాసపడెను. నిష్కారణముగా సజ్జన సంతాపము చేసినవారి కాపదలు ఘటింపక యీశ్వరుఁడు సహించి యూరకుండునా ? నేను సురక్షితముగా పయికి వెడలివచ్చుట చూచి సభాస్థారు లందఱును నామహిమ కత్యుత్పతపడి నేను నిజమయిన మహర్షినిని నమ్మిరి. సూక్ష్మరూపుడనయిన నేను హిమచూనునివలె తపోమహిమచేత స్థూలరూపము నొంది యానుష్టరాక్షసుని పొట్ట చీల్చుకొని పయికి రానందునకయి సభవారిలో నశకులు నాడయాగు ణముచు వేయినోళ్ళ స్లాఘించిరి. నాయజమానుఁడు నావద్దకు పరు గెత్తుకొనివచ్చి వాత్సల్యముతో నాదేహము తడియై త్తి నాతడిబట్టలు తీసివేసెను. నామహత్త్వముచేత నాద్వీపమునందు నాటినుండియు జ్యోతిశ్శాస్త్రము నిరపాయముగా స్థిరపడినది. జ్యోతిశ్శాస్త్రమే సత్యము కానిపక్షమున, కాదన్న వానిగర్భములోఁ జొచ్చి వానిని ప్రాణావశిష్టనిజేసి నిరపాయముగా పయికి రాగలుగుట మనుష్య మాత్రునకు సాధ్యమగునా యని యెల్లవారును సంతృప్తులయిరి. మాపక్షమువారు తమవాదము గెలిచినదని జయజయధ్వనులతో బయలు వెడలఁగా నాటికి సభ ముగిసింది. ఇప్పటివలె గుటుక్కున మ్పింగక యేకాగ్రరాక్షసుఁడయినను నన్ను పుడ్లసముద్రం బెట్టుకొని నమలివేయు నేమోయన్న భయముచేత మహాకాయుఁడుగా రటు

తరువాత నెప్పుడును నన్నేసభకును దీసికొని :పోలేను. ఓ హిందూ మహాజనులారా ! మీవాఁడొకఁడు బయలుదేలి దేశ దేశములవెంటఁ బోయి యిక్కడ మీకుప్రియతమైన జ్యోతిశ్శాస్త్రమును స్థిరపఱచి యాచంద్రార్కమైన శాశ్వతకీర్తిని పొందఁగలిగినందునకు మీరును నమందానందము పొందఁడు.

—o—o—o—

ఆ ఆ వ ప్ర క రణ ము .

ఆనులునాటినుండియు నాకీర్తి- లంకాద్వీపమునందు దిగంత విశ్రాంతముగా వ్యాపించినది. పడిపోవుచున్న జ్యోతిశ్శాస్త్రమును నిలువఁ బెట్టెనునని విద్వాంసులు వేయనోళ్ళ స్లాఘింపఁ జొచ్చిరి. జ్యోతిషమును పునరుద్ధారణముచేసి దేశమునకు మహాపకారము చేసినందునకయి కవీశ్వరులు నామీద పాటలను పద్యములను జేసి ఈశ్వరుని యపరావతారమునని నన్ను స్తుతింపఁ జొచ్చిరి. ఇంక నామ హినులను విని యానందించి యింటింటును నాచిత్రచరిత్రమును కథ గాఁ జెప్పకొనుచు పామరులు చేసిన స్తోత్రపాఠములకు పరిమితి యే లేదు. పామరుల నోళ్ళనుండి స్త్రీల చెవులసోఁకి సూతులవద్దను సీళ్ళ రేవులవద్దను జరిగు మహా సభలలో చిత్రవిచిత్రముగా పెరిగి స్త్రీలనోళ్ళలోనుండి శాఖిపశాఖలుగా వ్యాపించి యంతఃపురములు చేరునప్పటికి నామహినులు నిజముగా కోటిగుణితము లయినవి. కొందఱు నేను సింహిశగిర్భములోఁ జొచ్చి కాయమువెంచిన హను మద్దేవునివలె నాకాయమును పెంచితినిని చెప్పుకొనఁ జొచ్చిరి. కొందఱు నేను సురసగిర్భములోఁ జొచ్చి యంగుష్ఠమాత్రశరీరుడై బయలు వెడలిన హనుమద్దేవునివలె సూక్ష్మతినూత్నమగు రూపమును

ధరించితినిని చెప్పకొనఁ జొచ్చిరి; కొందఱు నేను శుక్రాచార్యుల
గర్భమును చీల్చుకొని వెలువడిన కచునివలె దీర్ఘరోముని గర్భగోళ
మును భేదించుకొని వచ్చి యాతనిని మృతసంజీవనీవిద్యచేత మరల
బ్రతికించితినిని చెప్పకొనఁజొచ్చిరి; కొందఱు నేను దీర్ఘరోముని
పాదములు మొదలుకొని శిరస్సువఱకును నడిమికి రెండు చీలికలుగా
చీల్చి తరువాత జర యచురాక్షసి జరాసంధునియధఃదేహముల నొక
టిగా సంధించినట్లుగా రెండు ఖండములను మరల నతికించి మంత్రి
ప్రభావముచేత పునర్జీవితుని జేసితినిని చెప్పకొనఁ జొచ్చిరి. ఇట్టి
కథల నన్నిటిని పూర్ణముగా వివరించినచో మెక్క పెద్దపురాణము
కావచ్చునుగాని స్వోపకర్షణమును జెప్పకొనుట యిష్టము లేనివాడ
నగుటచే వానిని నే నభివర్ణించుట మాని నాయపూర్వమహిమలను
లోకోపకారార్థముగా పురాణరూపమున రచియించి యాచంద్రా
ర్కముగా లోకమున న్యాపింపజేసి మనమహామూలవలె శాశ్వత
కీర్తిని సంపాదించుకొనెను పుణ్యముచు భక్తాగ్రేసరులకు విశిచి
పెట్టుచున్నాను. నాటినుండియు నన్ను దర్శింపవచ్చుభక్తులయొక్కయు
భక్తురాండ్రయొక్కయుసంఖ్య దినదివాభివృద్ధియగుచువచ్చినదన్న సత్య
మునుబుద్ధిమదగ్గరణ్యలయిన మీమాట నేనువిన్నవింపవలసినయావశ్యక
మేలేదుగదా? అయినను మీకింకొక సత్యమును మాత్ర మిప్పుడు విని
పింపవలసి యున్నది. లోకములో మరుష్యుడు గొప్పవాడయిన
కొలదిని గొప్పతనముతోడ గూడ కష్టములను పెరుగుచుండును.
భక్తులయిన వారు స్వప్రయోజనపరు లయి స్వలాభముకొని కాశ్రీ
యించి పీడించుచుండురు; అనూయాపరులయినవారు పరోత్కర్షణ
మును సహించలేక యపవాదములను వేసి బాధించుచుండురు.

లంకాద్వీపము నందు ప్రాచీనాచారసింహాగరిష్ఠులయిన శిష్టు
లందఱును నన్ను సనాతనసదాచారములను సామింప నవతరించిన

ఈశ్వరాంశ సంభూతుని గా భావించి బహుకరింపఁ జొచ్చినను, జ్యోతిశ్శాస్త్రమును యాపుమాప దీక్ష వహించి బద్ధకంకణులయి విఫల మనోరథులగున నవనాగరికులు నన్ను ద్వేషించి నాయశస్సునకు భంగ ము కలిగించుటకును నా కి పాయము కలిగించుటకును నానావిధములఁ బ్రయత్నించు చుండిరి. ఆ రాక్షసులక్రౌర్యము నెఱిగి నాయజమానుడ యైన మహాకాయుడగు నాటిచుండియు నన్ను సభలకుఁ దీసికొని పోవుట మాసివేసెదని యీవఱకే చెప్పియున్నాను గదా ! ఆపదలు రానున్న కాలమునం దంతఃపురములలో దాచి సహస్రభటులను కావలియుంచినను రాకమానపు, ఆపదలు రారాని కాలమునందు సముద్రమధ్యమునందు బడ్డవైచినను రావు. నాయజమానుడు తన యింట నన్నెంత సురక్షితముగా నుంచి కాపాడుచుజినను, ఒక నాటిరాత్రి నాకొక్క ఘోరవిపత్తు సంప్రాప్తమయినది. ఓచరువరు లారా ! విధివిధాన మప్రతిపదానమగుట తెలిసికొని నావిషయ మయి మీరు చింతిలఁబోకుడు.

ఒకనాటియధః రాత్రిమునందు నేను నాపాన్పుమీఁద నుఖ నిద్ర చేయు చుండఁగా నానశుమెవ్వరో పట్టుకొని నొక్కుచున్నట్టు యులికిపడి లేచితిని. లేచి కన్నులు తెఱచి చూచునప్పటి కేదోజంతువు నన్ను నశుము మొదలుకొని మెడవఱకును నోటఁ గఱచుకొని పోవుచున్నట్టు దీక్షమువెలుతురున కనఁబడినది కాని యజంతువేదో యానవాలు తెలిసినదికాదు. ఆభయముతో నన్ను వ్యాసుని మీఠుకొని పోవుచున్నదని భ్రమకలిగినదికాని పక్కలనుండి దాని కాళ్ళు నల్లగా కనఁబడినందున వెంటనే యాభ్రమ నివారణమయినది. అటు తరువాత నది భల్లూకమో వరాహమోయని తెలఁచి యరణ్యములో నుండఁదగిన యజంతువులు నట్టింటి కెల్లరచ్చునాయని వితర్కింప నారంభింపఁగా నింతలో సీతతో పొజించి నల్లుగా పిప్పునకు కోఱయె

కటి గుచ్చుకొని తీసివేదనను కలిగించినది. ఆవేదనకు భయము తోడ్పడి నన్ను కొంతసేపు మూర్ఛతో మూచినందున నావల నేమి జరిగినదో నేను చెప్పలేను. మూర్ఛఘోషి నేను మరల కన్నులువిచ్చి చూచునప్పటికి చుట్టును నందఃకారబంధురముగా నుండెను; ఏప్రక్కఁ జూచినను నాకంటి కేదియు కనఁబడ లేదుగాని నా చుక్కునకు మాత్రము ముఱికికాల్వలలోనుండి వచ్చునట్టి దుర్గంధము గుప్పన కొట్టుచుండెను. దానినిబట్టి నన్నాజుతువు మామంటివారిసూము కాల్వలోనుండి యీడ్చుకొని పోవుచున్నదని నేనూహించినాను. ఇట్లు నుకొనుచుండఁగానే నాకానుగఁకంధవిముక్తి కలిగినది కాని యాసౌఖ్యమును చిరకాలముగినది కాదు. జుతువు నన్ను నోటఁగఱచుకొని మాయంటివారి తూముకాల్వలోనుండి వీధిలోని కీడ్చికొనివచ్చి కొంత దూరము నడచినతరువాత మరల నధికదుర్వాసన గల ముఱిముకరి తూము కాల్వలోనుండి ముఱిముకరిమంటిలోనికి గొనిపోయి దీపము వెలుగుచున్న యొకగదిలో నన్ను క్రింద దిగిపెనది. ఇది.ఋంతయుఁ జూచి యీకపటకృత్యమంతయు నాకు శత్రుత్వముగానున్న కామరూపులయిన యానవనాగరికులపని యని నేను మనస్సుతో నిశ్చయించుకొన్నాను. దీపము వెలుగున నన్నీడ్చుకొని వచ్చిన జుతువును నల్లగా నాకంటికి స్పష్టముగాఁ గనఁబడినది. దానిని జూచునప్పటికి నామేను నిలువునను జెమర్చి కంఠమొందఁ జొచ్చినది. అది మనదేశమందలి యెలుగుబంటియంత యున్నది; ఎలుగుగొడ్డునకువలె దాని శరీరముం దంతటను బొచ్చులేదు గాని నరాహమునకున్నట్లుగా మెఱమిఁదమాత్రము దబ్బనములవలె బయికి నిక్కఁబొడుచుకొనియున్న దీఘరోమములున్నవి. మీరయిన పక్షమున దానిని పెద్ద యడవి పండితుని భ్రమించియుండుదుగాని యాదేశపుజుతువులపరిమాణముల నెఱిగియున్న నే సప్పడొక్క నిమిషమున నది పందికొక్కని

యది మాంసభక్షకజంతువు కాదు యాతరంగమున నొంత సొంతో
 పించినాను. అప్పుడొక్క సూక్ష్మగురూనిగి వచ్చుచు నొసవచ్చి జా
 తువు నన్ను స్పృహ దిగివిడిచి తానొక కన్న మూర్ఖునిగి మంచుకొ
 భోయెను అంతట సమస్తాభరణసూక్ష్మతరా లయియున్న పంక
 కాంత మంచమునుండినుండి దిగి వచ్చి మగపిల్లలు చందకపుటా
 మ్మను పలుకెత్తిపట్టుగా నన్ను తనకుశిచేతితో పలుకెత్తి రెండవ
 చేతితోని యంగివస్త్రముతో పాశరీరమతయు తుడిచి నన్ను తన
 మంచమునుండి గూగుచుండ బెట్టి తానును నా కెదురుగాఁ గూరు
 చుండెను. కాళికాశక్తివలె నెదురఁ గూరుచున్న యామె మొగమును
 జూఁగగానే నామనస్సుతో పరిపరిలాగు నాలోచనలు పుట్టఁ జొచ్చి
 నవి. నాశత్రువు లెవ్వరైన నన్ను బాంధవి చంపుటకయి యిట్లు తె
 ప్పించి యుందురని మొట్టమొదటలోచించి తరువాత నొకటి తరు
 వాత మొకటిగా ననేకాలోచనలు కలిగిన పిల్లలు కట్టకడపట రాక్ష
 సాంగనయై నయామె నన్ను మోహించి భాణాసురుని కూతురైన
 యుపాకన్య యనిరుద్ధుని చిత్రితేఖచేతఁ దెప్పించుకొన్నట్లుగా నన్నీ
 మూషకరాజుచేతఁ దనయొద్దకు రప్పించుకొని యుండునాయని సంశ
 యము లోచించెడి. తరువాత మాయురుపురకును నడిచిఁ సంభాషణ
 మును బట్టి నాయీకడపటియూహయే సిద్ధాంతమగునట్లు మీరి
 ప్పడే తెలిసికొనఁగలరు. అకాంత యగ్భూతపడి చూచుచున్ననాకు
 తన్ను తెలుపుకొని, తనపేరు త్రిజటయగుట చెప్పి యిట్లనియెను—

త్రిజ—ఓరుషివర్యా! నానంక వెఱఁగుపడిచూడకు. ముల్లో
 కములనుజయించిన సార్వభౌమని నంశములోని రాజకన్యకు జీవితే
 శ్వరుని గావించి ధన్యుని చేయుతలంపున నిన్నిటకు రావించితిగాని
 హానిచేయుతలంపున రప్పించ లేదు. ఇంద్రుని జయించి ఇంద్రజిత్తు
 ని పేరొందిన మేఘనాదను రావణపుత్రునికు నేను చుట్టమును
 మరాలను.

సత్య—అమ్మా! నీకు నామీదఁగల యనుగ్రహముచేత నేను నిజముగానే ధన్యుడనయినాను. నాపేరు సత్యరాజాచార్యులు. నేను ఋషివర్మ్యుడన్న పేరున కన్ఘుడచుగాను.

తీజ—నీపేరేదియైనను గానిమ్ము; నీవొక్కఋషిరనిమాత్రమే కాక యంగుష్ఠమాత్ర శరీరులయి నిరాతరముచు సూర్యరథముచుట్టును తిరుగుచుండెను కృతువుత్పలైన యటువదివేల వాలఖిలులతో నొక్కడవనికూడ నేనెఱుఁగుచును. ఇక నావద్ద నేమియు దాచుబోకు.

సత్య—మీరట్లన్న నేనేమి చెప్పఁగలను?

తీజ—ఏమియుఁ జెప్పకకొలెదు. ఇక రాత్రియెంతోలేదు. మాటలతో వృధాకాలహరణము చేయక కార్యాంశమును వినుము. నీయొక్క మహామహిమలనునాచెలికత్తెలవలన విని నీకు వలచి చిక్కినదానను. గాంధర్వవిధిని వరించి యిప్పుడే నన్ను చరితాఘ్నరాలిని జేయుము.

సత్య—అటువంటి మాటలు మీరు సెలవియ్యఁగూడదు.

తీజ—దీనురాలనయి ప్రాధికంచుచున్న నాకోరిక వృథపుచ్చుట మీకు ధర్మముకాదు. మీఋషులయొక్కయు దేవతలయొక్కయు గుట్టంతయు నేనెఱుఁగుచును. వారు రాక్షసస్త్రీలమాట యటుండఁగా తిర్యగ్జంతువులతో సభోగించుటకు సహితము సంశయింపలేదు.

సత్య—సంశయింపనివారెవ్వరు? మహాఘ్నలా?

తీజ—ఒక్కమహాఘ్నలుమాత్రమే కాక వారి దేవతలును సంశయపడలేదు. మందఱుల మహాషిఁ గావుకప్పిట్లతో సభోగించి సంతానము కనెను. విభండకమహాషిఁ లేడిని గొంచి ఋశ్యశృంగుడను కొడుకును గనెను. మీవాయుదేవుఁడు కేసరియను వానరుని భార్యవలన హనుమంతుని గనెను. సూర్యుఁ డశ్వమును జేరి యశ్వినులను

గనెను. శ్రీకృష్ణుడు జంబవంతుడను భల్లూకరాజయొక్క పుత్రికను వరించెను. దేవేంద్రుడును సూర్యుడును ఋతువిరజుడను మర్కటమును కామించి వాలిసుగ్రీవులను గనిరి. మీవారిగుట్టు నాకు తెలియదనుకొన్నావా?

ఈమాట లను నప్పటికారాక్షసియొక్క పురాణపరిజ్ఞానమునకు నాకత్యాశ్చర్యము కలిగినది. మన పురాణములలోని రహస్యములిన్ని యాయాడుదాని కెట్లు తెలిసినవో! శ్రీరాములవారికి తరువాత నేనొక్కడను దక్క భరతఖండవాసులు ముఖ్యులగుచు లంకాద్వీపమునకు నచ్చియున్నట్లు నేను వినియుండలేదు. ఇక నెవ్వరిమేకీగాధను జెప్పియుందురు? ప్రపంచమునం దంతటను లోకానుగ్రహభక్తముగా తిరుగుచుండెడు హిమాలయభ్రాత లయిన మహాత్ములెవ్వరో యీమెను శిష్యురాలినిగా నంగీకరించి గుప్తవిద్య నీమె కుపదేశించి యుందురు. ఇది నిశ్చయము కాకపోయినయెడల లంకాద్వీపము లో నంతఃపురములయం దుండెడు రాజకన్య కిట్టి శాస్త్రమర్మము లెట్లు తెలియును? ఎటువంటి మహాత్ములు చెప్పినను పరదేశస్థులకు మన వారి మహిమలు సవిస్తరముగాఁ దెలియవు. ఈమెచెప్పిన విషయములలో నెన్నో ప్రమాదవచనము లున్నవి. ఊర్వశిని జూచుట చేత స్నానము చేయుచున్న విభండకమహర్షికి జలములో విర్యపతన మగుటయు లేడి యానీరు త్రాగి గర్భముధరించి ఋశ్యశ్రృంగుని కనుటయు తెలిసికోలేక విభండకుడు లేడిని పొందినట్లు చెప్పినది. ఋతువిరజుడు నీలిలోమునిగి వానరస్త్రీయైచక్షు డింద్రీసూర్యులు కామించినట్లు తెలియక వారు పురుషరూపముతో నున్న ఋతువిరజునినే కామించినట్లు చెప్పినది. ఇట్టి వ్యత్యాసములనుగూర్చి నాలో నేనాలోచించుకొనుచుండఁగా నారాక్షసాంగుల కొంతసేపూఁకుండి మరల పక్షిలువేయుట కారంభించినది.

తీజ—ఓముసినాగ్రి! నేఁ డిగినదానికి వ్రత్యుత్తరము చెప్పక మానముధరించి యూరకున్నా వేమి? శీఘ్రముగా సమ్మతిని తెలుపు సదుత్తరమును జెప్పము.

సత్య—నేనేమని యుత్తరము చెప్పగలను? వారు మహాపుణులును దేవతలునయినను వారికెట్టి పనికిరునను సామర్థ్యము కలిగినది. మనుష్యమాత్మగఁడ నయిన నాకెట్లుకలుగును?

తీజ—నీవు నిజముగా మనుష్యుడనగునను సందేహింప వలసినపని లేదు. రాక్షసస్త్రీలను వివాహము చేసికొన్న మనుష్యులును మీఠా ననేకులున్నారు. భీముఁడు హిడింబ యనురాక్షసితో సంభోగించి ఘటోత్కచుని గనెను. వ్రత్యుముఁడు వజ్రినాభుడైత్యుని కూతురైన వ్రతావతిని బొంది పుత్రునిగ నెను. అనిరుద్ధుఁడు బాణాసురపుత్రమైన యుపాకన్యను నరించెను. ఇంక మాఱు మాటాడక స్థూలరూపమును ధరించి నన్ను కృతార్థుఁడారాని జేయుము. కామరూపములను ధరించి గుప్త కామోపభోగములను పొందిన మీఱుములమహిమలు నాకేవలముగాఁ దెలియును.

సత్య—పూర్వకాలపు మహర్షులవద్దనేకాని గుప్తటివారి కటువంటి శక్తులులేవు. కామరూపమును వహించు సామర్థ్యము నావద్దలేదు.

తీజ—నీమాట నేను నమ్మను; ఆలస్యముచేసి స్త్రీహత్య కొడిగట్టక స్థూలరూపమును పొందుము. తెల్లవాఱఁబోవుచున్నది. మంచిమాటలచేత నాప్రార్థనను వినిపఁడుమన బలాత్కారముగా నైన నానునోరథము తీర్పుకొనెనను. కొన్ని దినములక్రిందట నీవు దీర్ఘరోమునిగర్భములోఁ జొచ్చి నెక్క సముగా పెరిగి పొట్టచీల్చుకొని పయికి వచ్చినకడ నేను వినిలేదనుకొన్నావా? ఇంక నావద్ద నీమాయమాటలు మాని నీకామరూపమహిమచేత స్థూలాకారమును ధరింపుము.

అప్పుడు నాకేమిచేయుటకును నోచలేదు. బాహ్యస్థానములకు రాక్షసస్త్రీని గాంధర్వవివాహమున కలియుగమునందు స్వీకరింప వచ్చునా యన్న ధర్మసందేహమొక్కటి నామనస్సను బాధింపజొచ్చినది. రాక్షసస్త్రీలను వరించినభీమాదులు క్షత్రియులు; అది ద్వాపరయుగము. ఈధర్మసందేహమును విడిచి లంకాద్వీపమునందు మనధర్మశాస్త్రముతో పనిలేదని యంగీకరించి యొప్పుకొన్నను, మనదేశము నందలి గ్రామదేవతలను సహితము పాత్రులలోని చంటిపిల్లలను గా గణింపదగినంత మహాకాయము గల యీ రాక్షసికి వరుడు కాదగినంత పొడుగు నేనెట్లెరుగగలను? ఆచిన్నది యిది గాంధర్వవివాహమని చెప్పుచున్నను నాదృష్టికిది కేవలరాక్షసవివాహముగాఁ బాడకట్టుచున్నది. మనదేశములో కన్యను పరులెత్తుకొని పోవుట ధర్మము ; ఈ రాక్షసవివాహమున కన్యయే వరులెత్తుకొని వచ్చుట తటస్థించినది. హా! దైవమా! నే నేమి చేయుచును? కామదేవుడు కల్పించిన యీయాపద నెట్లు తప్పించుకొందును? ఎంతచదువుకొన్నను స్త్రీలబుద్ధి యెప్పుడును పెడదారి నే పోవునుగదా? మహావిద్వాంసులారా! ఈచిన్నదానికి నన్ను తనంత స్థూలరూపము నహించుమని నిర్బంధించుటయేకాని తాను నాకుఁదగిన సూక్ష్మరూపమును ధరింపవలెనన్న యాలోచన తోచినదికాదు. ఇక్కడ నింకొక ధర్మసూక్ష్మత యున్నది. రతిసమయమునందు స్త్రీలు నిజరూపమున పొందుదురని పెద్దలు చెప్పుదురు. అది యాలోచించియే యీమె నన్ను స్థూలరూపము పొందుమని నిర్బంధించుచున్నదేమో! రాక్షసవిగ్రహములుగల హిడింబాదులను పొందునప్పుడు భీమాదు లేమిచేసిరో! ఓభరతఖండవాసులారా! మనుష్యులైన భీమాదులే పెరిగి రాక్షసరూపమును ధరించిరో, రాక్షసులైన హిడింబాదులే చిక్కి మనుష్యరూపమును ధరించిరో, పురాణములను శోధించి నాకు తెలుపుఁ

దు; నేనీమాట లనుకొనుచుండగా త్రిజట నామీద చేయివేసి వేగి రము స్థూలరూపము పొందుమని నన్ను నెక్కును. అప్పుడు నాబ్రతు కు సింహపు పెండ్లికొడుకు కాలిక్రిందఁ బడి నలిగిన యెలుక పెండ్లికూ తురుబ్రతుకు కాగా, ఆనఖితుతమునకు సహింపలేక నేను జాపుగని పెద్ద పెట్టన నేడ్చితిని. ఆకూత విని వెలుపలినుండి యెవ్వరో “అమ్మాయి! ఆపిల్లికూతయొక్కడిది ?” అనియడిగిరి. ఏమయ్యలేదని చెప్పి త్రి జట యెవ్వరైనను వచ్చి చూచిపోదు ర్నభయముచేతఁ గాబోలును నన్ను మంచముమీదినుండి దింపి గోడమూలనున్న మందసము తా శముతీసి నన్నందులోఁబెట్టి మగల తాళమువేసెను. ఆమందసము చి న్నగదియంత యున్నది. తాళముచెవి పెట్టు రంధ్రము గవాక్షమంత యున్నందున లోపలికి తగినగాలి వచ్చు చుండుటచేత నే నాయాసప డక యొకబట్టమడతమీద నెరిగి కొంచెముచేపు నిద్రపోయినాను. ఆ నిద్రలో మహాకాయముగల వానరమొకటివచ్చి నన్నీడ్చుకొని పోవు చున్నట్లు కలగని యలికిపడిలేచితిని. స్వప్నములో కోతినిగాని వరా హమునుగాని చూచినవక్షమున భయముకలుగునని స్వప్న శాస్త్రాభి జ్ఞులగు పెద్దలు చెప్పుదురు గదా! ఈ కలవేకువజామున వచ్చినదగుట చే నెలదినములలోనే దానిఫలము కలుగునని నేను మఱింత భయపడఁ జొచ్చితిని. “దుస్వప్నే దుర్జనస్వప్నే స్నానమేవ విధీయతే” యన్న శాస్త్రప్రకారముగా స్నానము చేయవలెనన్నను పెట్టెలో మూయఁ బడి యుండుటచే నాకదియు సాధ్యమైనదికాదు.

శ్లో. రామం స్కందం హనుమాంతం వైవతేయం వృకోదరం

శయనే యః స్మరేన్నిరోధం దుస్వప్నం తస్య నశ్యతి.

అన్నశ్లోకమును నేను రాత్రి పరుండఁబోవునప్పుడు పఠింప మఱచి పోయిన దోషముచేత నాకీదుస్వప్నము సంపాప్తమయినది. కామ రూపులయిన రాక్షసులయొక్క యీదేశమునందు దీనికేమి ప్రతిక్రి

య చేయవలెనో తెలియకున్నది; ఈ పెట్టెలోనుండి ముందుగా నీవలంబడినగదా తరువాత ఫ్రీతిక్రియమాట యాలోచింపవలెను? నాశత్రువు లెవ్వ రేరూపమును ధరించివచ్చి నా కేయసాయమును సేయుదురోయని నాయుల్లము తల్లడిల్లుచున్నది. హా! దైవమా! ఏమిచేయుదును? కామరూపమునుపొందు శక్తిని మాధరతఖండవాసుల కెప్పుడును ప్రసాదించకుము. ఈ కామరూపధారణము దుష్టులకు మాయవేషములు వేసికొనివచ్చి సాధువులకు హానిచేయుట కొఱకేకాని మంచివారి కేసత్కార్యములు చేయుటకొఱకును నావశ్యకమైనది కాదని నాకీప్పుడునుభవము వలనఁ దెలియుచున్నది.

ఏ డ వ ప్ర క ర ణ ము .

ఆపెట్టెలో నే నొకబట్టమడతమీఁదఁ గూరుచుండి వైని చెప్పినట్లు నాలో నే నాలోచించుకొనుచుండఁగా నేనో తేలుకుట్టినట్లు నా నడ్డిమీఁద నొకపోటుపొడిచినది. ఆపోటుతో నాధ్యానమంతయు చెడినందున నిప్పుతోక్కిన క్రోధివలె నొక్క యెగురెగిరి యులికిపడి లేచి నాలుగుమూలలను గంతులువైచుచు నిది యాదుస్వప్నఫలమని భయపడుచు ముందుకు తిరిగిచూచునప్పుటికి నాకన్నులయెదుట మనమూషకమంత జంతువొకటి మహాభయంకరముగా కానఁబడెను. అది యెలుకవలెనున్నను దానికి తోఁకగాని వెనుక వైపున కాళ్ళుగాని యేమియులేవు; అవయవరహితమై తోలుకప్పిన యెముకలులేని నల్లనిమాంసపుముద్దవలె నున్న యాచరమకాయమే దానిశరీరమునో నాలుగింట మూఁడువంతులున్నది; ద్రాక్షసారాయము పోసిన తోలుతిత్తిగల్గ

నుబ్బి మెత్తగానున్న, యాచరముకాయమునకంటి దానిలో చతురాంశమంతయున్న పూర్వకాయమున్నది ; ఆపూర్వకాయమునకు వొక్కకు మూడేసి చొప్పున రావణాసురుని భుజములవలె నాటుకాళ్ళున్నవి ; దక్షప్రజాపతిమెడ కతికించిన మేషశిరస్సువలె చిన్నదిగానున్న దానిశిరస్సున కిరుపార్శ్వములయందును పట్టుకారులవలె రెండుడెక్కలున్నవి ; దాని దేహచ్ఛాయ యమవాహనమైన మహిషచ్ఛాయ నుబోలి నామస్సున కప్పు డంధ కాసురుని స్మరణకు తెచ్చినది. నాకన్నులయెదుట నట్లు నిర్భయముగా నిలువబడిన యాజంతువు పయికి మత్కుణమువలె కాజంబడినను అది కామరూపవృభావముచేత నట్టి రూపమును వహించిన ఘోరరాక్షసు డయినందునకు సం దేహము లేదు. విద్వన్మహానభలో నేనట్లు ప్రతిపక్షుల నోడించి జ్యోతిశ్శాస్త్రము నాచంద్రార్కముగా నిలువబెట్టిన నాటినుండియు పరాజితులయిన క్రూరరాక్షసులు నామీద పగపట్టి నానావిధనూయవేషముల చేత నాకపాయముచేయఁ జూచుచున్నారు. ఆదేశమునందఱే జ్యోతిశ్శాస్త్రమహిమచేత నేటిరాత్రి నేనీపెట్టెలోనుండునని ముందుగాఁ దెలిసికొని నాకు హానిచేయవలెనన్న ద్రోహబుద్ధితో వచ్చి యెవ్వఁడో యొక రాక్షసుఁడు నాకంటె ముందుగానే పెట్టెచొచ్చి దాగియున్నాఁడు, అట్లు కానియెడల తాళమువేసిన పెట్టెలోని కాజంతు వెట్లువచ్చును ? వచ్చినను మత్కుణరూపము నేల ధరించును ? ధరించినను చేను వచ్చినదాక దాగియుండి దొంగవలె నేమలుపాటున మీఁదఁబడి నన్నేల కలుచును ? ఇన్ని హేతువులనుబట్టి యాజంతువు రాక్షసుఁడగుట నిశ్చయము. అయినను నాకీప్పు డీరాక్షసునిపేరు తెలియనందున నిజమైనపేరు బయలుబడువఱకును మన కథాంశము నిమిత్తము నేనాతని మత్కుణాసురుఁడని పిలిచెదను. నేను భూదేవుఁడ నన్నయంశము మీకు తెలిసినదే కదా ? దేవతలు రాక్షసులను తారస్థి నప్పుడు

మహాయుద్ధము సంభవించుననియు మీరెఱుంగుదురు. మనుష్యాశనుఁ
 కగుటచేత నన్ను మ్రింగవలెనని యారాక్షసుడే మొట్టమొదట నా
 మీఁదఁబడెనో దుష్టశిక్షణము చేయవలెనని నేనే మొట్టమొదట రాక్ష
 ససంహారమునకు పూనితినో వీరావేశపరవశుడ నయి యుండుటచేత
 నేను నిశ్చయముగాఁ జెప్పలేనుగాని మాయరుపురకును జరిగిన యుద్ధ
 ము దేవాసురయుద్ధమును మించినదనిమాత్రము దృఢముగాఁ జెప్పఁ
 గలను. అరంభదశలో కొంతసేపు మాయరుపురకును బాహుబాహిని
 సఖాసఖిని దంతాదంతిని హైరయుద్ధము జరిగినది. నాగకుమారుఁడమీ
 యికి దుముకు గరుత్మంతుని వలె నే నారాక్షసునిమీఁదికి కుప్పించి యు
 ఁదికి నారెండు బాహువులతోను వానిబాహు వొకటి యెడిసిపట్టి శ్రీ
 కృష్ణులవారు గోవధకానగిరి యెత్తినట్టు పయికెత్తి గిరగిర త్రిప్పి నేల
 మీఁదవేసి కొట్టఁబోయితిని. కాని యారాక్షసుఁడు క్రిందఁబడక మా
 నుచేసి తన బాహువులతో నాచేయిఁ గట్టిగావట్టుకొని వదలక కత్తుల
 పంటి తన డెక్కలతో నాకుత్తుక కత్తిరించ వలెననియో యమపాశ
 ములవంటి తన బాహుపాశముల నాటింటిని నామెడ కొక్కసారిగా
 చుట్టి బిగించి యూపిరివెడలనీయక ప్రాణములు గొనవలెననియో ద
 యీణ భుజముమీఁదుగా నాకంఠసమీపమునకు ప్రాకఁ జొచ్చెను గాని
 నేనింతలో మెలఁకువపడి మోచేతినద్దికి పరుగెత్తునప్పటికే యెడమచే
 తితో నే నారాక్షసుని కాలుపట్టుకొని నేలమీఁదమోఁది సింహనాద
 ము చేసితిని. నాసింహనాదముయొక్క వారుణధ్వనిచేత దిగ్గజముల
 చెవులకు చెవుడు పట్టియుండును ; ఆ కాశమునుండి గవ్వలవలె నక్షత్ర
 ములన్నియు నేలమీఁద గాలియుండును. నేనప్పు డాపెట్టెలో నిర్భం
 ధింపఁబడి యుండుటచేత పయికివచ్చి చూడలేకపోయితినిగాని లేసి
 యెడల క్రిందిరాలిన నక్షత్రములను కొన్నిటి నేటి మూటకట్టి తెచ్చి
 నామాటకు నిదర్శనముగాను నాపౌరుషప్రకటన మగునట్లుగాను మీ

కుఁజూపి మీ కచ్చుతము కలిగించియుండును. నేను విసరివైచినప్పు డారాక్షసుడు పర్వతమువలె నేలఁగూలియు చావక బట్టమడత మీఁ దపడి మరలలేచి మహావేగముతో నావంక పరుగెత్తుకొని రాఁజూచ్చె ను. నే నెదురుగాఁ జూచి కుంజరముమీఁదికి కుప్పించు సింహమువలె రాక్షసునిమీఁదికి లంఘించి కాలి కొలఁదిని నొక్కతన్ను తన్నితిని. ఆతన్ను తగిలియున్నయెడల వాఁడు పొట్ట పగిలి చావవలసినవాడే. కాని యారాక్షసుడు తన మాయాబలముచేత నాపాదఘాతమును తప్పించుకొని పక్కకు కొలఁగెను. ఆపదతలాఘాతముచేత పెట్టెయం తయు నదిరి పర్వతగుహవలె మాటుమోసెను. నాకాలితాకున పెట్టె క్రిందికిదిగి పెట్టెతోఁగూడ భూమి పాతాళమంట కుంగుటచేత నాఁడు శేషునితలల కెంతో నొప్పికలిగి యుండును. అతఁ డాదుర్భరవేదనచేత శిరసు కదల్చినప్పుడు భూకంపము కలుగక మానదు. ఓభరతఖండ వాసులారా! హూణశకము ౧౮౮౬ వ సంవత్సరము మార్చి నెల యేడవ తేదీనిగాని దానికి కొన్నిదినము లీవలావలనుగాని భూకంపము కలిగినదేమో స్మరణకుఁ దెచ్చుకొనుఁడు. ఆకాలమునఁ దెక్కడనైనను భూకంపము కలిగినట్లు మీకుజ్ఞప్తికి వచ్చినను వార్తాపత్రికలయందు చదివినను పెద్దలవలన వినినను స్వప్నములయందు జూచినను, అది నాపాదతాడనముచేతనే యైనదని గ్రహింపుఁడు. ఎన్నివిధములచేత విచారించినను మీ కాభూకంపవారతఁ గోచరము కానిపక్షమున, మీ రు మన పంచాంగములను జదివి వానియందైననుజూచి జ్యోతిషశాస్త్రమహిమకు సంశోషింపుఁడు. పక్కకు కొలఁగిన యారాక్షసుఁ డు బట్టమడత చివరవఱకును పరుగెత్తి యక్కడనుండి మరలి మరల నావంకకు నడువ నారంభింపగా నేను వెనుకకుఁబోయి పార్శ్వభాగ మునకువచ్చి యొక్క కాలాడిసిపట్టి ద్వంద్వయుద్ధమున కారంభించి తిని. భీమదుర్యోధనులకు జరిగిన ద్వంద్వయుద్ధమువలె మాపోరాట

ము మహాఘోరముకాగాఁ రాక్షసుఁడు ధర్మయుద్ధమున నన్ను గెలువ
 లేక యధర్మయుద్ధమున కారంభించి నాకాటు కఱువఁ జూయెను. నే
 నాకాటునకు భయపడక ధైర్యమువిడువక పట్టినపట్టు నదలక నట్టిట్లు
 గదలక విష్ణుమూర్తికమొక్క పంచాయధములవంటి నఖములతోఁ
 జీల్చి వానివజ్రకాయమును ఛేదించలేక తుదకు వాఁడుప్రదేశించిన
 మార్గమునే యవలంబించి దంతములుపయోగించితన గదాఘాతము
 న భీముఁడు సుయోధనుని తొడలు విరుగఁగొట్టినట్లు కఱుక్కునకొటికి
 నామునిపండ్లతో వానికాలొక్కటి తొడవఱకు రెండుఖండములు చే
 సితిని. ఈప్రకారముగా యుద్ధమునంతను నర్జించినపక్షమున భారత
 రామాయణములగత గ్రంథము పెనుగునని భయపడి యాపనిని పు
 రాణకథకలకు విడిచి నేనిక్కడ మాసమరపర్యవసానమును మాత్ర
 ము చెప్పెదను. శ్రీరాములవారు రావణాసురుని వింశతిబాహువులను
 నఱికినట్లును శ్రీకృష్ణులవారు బాణాసురుని సహస్ర బాహువులను నఱి
 కినట్లును నేనామత్కుణాసురుని మాటుబాహువులను దంతాదంతిని
 నఖానఖని యుద్ధముచేసి నఱికి నాయసహాయ శూరత్వమును జూపితిని.
 అప్పుడు రాక్షసుఁడు దేవేంద్రుని వజ్రాయుధముచేత తెక్కలు తెగి
 పడినపర్వతమువలె కదల మెదల నేరక కూలఁబడెను. ఈలోపల ప్ర
 భాతసమయ మగు చుండెను. అది రాక్షసులకు మంచి సమయముకా
 దని యెఱిగినవాడనయి వెంటనే మీదఁబడి కాలికొలఁదిని పొట్ట
 మీద తొక్కితిని. ఆదెబ్బతో మనుష్యరక్తపానముచేసి బలిసియున్న
 నానిపొట్ట పగిలి చిమ్మనగొట్టములతోఁ గొట్టినట్లు బుస్సుమని రక్త
 ఛారలు పయికెగసి నామొగమునఁబడెను. ఛరశురామునివలె ట్రాత్ర
 మును పూని శత్రుసంహారముచేసి పెట్టెలో నెత్తురుమడుగులు చేసి
 నను, ఆరక్తము కంటఁబడఁగానే బ్రాహ్మణధర్మమైన దయాగుణము మ
 రలవచ్చి నన్ను తుణకాలము మూర్ఖులో ముంచెనుగాని నేనంతలో తె

లివి తెచ్చుకొని మరల శత్రువువంకఁ జూచితిని. శత్రు వప్పుటికిని జావన తన డెక్కల నాడించుచుండెను. అగ్ని శేషమును ఋణశేషమును శత్రు శేషమును నుండఁగూడదని రాజనీతివేత్తలు చెప్పట స్మరణకుఁ దెచ్చుకొని నేనప్పుడు నారెండుచేతులతోను రాక్షసుని రెండు డెక్కలను బట్టుకొని శ్రీకృష్ణులవారు బకాసురుని చీల్చినట్టు నిలువునఁ జీఱఁజూచితినిగాని యీలోపలనే నాభుజబలాతిశయముచేత వాని డెక్కలు నడిమికి విఱిగిపోయిరి. అంతట రాక్షసుఁడు విగతాసుడయినాఁడు. అప్పుడు దేవతలు నామీఁద పుష్పవర్షము కురిసియుందురుగాని పెట్టెలోనుండుటచే దానినిజూచి యనుభవించు భాగ్యము నాకన్నులకు కలగినదికాదు. మహాపుణ్యప్రదమైన యీమత్కుణాసురవిజయకథను శ్రద్ధతోఁ జదివినవారును భక్తితో విన్నవారును పద్యకావ్యమునుగారచించి లోకమున ప్రసిద్ధిపఱచినవారును మూఁడులోకములయందును మత్కుణబాధనుండి విముక్తులగుచురు.

శ్లో. మవర్ణాది మకారాంతమ్ సతమ్ కువర్ణ సంయుతమ్

అదంతణకారోపేతమ్ ఏతన్నంత్రం విదుర్బుధాః.

పరమగోప్యమైన యీమత్కుణచుహమంత్రమును పరమనిశ్వాసముతో నిత్యమును జపించువారికి సమస్తపాపబాధలును తొలగును.

మత్కుణాసురవధానంతర మారాక్షసుని దేహమునుండి యొక విధమయినదుర్గాంధము బయలు వెడలి నాఘ్రాజేంద్రియమునకుడుస్సహము కాఁజూచ్చెను. ఆదుర్గాంధసముద్రమునుండి వెలువడుసాధన మెట్లయని నాలో నేనాలోచించుచుండఁగా నింతలో మారణకోలాహలముచేత మెలఁకువచ్చియో పెట్టెలోని బట్టను దేనినైన తీసికొనవలసివచ్చియో మఱి యేహేతువుచేతనో త్రిజట మంచము దిగివచ్చి పెట్టెతాళముతీసి మూతపయితైను. అందువలన పయినున్న వాయుదే

వుడు లోపలికివచ్చి దుర్వాసనను కొంతతొలగించి భక్తుడనైన నాక పరిమితసుఖప్రదాయకుఁ డయ్యెను. ఇంతలో త్రిజట పెట్టెవద్దఁ గూరు చుండి లోపల తొంగిచూచి బట్టమడతమీద మమగ్న కట్టియున్న రాక్షసునిరక్తిప్రవాహమును గని యీయెట్లమఱక యెల్లయునదని వాసన చూచి యీనల్లిపోతుడని పలుకుచు మత్కుణాసురుని కళేబరముతీక దూరముగా విసరినై చెను. ఆ మెవిగ్రహమును జూచి భయపడి యెసి మూల నొదిగియున్న నన్ను చేతితో బట్టుకొని కొంచెము పసుకెత్తి “ఓవాలఖల్య! ఇంతటనైనను నీవు స్థూలరూపమును ధరించి నామనోరథమును సఫలముచేయుము. రాక్షసాంగనాపరిగ్రహము వలన నీకు పాపములేదు. పూర్వము మీభూలోకములో చంద్రీవంశ పురాజయిన యయాతి వృషభర్షుడను రాక్షసరాజుకూతురైన శిర్దిష్ఠును వరించి వంశకతకడైన పూరుషులొనుగాఁగల కొడుకులనుగన్న వార్త మీపురాణములయందుఁబెనలేదా ? మాటుపలుక వేమి ? ” అని తనవేళ్ళతో నాప్రక్కలు నొక్కెను నే నానాధకు తాళలేక యింతకుముందే మత్కుణాసురుని హోడి సంగరమునందు సఖానఖిని దంతాదంతిని పోరాడి గడిదేటియున్న రసికుఁడ నగుటచేత నాకన్య యొక్క పాణిగ్రహణముచేసి యామృదుహస్తముమీఁద సఖక్షత దంతక్షతములను జేసితిని. నవోఢయగుటచే నాసుందరినాంసికత్వమును గ్రహింపలేక కెప్పునకేక వేసి చేతిలోనున్న నన్ను కిందవిడిచి పెట్టెను. భాగ్యముచేత నేను బట్టమీఁదపడబట్టిగాని యంతయెత్తునుండి పెట్టె కొయ్యమీఁదనేపడుట తటస్థించినపక్షమున నాతల రెండువ్రక్కలయి యుండును. ఆచిన్నది కెప్పున కేక వేయఁగానే లోపలనుండి యెవ్వరో “అమ్మాయీ ! అట్లు కేక వేసితివేమి ?” అని యడిగిరి. “మఱేమి యులేదు ఎలక ” అని త్రిజట యుత్తరమిచ్చెను. “ఎలుక నిన్ను కఱి చినదాయేమి ? ఎలుక కాటువలన పిష మెక్కును. ఎక్కడ కఱి

చినది ? ” అని పలుకుచు నొకయంగన లోపలికివచ్చెను. ఆమె వచ్చుటచూచి వెంటనే పెట్టెమూత వైచి తాళమువేసి తీర్జట “అగ్గూ ! యెలుక నన్ను కఱువలేదు. నాచీరమిత్తము పెట్టె మూతతీయఁగా పెట్టెమీఁదనున్న యెలుక నాచేతిమీఁదినుండి పోకి యీ పెట్టెలో నుఱికినది. నేను భయపడి కేకవేసి పెట్టెమూతవేసినాను. ” అని చెప్పెను. “మంచిపని చేసినావు. ఎలుకలబాధ మనయింటవిస్తారముగా నున్నది. ఎక్కడిదో చూరెలుక యొకటి మనగదిలో ప్రవేశించి దండెముమీఁది బట్టలన్నియు కొట్టివేయుచున్నది. నేటికి దానికాయువు మూడి పెట్టెలో దూఱినది. పాతపోవునేమో పెట్టెతలుపుతీయకు. పెట్టె నెత్తిమీఁదబెట్టి మనతాటకచేత నావలికిఁజంపెదను. ” అని యారెండవనుందరి చెప్పెను. వారిసంభాషణమువలన నేనాకాంత తీర్జటతల్లియని గ్రహించితిని. అప్పుడు తల్లిబిడ్డలకు మఱియు నీ కిందిరితిని ప్రసంగముజరగెను.

బిడ్డ—అమ్మా ! ఈపెట్టె తాటకచేత చంపరాదు. అది యిందులోని యెలుకను చంపివేయును.

తల్లి—అమ్మాయీ ! నీకిష్టములేనియెడల చంపక దీనిని దూరముగాఁగొనిపోయి యూరిబైట విడిచిరమ్మని నేను తాటకలో గట్టిగా చెప్పెదనులే.

బిడ్డ—నీవెన్ని చెప్పినను తాటక దీనిని చంపకమానదు. అది క్రూరురాలు. దానిమాట నేను నమ్మను. నాసఖయైనహిడింబిని కూడ వెంటఁబంపి దూరముగా వదలిపెట్టించెదను—ఓహిడింబీ ! ఓహిడింబీ ! వేగిరమురా.

తల్లి—ఇష్టమున్న యెడల హిడింబినికూడఁ బంపవచ్చును—ఓతాటకా ! నీ చీపురుగట్టవిడిచి యిటుగా. నీధియరుగులు తరువాత తుడువవచ్చునులే.

“అమ్మా ! వచ్చుచున్నాను ” అని ధూరముచుండి యొక ధ్వని వివచ్చినది.

“ ముందుగా నీవిటురా. నీపని తరువాత చేసికోవచ్చునులే.” అని మరల తిజ్రుతల్లి దానిని పిలిచెను. “పని కావచ్చినది. చేసికొని వచ్చెదను. ” అని ధూరముచుండి మరల ధ్వని వివచ్చెను. “ అది యెంత సేపటికిని రాకున్నది. నేనుపోయి తీసికొనివచ్చెదను. ” అని తిజ్రుతల్లి నడిచెను. ఆమె కాలిచప్పుడు వినబడగానే నాకు భయ మధికము కాజొచ్చినది. ఇంతలో నెవ్వరో లోపలికి వచ్చుచున్నట్లు మరల కాళ్ళచప్పుడయినది. ఆయడుగులచప్పుడు చెవినిబడగానే నాపొలిటికి మృత దేవత్యుడైన తాటకయే వచ్చుచున్నదని నాగుండెలు తటతట కొట్టుకొన నారంభించినవి. అప్పుడెవ్వరో యిద్దఱు గుసగుస లాడుచున్నట్లు మాటలు వినబడజొచ్చినవి. అది రాక్షసుల కేకాంత మైనను వారిగుసగుసలు సూక్ష్మశబ్దగ్రహణశక్తిగల మనుష్యులకైన నేంద్రియములకు స్పష్టముగా వినబడుచునేయుండును. అందుచేత నేను చెవియొగ్గి వారిమాటల నాలకింప మొదలుపెట్టెని.

“ ఓహిండిబీ ! రాత్రి నీవు తెచ్చినవాలఖ్యుడ డీపెట్టెలో నున్నాడు. అచ్చుతో నిండున్నది యొకయని నేను బొంగినాను. ”

“ ఇప్పుడు నేనేమిచేయవలెను ? ”

“ ఇదిని కపాయము గలుగకుండ కాపాడి యేలాగునైనను నీవీతనిని నాకడ మరల జేర్పవలెను. నాటిరాత్రితెచ్చుట తెచ్చుట గాదు. నేటిపగలు తెచ్చి సీప్రాణసఖయైన తిజ్రుత ప్రాణములు నిలుపవలెను.

“ ఓతిజ్రుతా ! నీనిమిత్తము నాప్రాణములయిన నిచ్చెదను. ఆ రాక్షసియుండ కన్నులు గప్పి మరలతెచ్చి సీప్రీయవల్లభుని నీశ్శల్లు సమర్పింపఁగలుగుదునో మాకు నోడవకున్నది. ”

“ అమ్మ తాటకను తీసికొనివచ్చుచున్నది. ఇంకమాటల కవకా శిములేను. ఇదిగో పెట్టెతాళముచెవి. ఇది నీవు దానిచేతికియ్యక పదిలముగా నీయొద్దనుచుకొని యేదో నూయోపాయముచేత దానిని దూరముగా పంపివేసి పెట్టెతీసి యీవాలఖియ్యని నీ యొడిలో వేసి కొని తీసికొనిరా. ”

“ తొవలో నేదో యుపాయమాలోచించెదను. ”

అనుచుండగానే మరల పాదములచక్కులు వినబడినది. ఇంక నాకు ప్రాణభయములేదని నాగుండెలు కొంతకునుటపడినవి. “ఈపెట్టె దీనినెత్తిమీడికెత్తు ” అను శబ్దముతోనే పెట్టెక దల నారంభించెను. ఆపెట్టెలో నాకప్పుడు కలిగిన యనుభవైకవేద్యమయిన సౌఖ్యము మనదేశమునందలి మోటుబుడ్డలో నెక్కి యెత్తు మెఱక పల్లములుగల దారులలో ప్రయాణములుచేసి మోకాళ్ళకును మోచేతులకును శిరస్సులకును దెబ్బలు తగిలించుకొన్నవారికిఁ దక్క మఱియెవ్వరికిని దెలియదు. హృదయైకవేద్యమయిన యాభంగమును గొంత సేవనుభవించిన తరువాత పెట్టె భూమిమీఁద మోపినట్టయి యాకాంతలసంభాషణ మారంభమయ్యెను.

“ఓహిండిబీ ! ఈయొక నేమిచేయుదము? ”

“ఓతాటకా ! చేయుటకేమున్నది ? ఈపాదలచేరువను విడిచిపెట్టుదము. దీనిని చంపవలదని త్రిజట చెప్పినమాట నీవు వినలేదా ? ”

“ త్రిజటమాటలకేమిలే. మనము దీనినిచంపక విషవరాను. మొన్న నాయలుకుగుడ్డకన్న మిలోనికీడ్చుకొనిపోయినదియాయెలుకే. ”

“ మంచిది. ఆలాగుననే చేయుదము. నీవాశ్మశానమావద్దికిఁ బోయి యొకకట్టతీసికొనిరా. నేను పెట్టెమూతతీయఁగానే కట్టలో నీసీ యొకను చావమోఁగుదుగానిలే. ”

“ ఈయూగోచన దివ్యముగా నున్నది. కాలుచున్న కావ్యము లోనుండి యొకకట్టచుగొని యిక్కడచున్నట్టే వచ్చెదను. ”

ఈమాటలు చెవినిబడగానే నేనావళును పెట్టకునుపువలనఁ గలిగిన గాయములబాధను చూచిపోయి ప్రాణభీతిచేత మానసికమైన మరణవేదనను పొంది నారంభించినాను. ఈచునోవేదనముండఱ నాశ రీరవేదన పర్వతములో పరమాణువంతగానైనను హోచలేదు. ఏమియు పాలు పోక ఇట్లారాబుపడుచున్న సమయములో హిడింబి పెట్టెమూతతీసి నన్ను వైకితీసినది. ఇంతలో నెవ్వరో దూరమునుండి “ హిడింబీ ! హిడింబీ ! ” అని పిలువఁజొచ్చిరి. “అయ్యో ! ఈవాలఖిల్యుని నాయొడిలోఁ బెట్టుకొని నాబట్ట సవరించుకొనుటకైన నవకాశములేకపోయినది ! కాసి ! ఇతని నిప్పుటి కీపాదలో దాచి వారిని సాగనంపి మరలవచ్చి యొడిలోఁ బెట్టుకొనిపోయి నాచెలికి సమర్పించెదను. ఈలోపల తాటకవచ్చి యడిగినయెడల పెట్టతీయఁ గానే యెలుక పాటిపోయి యేనో కలుగునో దూతినదనిబొకెదను. ” అని తాననుకొనుచు నన్ను చేరున పాదలోఁబెట్టి తా నావచ్చెడివారి కెదురుగాఁ బోయెను. నేను దూరముగానున్నను వారిమాటలు నాకు వినఁబడుచు నేయుండెను.

ఆవచ్చినపురుషులలో నొక్కఁడు—హిడింబీ ! రాత్రి నాలఖిల్యమహాషిఁ నెవ్వరో యెత్తుకొనిపోయినారట ! ఆతనిని వెదకుట కయి మహాకాయుడుగాను మమ్ముబంపినాను. అతనిజూడ నీకేమియు తెలియలేదుగదా ?

హిడిం— తెలియలేదుగాని నేకొక్కమాటవిన్నాను. ఎవ్వఁడో యంగుష్ఠమాత్రపు రీరుడైన పురుషుఁ డొక్కఁడు జ్యోతిశ్శాస్త్రపుప్రతి పక్షులైన నవనాగరికులసభలో నున్నాడని విన్నాను.

పురు— ఆసభయెక్కడనో మాకు కొంచె మానవాలు చెప్పఁ గలవా ?

హిడిం—ఇక్కడకు నాలుగుయోజనముల దూరములోనున్న తోటలోనున్నది. దారిచూపెదను రండి.

అని వారిని తీసికొని హిడింబి ప్రక్క సందునకుతిరిగి యదృశ్యమైనది “మీరనుకొన్న వాలఖియ్యడను నేనే! నాపేరు సత్యరాజా చార్యులు.” అని సేనునుహాకాయుని భృత్యులను పేరులుపెట్టిపిలిచి గొంతుపగులునట్లుగా నటచితినిగాని నామాట వారు వినిపించుకొన్నవారుకారు. పొదనుండివెడలి వారిమెంట పరుగెత్తుటకు తాటక కట్టగొనివచ్చి యెక్కడచావమోఁదనునో యన్నభీతిచేత నాకు సాహసము లేకపోయినది.

ఎ ని మి ద న ప్ర క రణ ము .

హిడింబి నన్ను పొదలోఁగూరుచుండఁబెట్టి పోయినతరువాత మనస్సులో పరివర్తిలాగుల నాలోచనలు కలుగఁజొచ్చినవి. తాటక కట్టగొనివచ్చి చావఁగొట్టునేమోయన్న భయము మొట్టమొదట పుట్టినది. గాని యారక్షసి పెట్టెలోనున్నది యొక యనుకొని యెలుకను చావమోఁగునిమిత్తము కట్టకొఱకు వెళ్ళినదన్నమాట స్మరణకువచ్చినతరువాత భయనివారణమయినది. ఇంతలో హిడింబివచ్చి నన్ను పట్టుకొని యేమిచేయునో యన్నభయము మఱియొకటివచ్చి నామనస్సును మఱిత బాధింపఁజొచ్చినది. హిడింబి చేతిలో మరలఁ జిక్కుకొన్న పక్షమున నాకు మరణవేదనకన్నమ కూరతరమయిన బాధ సూర్యవీచును. అది నన్నొడిగిఁ బెట్టుకొనిపోయి తనచేతియైన తిరిజుటకు మరల సమర్థించినపక్షమున, తిరిజుట నన్నేమి బాగులఁబెట్టునో!

మరల నేపెట్టెనోనో వజ్రపుక్కిందనో పెట్టి తీరిజట నన్ను దాచినపక్షమున నేనీసారి యూహితివెదలక యజ్ఞపశువునలె చావప్రసవించుచును. అని యాలోచించుకొని హిడింబినచ్చునోవలనే పొదవిడిచి పాటిసోవలెనని నిశ్చయించుకొని నేను మెల్లగా పయికివెడలివచ్చి యొక చెట్టు చాటునకు నడిచితిని. ఇట్లొక చెట్టు మొదలుచేరి నలుదిక్కులకును చూడ్కి నిగిడించునప్పటి కొకదిక్కునుండి తాటక చేతకట్టధరించి మృత్యుదేవతవలె నానంక కేవచ్చుచుండెను. మఱియొకదిక్కునుండి శృంగానములుదాటి పెద్దవాని మొకటి నానంక కేవచ్చుచుండెను. ఇంకొక దిక్కునుండి యాపురుషులను విడిచి హిడింబియొక్కతెయు నానంక కేవచ్చునెత్తుకొనివచ్చుచుండెను. త్రేతాగ్నులవలెనామూడురూపములును నాకంటఁబడఁగానే నాకప్పుడుమాగ్గురుమృత్యుదేవతలొసన్నమయినంతభయమువేసినది. చెట్టున కెగఁబ్రాకుదమన్న దాని ప్రకాండమనాకొఁగితికొదుగదు. తొట్టలోదూఱుదమన్న నెందువెదకినను తొట్టగానరాలేదు. ఏమిచేయుటకును దోచు నేనుదిగ్భ్రమమెంది దిక్కులు చూచుచుండఁగా ముందుగా హిడింబి వచ్చి పొదచేరి నన్నే కాఁబోలును వెదక నారంభించెను. ఇంతలో తాటకవచ్చి పెట్టెచేరి మూతతెరిచి యాశ్చర్యపడ నారంభించెను. అప్పుడు తాటక హిడింబిని జూచి నీవాపొదలో నేమివెదకుచున్నావని యడిగెను నీవుకట్టకొఱకు పోయినతరువాత నెలుక యెంతయున్నదో చూడవలెనన్న చపలత్వముచేత పెట్టెమూత యిట్టతీయఁగా నెక్కి యెగురెగిరి యీవలబడి యెలుక యీపొదలోదూరినందున దానిని వెదకుచున్నావని హిడింబి యుత్తరముచెప్పెను. నేనామాట లాలకించుచు నేమితియున్నసమయమునకు మెల్లగా వానరము నావదకువచ్చి నన్ను చంకఁబెట్టుకొని చెట్టుమీఁది కెగఁబ్రాకెను. నాదుస్వప్న ఫలమిప్పుడు నాకు పూర్ణముగా ననుభవమునకు వచ్చినది. నాకు కలలో

గనబడిన కోటియే యిప్పుడు ప్రత్యక్షమయి నన్ను వృథాగ్రమునఁ బెట్టినది. అక్కడనుండి క్రిందికి జాతీకడితివా చట్రాతిమీఁదఁబడిన గాజుకాయవలె నాతల వేయివర్షాలు కాకమానదు, ఏకొమ్మనై నను గట్టిగా కౌఁగిటఁబట్టుకోవలెనన్నను పట్టుకోనీయక యీపాడుకో తి యెడమచేతితో భల్లూకపు పట్టుపట్టి న్నుడిలోఁబెట్టుకొని కదల నియ్యకున్నది. చెట్టుపయిని నేనిట్టియవస్థలోనుండఁగా క్రింద హిడింబి యు తాటకయు నన్ను వెదకుచు నేనున్న చెట్టుమొదటికి వచ్చిరి.

తాట—అయ్యో! చేతఁజిక్కినయెలుకను నిష్కారణముగాఁ బోగొట్టితివిగదా!

హిడిం—నీవు కట్టనిమిత్తమయిపోయి యంతసేకటికిని రాకపో గా నెంతపెద్ద యెలుకో చూడవలెనని మూతకొంచెము తీయఁగానే యెలుక పైకురికి పోయినది.

తాట—మహా కాయనియింట నున్న వాలఖిల్యమహర్షి! నెవ్వ రో యెత్తుకొనిపోయినారని చెప్పుచుండ గా వినుచు నిలుచుండుటచే త కట్టతెచ్చటకు కొంచెమాలస్యమయినది. ఎలుక పైకిరాఁగానే తలు ముకొనిపోయి పట్టుకోలేక పోయినావా?

హిడిం—ఇంతలో మహా కాయనిభృత్యులిద్దఁ టిక్కడకు వచ్చి యుండనియెడల దానిని నేను పోనిత్తునా? వాలఖిల్యమహర్షి! రాత్రి యంతర్ధానమయినమాట చెప్పుచు వారు నన్ను కొంతదూరము తమ వెంటఁ గొనిపోయినారు.

తాట—ఇక్కడ కలుగుచులేవు. ఎలుక యీచెట్టుపైకి పోక లేదుగదా?

హిడిం—ఎలుకలు చెల్లెక్కునా?

తాట—చూచితివా చెట్టమీఁద నెంతపెద్ద వానరమున్నదో?

హిడిం—ఏది? అదా? అన్ననన్నను. దానియొడిలోనేమో యు

న్నట్లున్నది.

తాట—అదృశ్యుడయిన వాలఖిల్యునిపలకనబడుచున్నాడు. అవునవును. అతడే. మాకోడిపిల్ల పోయినప్పుడు పశ్చిమక్షణం గోయిన వాలఖిల్యుడితడే.

హిడిం—ఈ వాలఖిల్యుడు మనకుదొరికిన బాగుడును. మన త్రిజట వాలఖిల్యుని జూడవలెనని యెన్నోసారులు నానో జెప్పినది. మనకుతని దీసికొని పోయి యామెచేతికిచ్చి రెండుమూడు దినములు మనయింట నుంచుకొందము.

తాట—నీనన్నయ్యగోచన బాగున్నది. ఈకోటిని బెదరించి మన మీ వాలఖిల్యుని పట్టుకొంటిమా వేయిసువణములు సంపాదించి మనము ధనికురాండ్రము కావచ్చును. మహాకాయుడెంత సొమ్ముచ్చియైన నీతనిని నదచ్చుకొని పోకమానడు.

హిండి—అట్లయిన మన మీ వాలఖిల్యుని పట్టుకొందము. నీవు చెప్పెక్కడలనా?

తాట—ఎరుకను బట్టుకొనుటకయి నమికెడువెల్లినలె నేని చెట్టుమీదికొక్క గుతువేసి వాలఖిల్యుని బట్టుకొనెదను. నీవేకట్టచేరి బట్టుకొని కోరి కిందకునికి పాటిపోవడం జాగరూకతతో కాచి చూచుచుండుము.

ఆమాటలు వినునప్పుడు నాబ్రతుకు ముందరికివచ్చిన గోయియు వెనుకకుఁబోయిన నూయియు నలెచుండెను. ఈముగ్గురిలో నెవ్వరిచేతిలోఁ బడినను నాకు ప్రాణసాశయస్థితియే సుభవించును. ఆముగ్గురను త్రేతాగులులనుగా నేనీవఱకే పోల్చియున్నానుగదా! నన్నుఁ గొనిపోయి దక్షిణస్వీకరించి విషవడలఁచినందున తాటకును దక్షిణాగ్నియనవచ్చును. నన్నుఁగొనిపోయి తనచెలికత్తై కర్పించి నన్ను గృహపతినిగాఁజేయఁదలఁచినందున హిడింబిని గార్హవత్యాగ్ని యనవచ్చును. నానోటిలోనేదో కుక్కియో తోక నామెడకుఁ జుట్టఁ

బెట్టయో హిమమము నిమిత్తమే బ్రాహ్మణులు పశువును బట్టి
 నట్టగా నూపిరి వెడలనియ్యక నాప్రాణములు గొనఁదలచినందున
 మర్కటము నాహవనీయాగ్నియని చెప్పవచ్చును. ఈమూఁడగ్నుల
 లో నాకప్పుడు దక్షిణాగ్ని మేలుగ తీర్చినందున హయజమానుఁ
 డైన మహాకాయునిఁద్దండేరి సుఖిపవచ్చునన్న యాశచేత నేను తా
 తకచేతితోఁ జిక్కఁదలచుకొని వానరముయొక్క యొడిలోనుండి దుమి
 కి యారాక్షసిని కఱిగిల్పించుకొనుటకయి చేతులుచాచుకొని సంసి
 ధ్కండనయి కూరుచుండియుంటిని. తానెకటి తలచిన దైవమొకటి
 తలచునుగదా! తాటక వృక్షమారోహించుట చూచి యాహవ్యవాస
 రము నన్ను విడిచి పాటిపోక తిసహోదను నేను మొదట ననుకొన్న
 ట్టగా నామెడకుఁగాక నాపొట్టకు చుట్టఁబెట్టి నన్ను తనవీపుమీఁద
 నదిమిపెట్టి యాచెట్టుమీఁదినుండి మఱియొక చెట్టుమీఁదికి దుమికెను.
 అంతట తాటక చెట్టుదిగివచ్చి హింశింబిఁగో నేమో యాలోచించి
 వానరమును రాశ్మిఁగో విసరనారంభించెను. దానికిసహాయురాలయి
 హింశింబియు మామీఁద శిలలు రువ్వసాగెను. ఆశిలాయుద్ధమునకు
 తాళఁజాలక వానరరాజు చెట్టుమీఁదినుండి యుఱికి నన్ను వీపుమీఁద
 వేసికొని పాటిపోవఁజొచ్చెను. వెనుకనుండి యఱచుచు నారాక్ష
 సునిగిన లిరువురును మమ్ము తఱుముకొనివచ్చిరి. ఇట్లు కొంత దూర
 ము పరుగెత్తునప్పటికి వెనుకఁజెప్పిన మహాకాయుని భృత్యులిద్దఱును
 ఖోక్కిచారినివచ్చి వారినిగిలిసికొని యెలవరుగెత్తుచున్నారని యుడి
 గిరి. ఆచెడుకోతి పాలఖిల్లుని నెత్తుకొని పాటిపోవుచుండగా విడి
 పించుటకయి పరుగెత్తుచున్నామని వారుత్తరము చెప్పిరి. ఇట్లు నలు
 గురును నొక్కచోటఁ జేరునప్పటికి పూర్వము నన్ను మందోదరి య
 ప్పడప్పుడు తీసికొని వచ్చెడి యుద్యానవనముకడకు మేమువచ్చితిమి.
 అంతట నలుగురును గలిసి తనవెంటఁబడ మర్కటరా జఁజమాత్ర

మును భయపడక నన్ను విడువక యక్కడనుండి యొక్కయొక్క వేసి యెగిరి సువేలాద్రిపూడికి దుమికెను. ఆ వానరుడు గంతు వేసినస్థల మునకు సువేలాద్రి నాలుగు యోజనములదూరమున నున్నదని నేనంతకుముందే ముకోదరినలన నెఱిగియున్నాను. మర్కటమునన్ను వెన్నునఁ బెట్టుకొని కుప్పించి యుటుకఁబోవునప్పుడు నైనమాయ చేత నాకొక్కయొపులించినట్టివది. పూర్వాచారపరాయణుడ నగు టచేత పెద్దలయొచారమును మీఱరాదని నేనప్పుడు కొంపంతయా ఁదాన నున్నను నాయొపులొంత పోవువలయును చిటికలు వేయుచుంటిని. ఆకోఁతితో నేను సువేలాద్రిశిఖరమున వాలునప్పటికి లెక్క వేయఁగా నాచిటికలు సరిగా పదియైనవి. ఆలెక్కనుబట్టి పదిచిటికల కాలమునో వానరము నాలుగు యోజనములదూరము దుముకునని నేను తెలిసికొంటిని. అప్పుడు నేను ముందువంకఁ జూచునప్పటికి నాయెగుట లవణసముద్రము మేఘమండలములనంటు తరంగములతో ను మేఘనాదములతో వియ్యమంను సంతతధ్వనితోను భయంకరముగాఁ గానఁబడెను. వానర మింకముందువంకకు సాటిపోవుట కవకాశము లేనందున నలుగురునువచ్చి చుట్టవేసి నన్ను దక్కించుకొని మహాకాయన కియ్యవచ్చునని నాలో నేను సంతోషపడుచుంటిని. ఇట్లు నేను మనోరథసామ్రాజ్యనందము నొందుచుండఁగానే వానరము కుప్పించి ముందువంక కుటుకుట కుద్యుక్తమును యున్నట్టు కనఁబడెను. అందుచేతనే నీ సారి యెంతదూరము దుముకునో చూడవలె నన్నయుత్సాహముచేత ముందు సముద్రమున్న మాటమఱచిపోయి చిటికలు వేయుటకు మొదలుపెట్టితిని. ఇన్నూటయేబదిచిటికలు లెక్కపెట్టునప్పటికి వానరము నన్ను గొని సముద్రమున కావలి యొడ్డుననున్న యొకవిశాలమును నిసుకతిప్పలో వ్రాలినది. అప్పుడు నేను గణిత శాస్త్రప్రకారముగా లెక్కవేసి మున్నూటయేబదింటిని పదింటిచేత

భాగింఁగా వచ్చినలబ్ధ మిరువదియైదుకాఁగా, పదిచిటికలకాలములో దుముకఁగలదూరము నాలుగుయోజనములగుటచేత నిరువదియైదును నాలుగుచేతగుఁగించి సముద్రముయొక్క వెడలుపు సరిగా నూఱుయో జనములని తెలిసికొని నేనత్యాశ్చర్యపడితిని. ఆహా! మనపూర్వులసా మధ్యము నేమనిల్లాఁఁగియున్నది! నాటనిజముగా సర్వజ్ఞజేసుండీ. అణుమాత్రమునును హెచ్చుతగ్గులలేక నూఱుయోజనములని రా మాయణములోఁ జెప్పినదానికిని నేను కన్నులారా కొలిచి లెక్క వేసినదానికిఁ సరిగా సరిపోయినది. లంకకును మన దేశమునకును నడుమనున్న సముద్ర మిదియేకదా? నేను సముద్రమును దాటునప్పుడు శ్రీరాములవారు కట్టిన వారావధిని స్పష్టముగా జూచినాను. మనుష్యులు లంకకుఁ బోవకుండుటకయి మరలివచ్చునప్పుడు శ్రీరాములవారు కట్టను నడునడుమ తెగఁగొట్టిన సందులును నాకంటికి కరతలామలకములుగాఁ గనఁబడినవి. మనపూర్వులను గురించి యాలోచించుచు నేను కొంచె మేమిటియుండఁగా వానరమునన్ను వెన్నుమీడి నుండి తోఁకతోవైకెత్తి మఱియొక్కదుముకు చూపినది. ఈసారి నేను వీపుమీఁదనానుకొని దృఢముగానుండక పాలమునవేలుచు భయభ్రాంతుడనయి యుండుటచేత చిటికలువేసి దూరమును కనుగొనలేకపోయినాను. నేనిట్లు దిగ్భ్రమ నొందియుండఁగానే యావానరమునన్ను నట్టడవిలో విడిచి యదృశ్యమయినది. అప్పటికి సూర్యగతినిబట్టి నాలుగయిదు గడియలపోయెడినట్లు తోఁచినది. కన్నులువిచ్చి చూడఁగా నక్కడిచెట్లు మొదలయినవి లంకలోనివానివలె నత్యున్నతములుగాక మనదేశములోని సామాన్యవస్తుజాలమువలెనే యున్నవి. ఆవానరముయొక్కఁ బీపునానుకొని సముద్రమును దాటునప్పుడు నాకుతోఁచలేదుగాని నన్నిక్కడకుఁగొనివచ్చి విడిచిన యామహానుభావుఁడెవ్వఁడా యన్నయాలోచన నామనస్సునకిప్పుడు కలిగినది. అతఁడు నాయు

పుత్రిజైన హనుమంతుడయినందుకు సం దేహము లేదు. అతడు హను మంతుడే కాక పోయినచో శతయోజనాయామమయిన సముద్రము నొక్కయంగను దాటుటకు మఱియొక్కరికి సాధ్యమగునా? కాదు మనపెద్దలు చెప్పినట్లుగా నతడు రావణాసురుని కాష్ఠమారిపోకుండునట్లుగా ప్రతిదిమును తాను దంతధావనము చేసికొన్న పుడకల నందు వేయటకయి పోవుచుండునుగాన నేటియుదయమున నన్ను జూచి జాలి దలచి పాదలేపము లేని నేను రాక్షసులదేశమునుండి రాలేచని యిక్కడ తెచ్చి విడిచినాడు. నేనీయడవిలోని ఘాతుకమృగముల వాతబడక బ్రతికి యిచ్చటివారి యండఁజేరఁ గలిగినపక్షమున, రెండుసూడుమా సములలో వారిభాష నేర్చుకొని తరువాత నాకథను మీకు మహాత్ములచేతఁ బంపెదను.

సంపూర్ణము.

